A

NEW GRAMMAR

OF THE

ENGLISH LANGUAGE;

WITH TAMIL,

ED FOR THE USE OF THE PUBLIC:

BY

ERASAWMY MOODELLIAR,

OF

COMALIESWARAN PETTAH.

MADRAS:

ED AT THE PRESS OF THE SOCIETY FOR PROMOTING

CHRISTIAN KNOWLEDGE.

1843.

Price Rupee 1¼

MARAIMALAI ADIGAL
LIBRARY
MADRAS-1

THE PREFACE.

Considering the great number of English Grammars, that have already been offered to the public, by many authors, which will naturally be expected: for, I should explain the motives, that induce me trouble the world, with another treatise on the same subject. I had satisfaction to observe, that the use of them will be attended, with equal ease and advantage to the public, and be so generally and highly approved; so I put the finishing hand to such work, and I here deliver it to the public, with all that difference and respect.

In presenting this Grammar, the readers will perceive, that I have strictly adhered of all the terms, and the constructions being fully convinced of the justness of many observations; which are very easy method, as than others, to attempt to teach them, without any interruption through all the parts of speeches.

As this Grammar is indeed chiefly for the use of the public, which I have endeavoured to express myself, with as much plainness and simplicity as possible; although my style is sufficiently smooth, yet I request the readers to cultivate of the perspicuity with it.

A NEW GRAMMAR

OF THE

ENGLISH TONGUE.

இங்கிலீசுபாஷையின்

ஒருபுதிய இலக்கணநூல்.

INTRODUCTION

Part I.

Grammar is the art of communicating our thoughts by words in the plainest and most intelligible manner, It is divided into four parts viz. Orthography, Etymology, Syntax, and Prosody.

முகவுரை.

முதற் பிரிவு.

இலக்கணநூல் நமது எண்ணங்களை விசுத்தியுமிகவுஞ் சுலுவான விதத்திலுமொழிகளாற்றெரிவிக்கின்ற நூலாயிருக்கின்றது. அது எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், தொடர்மொழியதிகாரம், யாப்பதிகாரமென நான்கு அதிகாரமாகப்பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ORTHOGRAPHY.

Orthography is the art of combining letters, into syllables, and syllables into words.

The first elements of language consist of letters, syllables, words, and sentences.

It has 26 letters A. to Z. which are divided, into vowels, and consonants.

It is divided into six vowels, and twenty consonants, among which some are called mutes, semi-vowels, or liquids.

Many observations can be made on the subject of letters, but as several grammarians have already done so, it is useless for me to say any thing further.

எழுத்ததிகாரம்.

எழுத்ததிகாரமாவது எழுத்துக்களை அசைகளிலும் அசைகளைமொழிகளிலுஞ் சேர்க்கின்ற நூலாயிருக்கின்றது.

ஒரு பாஷைக்கு முதற்காரணமாயிருக்கின்ற எழுத்துக்களும், அசைகளும், மொழிகளும், வாக்கியங்களுமாயிருக்கின்றன.

அது A, முதல் Z, வரையில்-உ௬-எழுத்துக்களாவன. அவையிலுயிரெழுத்துக்களாயும் மெய்யெழுத்துக்களாயும் வகுக்கப்படுவன.

அதிலுயிரெழுத்துக்களாறும், மெய்யெழுத்துக்களிருபதுமாய்ப்பிரிக்கபபட்டு, அவைகளிற் சிலது மூகையெழுத்தென்றுமரையுயிரெழுத்தென்றும் இளையெழுத்தென்றுஞ்சொல்வன.

அட்சரங்கள்பேரிலனந்தங்கவனிப்புகள்செய்யக்கூடுவன. ஆனால் இலக்கணங் கற்றவர்களனந்தம்பேர் முன்னமேயேற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். ஆதலாலதை நான் மேலுஞ்சொல்லப்பிரயோசனமாயிருக்கின்றன.

Part II.

இரண்டாம் பிரிவு.

ETYMOLOGY.

சொல்லதிகாரம்.

Etymology is that part of Grammar, which teaches the derivation of one word from another, and the different methods, in which the sense of the same word is varied, as *apple, apples; sweet, sweeter; I love, I loved.*

சொல்லதிகாரமாவது இலக்கணநூலின் ஒருபிரிவாயிருக்கின்றது அது ஒருமொழியிலிருந்து மற்றொரு மொழியுற்பத்தியும் உற்பவித்த அந்தமொழியின் நானாவிதக்கிரமங்களையும் அதினர்த்தத்தையுஞ் சொல்லுகின்றது. உம். *apple* அத்திப்பழம், *apples* அத்திப்பழங்கள், *sweet* இனிப்பு, *sweeter* மிகவினிப்பு, *I love* நேசிக்கிறேன், *I loved*, நேசித்தேன்.

There are *nine kinds of words*, or *parts of speech*, in the English Language.

அவ்வொன்பது விதமொழிகளாயுமல்லது இங்கிலீசுபாஷையின் பிரிவாயுமிருக்கின்றன.

The *Article, Noun, Adjective, Pronoun, Verb, Adverb, Preposition, Interjection, and Conjunction.*

சார்பு, பெயர், உரி, பிறிது, வினை, வினையுரி, முன்னிடை, உளத்தியலிடை, கூட்டிடைச்சொல்லெனவாம்.

The Article is a word prefixed to Nouns, to limit or determine their signification.

சார்புச்சொல்லாவது பெயர்ச்சொற்களைக்குறிக்க அல்லது அதுகளினுடைய அர்த்தத்தைத்திர்மானிக்க அவைகளுக்குமுன் வைக்கப்பட்ட ஒருமொழியாயிருக்கின்றது.

There are two articles in the English tongue *A* or *An* and *The.*

சார்புச்சொல் *A* அல்லது *An* என்னும் *The* என்றுமிரண்டுடையன.

A or *An* serves to shew, that one only of a kind is meant, but no particular one as, *This is a fine pen,* that is one of the pens that are fine, without mentioning any particular pen. Hence it is called the *indefinitive* article. Besides *a* is used before nouns beginning with a consonant, as *a* boy, *a* dance, and *an* is used before nouns beginning with a vowel, as, *an* ape, *an* onion, or, in *h*, mute, as, *an* heir, *an* hour.

A அல்லது *An* என்பது நினைக்கப்படுகின்ற ஒருஇனத்திலொன்றையே காட்டுவதவுகின்றது ஆனால் முக்கியமாயின்னதென்றல்ல. உம். *This is a fine pen* இதொருநல்லஇறகு, அதென்னெனில் யாதொருமுக்கியமானஇறகைக்காட்டாமலிறகுகளிலொன்றுநேர்த்தியானதாயிற்று இவ்விடத்திலதுகட்டாச்சார்பென்றுசொல்வன. அன்றியும் *A* என்பதொரு மெய்யெழுத்தோடு ஆரம்பிக்கின்ற பெயர்ச்சொற்களுக்குமுன்பாகவழங்குகின்றது. உம். *a* boy ஒருபையன், *a* dance ஒரு ஆட்டம், *An* என்பது உயிரெழுத்தோடாரம்பிக்கின்றபெயர்ச்சொற்களுக்குமுன்வழங்கப்படுகின்றது. உம். *an* ape ஒருவாலற்றகுரங்கு, *an* onion ஒரு வெங்காயம், அல்லது *h* என்கின்றவூமைகையெழுத்து உயிரெழுத்தோடாரம்பிக்கின்ற பெயர்ச்சொற்களுக்குமுன்வழங்கப்படுகின்றது. உம். *an* heir ஒருசுதந்தரன், *an* hour ஒருமணிப்போது.

The article *The* serves to confine the sense to one or more of a kind, as, *This is the man whom I saw*; *These are the women whom I met*; that is, this particular man, and these particular women. For this reason, it is called the *definite* article, Some proper names are also used without articles, as *Alexander Cæsar*, and some times they are used with an article, as, *an Alexander*, *the Cæsar*, Some nouns never admit the *article* when they are taken in their largest, and most unlimited sense, as *man* is a rational creature; that is, *all men* without exception.

The என்கின்ற சார்புச்சொல்லொருவஸ்து ஒன்று அல்லது பலவாகமட்டிட உதவுகின்றது. உம். *This is the man whom I saw* நான்பார்த்தமனிதனிவன்தான், *These are the women whom I met* நான்சந்தித்தஸ்திரிகள் இவர்கள்தான், அதென்னெனில் இந்த முக்கியமான மனிதன் ஸ்திரிகளென்றுயிற்று. இந்தநியாயத்திற்கு இங்ஙனஞ்சுட்டுச்சார்பென்று சொல்லப்படுகின்றது. சிலசிறப்புப்பெயர்கள்சார்புகளில்லாமல்வழங்குவன. உம். *Alexander Cæsar* அலக்சாந்தர் சிசராவெனவாம். சிலதுசார்போடுவழங்குகின்றது. உம். *an Alexander* ஒரு அலக்சாந்தர், *the Cæsar* சிசாரென்பவர்களாம். சிலபெயர்ச்சொற்கள் அவைகளின் விரிவாகவுமிகவுங் குறிப்பில்லாத அர்த்தத்தைக்கொள்ளும்போது சார்புச்சொல்லடுத்துவரமாட்டாது. உம். *man* is a rational creature மனிதன்வல்லமையுள்ளசெந்துவாயிருக்கிறான். அதென்னெனில்சகலமனிதர்களுந்தவிரசெந்துக்களல்லாமாயிற்று.

NOUNS.

There are two kinds of Nouns viz. *Noun substantive*, *and Noun adjective.*

A Noun substantive will make sense by itself, as, *a book*, *a pen*, *a knife.*

A Noun adjective will not make sense by itself, as, *good, fine*, *sharp*, unless it be joined with a *substantive*, and then it will make sense, as, *a good book, a fine pen, a sharp knife.*

A Substantive noun is the name of any thing or person: as, *a Coat, a hat, James*, *George*, There are two kinds of substantive Nouns called *Proper*, and *Common Substantive nouns*, their terminations are always changed on account of *Number, Case, Gender.*

பெயர்ச்சொற்கள்.

இரண்டுவிதங்களாவன அவைகள் பெயர்ச்சொல்லுமுரிச்சொல்லுமாம்.

பெயர்ச்சொல்தன்மட்டிலர்த்தந்தரும். உம். *a book* ஒருபுத்தகம், *a pen* ஒருஇறகு, *a knife* ஒருகத்தி.

ஒரு உரிச்சொல்தன்மட்டிலர்த்தங்கொடாது. உம். *good* நல்ல, *fine* நேர்த்தி, *sharp* கூர்மை, அதுஒருபெயர்ச்சொல்லோடுசேரும்போதுஅர்த்தந்தரும். உம். *a good book* ஒருநல்லபுத்தகம், *a fine pen* ஒருநேர்த்தியானஇறகு *a sharp knife* ஒருகூரானகத்தி.

ஒருபெயர்ச்சொல் யாதொருபொருளினுடைய அல்லது மனிதனுடைய பெயராயிருக்கின்றது. உம். *a coat* ஒருநெடுஞ்சட்டை, *a hat* ஒருதொப்பி, *James* ஜேம்ஸென்பவன், *George* ஜார்ஜென்பவன், அது சிறப்புப்பெயரென்றும் பொதுப்பெயரென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. பெயர்ச்சொற்கள் அவைகளின் முடிவுகளில் எண்ணையும்வேற்றுமையையும் பாலையுங்குறித்தெப்போதும்மாறுபட்டிருக்கும்.

CASES.

வேற்றுமைகள்.

The *cases* of nouns are changes in their terminations, and serve to express their connection with, or relation to, other things.

பெயர்ச்சொற்களின்வேற்றுமைகள் வைகள்முடிவுகளில்மாறிமற்றதுகளுக்கு அவைகளின்தொடர்ந்தத்தோடு அல்லது சம்பந்தத்திற்குத்தெரிவிக்கவுதவுகின்றன.

There are three *cases*, the *Nominative Possessive* and *Objective* •

பெயர்வேற்றுமை உடையவேற்றுமை, செயப்படுபொருள் வேற்றுமை, யெனமூன்றுவேற்றுமைகளிருக்கின்றன.

The Nominative case simply expresses the name of a thing or the subject of a verb, as, *the boy plays, the girls learn.*

பெயர்வேற்றுமையாவது, ஒருபொருளினுடையபெயரை அல்லது ஒருவினையினுடைய எழுவாயையும் அதில் தனிமையாய் விளக்குகின்றது. உம். *the boy plays* பையன்விளையாடுகிறான் *the girls learn* பெண்கள்கற்கிறார்கள், என்பனபோல.

The Possessive case is formed by adding *s* to the nominative after it, with an apostrophe over it, and denotes property or possession; as, *scholar's duty, my father's house.*

உடையவேற்றுமையாவது பெயர்ச்சொற்குப்பின் ஒரு *s* என்ற வெழுத்தைச்சேர்த்து அதினபேரில் அப்பாஸ்ட்ரோபியென்கிற குறியைச் சேர்ப்பதால்பாத்தியத்தை அல்லது சுதந்தரத்தைக்காட்டுகின்றது. உம். *scholar's duty* மாணாக்கருடையகடமை, *my father's house* என்தகப்பனுடைய வீடு என்பனபோல.

When a noun ends in *s, ss, ce,* the apostrophe only is added over the last letter; as, *the drapers' company, for goodness' sake, for justices' sake,* or as a sign of the possessive case *of* be so considered when only the expression can be converted into the regular form of the possessive case: as the reward *of virtue,* or *virtue's* reward as the above said rule.

பெயர்ச்சொல் *s, ss, ce,* என்றஇவ்வெழுத்துக்களால்முடியும்போது அப்பாஸ்ட்ரோபியென்கிற குறிகடைசி *s* எழுத்தின்பேரில்மாத்திரஞ்சேர்க்கப்படுகின்றது. உம். *the drapers' company* சவுளிவர்த்தகருடைய கூட்டம், *for goodness' sake* நன்மைக்காக, *for justices' sake* நீதிக்காக, அல்லது *of* என்னும் உடையவேற்றுமையின் குறிப்புதெரிவித்தல் உடைய வேற்றுமையின் முறையேர்ப்பாட்டில்மாத்திரம் பிரயோகிக்கப்படும்போது அப்படியோசித்திருக்கின்றது. உம். the reward *of virtue* சற்குணத்தின்பிரயோசனம், அல்லது மேற்சொல்லிய விதியின்பிரகாரம், *virtue's* reward சற்குணத்தின்பிரயோசனம்.

The Objective case expresses the object of an action or of a relation;

* செயப்படுபொருள் வேற்றுமையாவது ஒருசெய்கையின்கர்த்தனை அல்லது ஒருசம்பந்தத்தைத்தெரிவிக்கின்றது. உம். Alexander conquered *Darius* அலக்சாந்தரென்பவன் டேரீஸ் என்பவனைச்செயித்தான், Charles and James live in *London* சார்ல்ஸ் என்

as, Alexander conquered *Darius*, Charles and James live in London.

The distinction between the nominative and the objective case both are spelt alike; but in a sentence the nominative comes before the verb, and the objective, after a verb active, or a proposition.

Declension may be known by varying through all its several cases. The regular noun; as *book*, both in the singular and plural numbers.

OF GENDERS.

Gender is the distinction of *sexes*.

There are three sexes, the masculine, feminine, and neuter.

All nouns that signify males; as, *a man, a boy, a bull*, is termed Masculine Gender.

All nouns that signify females, as *a woman, a girl a cow*, is termed Feminine Gender.

All nouns that signify either males, or females; as, *a child, a servant, a house*, and especially things without life, which have no sex at all, as *a house*, a garden, is termed Neuter Gender.

The *sexes* are distinguished as follows,

பவனும், ஜேம்ஸ் என்பவனும், லண்டன்பட்டணத்தில் வாசஞ்செய்கிறார்களென்பனபோல.

பெயர்வேற்றுமைசெயப்படுபொருள்வேற்றுமையிரண்டிற்கும் வித்தியாசமின்றி ஒன்றைப்போலவேயெழுத்தைக்கூட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனாலொருவாக்கியத்தில் எழுவாய்வினைக்குமுன்னுஞ் செயப்படுபொருள் வேற்றுமை செய்வினைக்கு அல்லது முன்னிடைக்குப்பின்வருவனவாம்.

பெயர்ச்சொல்லுகளினுருபேற்றுமுறை, அதின் அனைத்தும்வேற்றுமைமுழுதிலுந்திரிவதால் அறியப்படலாம். முறைப்பெயர், *book* பொக்கு, என்பதைப்போல ஒருமையிலும் பன்மையிலுமிரண்டிலுந்திரியும்.

பால்களினது.

பாலென்பது மக்களல்லது விலங்கின்சாதிகளினுடையவேறுபாடாம்.

ஆண்பால் பெண்பால் பொதுப்பாலெனமூவகையாம்.

ஆண்பாலாவது இருவகையில் ஆணினங்களைக்குறிக்கின்ற சகலபெயர்ச்சொற்களாம். உம். *a man* ஒருமனிதன், *a boy* ஒருபையன், *a bull* ஒருஎருதெனவரும்.

பெண்பாலாவது இருவகையில் பெண்சாதியைக்குறிக்கின்ற சகல பெயர்சொற்களாம். உம். *a woman* ஒருஸ்திரி, *a girl* ஒருபெண், *a cow* ஒருபசுவெனவரும்.

பொதுப்பாலாவது ஆண்களும்பெண்களுமல்லாதனவாகியதைக்குறிக்கின்றது. உம். *a child* ஒருகுழந்தை, *a servant* ஒருவேலைக்காரன், *a house* ஒருவீடுமுக்கியமாயுயிரற்றவஸ்துக்களைக்குறிக்கின்ற சகலபெயர்ச்சொற்களாம். அது ஒருபோதுமிருபேதமுமடைத்தாயிராதெனவாம். உம். *a house* ஒருவீடு, *a garden* ஒருதோட்டம்.

சாதிகளைப்பகுத்தறிய இதற்கடியிற்காணுகின்றன.

Male ஆண்	Female பெண்	Male ஆண்	Female பெண்
Bachelor விவாகமில்லாதவன்	Maid விவாகமில்லாதவள்	King அரசன்	Queen அரசி
Boar ஆண்பன்றி	Sow பெண்பன்றி	Lad பையன்	Lass சிறுக்கி
Boy பையன்	Girl பெண்	Lord ஆள்பவன்	Lady ஆள்பவள்

When there are not two different words to express the difference of sex, or when both *sexes* are comprehended under the same word, we then add an adjective to it, to shew which *sex* is meant; as, *a male child*, *a female child.*

மக்கள்சாதியின் வித்தியாசத்தைத் தெரிவிக்கபலவிதமொழிகளில்லாதபோது அல்லது இரண்டுசாதிகளும் அந்தமொழியிலடியும்போதும் அப்பாதாமெந்தசாதியினைக்குறிக்குமென் றுகாட்ட அதற்கு ஒரு உரிச்சொல்லைச்சேர்க்கிறோம். உம். *a male child* ஒரு ஆண்குழந்தை, *a female child* ஒருபெண்குழந்தை.

We some time add another substantive to the word to distinguish the *sex* as, *a man servant*, *a maid servant*, *a cock sparrow*, *a hen sparrow*.

நாம்சிலவேளைமக்கள்சாதியைப்பகுத்தறிய மொழிக்குமற்றொரு பெயர்ச்சொல்லைச்சேர்க்கிறோம். உம். *a man servant* ஒருவேலைக்காரன், *a maid servant* ஒருவேலைக்காரி, *a cock sparrow* ஒருஆண்ஊர்க்குருவி, *a hen sparrow* ஒருபெண்ணூர்க்குருவி.

Feminine Gender is some times formed by changing the termination of the masculine into *ess*

பெண்பால் ஆண்பால் முடிவில் *ess* என்கின்றவெழுத்தில் சிலவேளைமாற்ற ஏற்படுத்தியருக்கின்றது.

Male ஆண்	Female பெண்	Male ஆண்	Female பெண்
Abbot பண்டாரம்	Abbess பண்டாரச்சி	Deacon பூசைபரிசாரகன்	Deaconness பூசைபரிசாரகத்தி
Actor செய்பவன்	Actress செய்பவள்	Duke மந்திரி	Duchess ——
Ambasador ஸ்தானாபதி	Ambasadress ஸ்தானாபதிஸ்ரீ	Elector ——	Electress ——

Some nouns of the masculine Gender, in order to form the feminine, change the termination into, *ix* as, *administrator*, *administratrix*; *executor*, *executrix*, *&c.*

ஆண்பாலின் சிலபெயர்ச்சொற்கள் பெண்பாலில் மாறும்முடிவில் *ix* என்றவெழுத்தினால் மாறுகின்றது. உம். *administrator* அதிகாரத்தினன், *administratrix* அதிகாரத்தினள், *Executor* காரியமுடிப்பவன், *executrix* காரியமுடிப்பவள், முதலானவைகளாம்.

OF NUMBERS.

எண்கள்.

There are two numbers the *singular* and the *plural.*

ஒருமை-பன்மை-எனவிரண்டெண்களாவன.

The *Singular number*, is when we

நாம் ஒருமனிதனை அல்லதுவஸ்து

speak of one person, or thing only; as, *a lord, a ladder*.

வைமாத்திரங்குறித்துப்பேசும்போது ஒருமையெண்ணாம். உம். *a lord* கர்த்தன், *a ladder* ஏணி என்பனபோல.

The *Plural number* is when we speak of more than one person, or thing; as, *lords, ladders.*

நாம் ஒன்றைவிட அதனமனிதரை யாவது அல்லது வஸ்துக்களையாவது குறித்துப்பேசும்போது பன்மையெண்ணாம். உம். *lords* கர்த்தர்கள், *ladders* ஏணிகள், என்பனபோல.

The Plural is formed by adding *s* to the *singular number;* as, *Plum, Plums, Pear, Pears,* &c.

ஒருமை எண்ணுக்கு *s* எழுத்தைச் சேர்ப்பதால் பன்மையாகின்றன. உம். *Plum*, உலர்ந்ததிவதாட்சிப்பழம், *Plums*, உலர்ந்த திவதாட்சிப்பழங்கள், பழம், பழங்கள், முதலிய.

The Singular number will be changed into plural, when words end in several letters.

ஒருமை எண்ணாவது, மொழிசளைந்தவெழுத்துக்களில் முடியும்போதுபன்மையில்மாறும்.

OF ADJECTIVE.

உரிச்சொல்லியல்.

Adjectives are words that express the properties, or qualities of things, as, *white, black, sweet, bitter,* &c.

உரிச்சொற்கள்வஸ்துக்களின் சுதந்தரத்தையுங் குணங்களையுந் தெரிவிக்கின்றமொழிகளாயிருக்கின்றன. உம். *white* வெள்ளை, *black* கறுப்பு, *sweet* இனிப்பு *bitter* கசப்பு முதலிய.

An adjective is ditinguished from a Noun by adding the word *thing* to it as, *a good thing, a bad thing,* and make sense of the word therefore *good,* and *bad,* are *adjectives.*

உரிச்சொல்லுக்கு *thing* என்னும் மொழியைச்சேர்ப்பதாலதுஉரிச்சொல்லெனவிளக்குகின்றது. உம். *a good thing* ஒருநல்லவஸ்து, *a bad thing* ஒருசெட்டவஸ்து, இந்தவிரண்டுவிதங்களும்பெயர்ச்சொற்களைப்போலவர்த்தந்தருகின்றன. ஆதலால்நல்லதும் பொல்லாதும் உரிச்சொற்களாயிருக்கின்றன.

Adjectives are joined, without any change of termination, to substantives, of all Genders, in all cases, and of both numbers; as, *a good man, a good woman, a good thing.*

உரிச்சொற்கள் சகல பால்களிலும், வேற்றுமைகளிலும, இரண்டெண்களிலும், பெயர்ச்சொற்களுக்குயாதொருமாறுதலில்லாமற்சேர்க்கப்படுகின்றன. உம். *a good man* ஒருநல்லமனிதன், *a good woman* ஒருநல்லஸ்திரி, *a good thing* ஒருநல்லவஸ்து, என்பனபோல.

With an exception of this, there seems to be the pronominal adjectives; *one, other, another,* as, *with* one's *own money, by the* others *help, at* another's *expence,* where *one, other* and *another* have a possessive case.

பண்புகள்தவிர சுட்டாப்பண்பு உண்டென்வாம், *one* ஒன்று, *other* வேறொன்று *another* மற்றவேறொன்றும் உம். *with* one's *own money* ஒருவனுடையசொந்தப்பணம், *by the* other's *help* வேறொருவருடைய ஒத்தாசையால், *at* another's *expence* மற்றொருவருடையசெலவில், இவ்விடம் *one* ஒன்று, *other* வேறொன்று, *another* மற்றவேறொன்று, உடையவேற்றுமையுடையனவாம்.

Adjectives change their termination by comparison.

உரிச்சொற்கள் அவைகளின் முடிவிலொப்பளவால் நிலைகள்மாறுகின்றது.

Comparison implies altering its quality into more or less, or marking the different degrees of it.

ஒப்பளவு உரிச்சொற்களின் குணத்தையுயர்த்தித்தாழ்த்தி அல்லது அதைப்பலவித ஒப்பளவுகளாகக்குறிப்பதாயிருக்கின்றது.

There are three degrees of comparisons, the Positive, the Comparative, and the Superlative.

இயல்பொப்பளவும் உயரொப்பளவும் வேறிலொப்பளவுமென மூன்றொப்பளவுகளிருக்கின்றதுகள்.

The positive degree is that in which the quality is simply expressed; as, *strong*, *brave*.

இயல்பொப்பளவானதுஎதில்குணத்தைத்தனிமையாய்க்காட்டுகின்றதோ அதாயிருக்கின்றது. உம். *strong* பலம் *brave* தயிரியம்.

The comparative degree is that in which the quality is somewhat increased, *as stronger*, *braver*.

உயரொப்பளவானது எதில்குணங்கொஞ்சமுயர்த்துகின்றதோ அதாயிருக்கின்றது. உம். *Stronger* பலத்தவன், *braver* தயிரியமானவன்.

The superlative degree is that in which the quality is carried to the greatest height of which it is capable; as, *strongest*, *bravest*.

வேறிலொப்பளவானதுஎதில்குணத்தையிகுந்த உயர்த்திக்குக்கொண்டுபோகப்படுகின்றதோ அதுவதுமையுள்ளதாயிருக்கின்றது. உம். *strongest* மகாபெலன், *bravest* மகாதயிரியம.

The comparative degree is formed by adding, *r*, or *er*, to the positive; as, *wise*, *wiser*; *long*, *longer*.

இயல்பொப்பளவிற்கு *r* அல்லது *er* என்னுமெழுத்தைச்சேர்ப்பதாலொயரொப்பளவாய்த்திரிவன. உம். *wise* புத்தி, *wiser* மிகபுத்தி, *long* நீட்டி, *longer* மிகநீட்டி.

The superlative degree is formed by adding *st* or *est* to the positive; as, *wise*, *wisest*; *long*, *longest*.

இயல்பொப்பளவிற்கு *st* அல்லது *est* என்னுமெழுத்தைச்சேர்ப்பதால்வேறிலொப்பளவாய்த்திரிவன. உம். *wise* புத்தி, *wisest* மகாபுத்தி, *long* நீட்டி, *longest* மகாநீட்டி.

Adjectives, of one syllable, are commonly thus compared; but of two or more syllables are generally compared by putting *more* before them for the comparative degree, and *most* for the superlative degree, as, *active*, *more active*, *most active*.

உரிச்சொற்களோரசையினது இவ்விதசாதாரணமாயொப்பிடுகின்றதுகள் ஆறுவிரண்டு அல்லதுமிகவசைகளுயரொப்பளவிற்குமுன் *more* என்றவை வைப்பதாலும் வேறிலொப்பளவிற்கு *most* என்றவைவைப்பதாலுஞ் சாதாரணமாயேர்ப்படுகின்றன. உம். *active* உண்மை, *more active* மிகவுண்மை, *most active* மகாஉண்மை,

Adjectives of one syllable are compared in the same manner; as, *more fair*, *most fair*.

ஓரசையையுடைய உரிச்சொற்கள் அவ்விதமாய்த்தானே ஒப்பிடுகின்றதுகள். உம். *more fair* மிகப்பரிசுத்தம், *most fair* மகாபரிசுத்தமென்பனபோல.

Adjectives of two syllables which end in the letter *y* or in the letter *le* are be compared by *er*, or *est*; as,

Y அல்லது *le* எழுத்தில் முடிகின்ற ஈரசைகளையுடைய உரிச்சொற்கள் *er* அல்லது *est* என்பதால் ஒப்பிடுகின்றதுகள். உம். *worthy* தகுந்த, *worthier*

worthy, *worthier*, *worthiest; noble*, *nobler*, *noblest*.

தகுந்தவன், *worthiest* மிகவுந்தகுந்த, *noble* மேன்மை, *nobler* மேன்மையானவன், *noblest* மிகுந்தமேன்மையெனமுதலானவைகளாம்.

Some comparatives form a superlative by adding *most* to the end of them; as, *nether*, *nethermost*, *utter*, *uttermost*, or *utmost*. *Most* is sometimes added to substantives, also, as, *topmost*, *southmost*, *westmost*.

சில உயரொப்பளவுகள் அவைகளுக்குக்கடையில் *most* என்பதைச் சேர்ப்பதால் வேறிலொப்பளவை ஏர்ப்படுத்துகின்றன. உம். *nether* அடியில், *nethermost* மிகஅடியில், *utter* முழுமை, *uttermost* மிகமுழுமை, *most* என்பதுகூட சிலவேளை பெயர்ச்சொற்களுக்குச்சேர்க்கப்படுகின்றது. உம். *topmost* மிகசிகரம், *southmost* மிகவுந்தெற்கு, *westmost* மிகவுமேற்கு.

No adjective will admit of a double comparison except in the expression *most*, *highest*, which is peculiarly applied to the supreme being.

இரண்டொப்பளவு பண்புகொள்ளல் தவிர்த்துச்சொல்லும் *most*, *highest* என்பதுபராபரனாகியகர்த்தருக்குமுக்கியமாய்ப்பிரயோகிக்கப்படுகின்றது.

Some adjectives are compared so irregularly that they cannot be reduced to any of the forementioned rules; as,

சிலஉரிச்சொற்கள் அவ்வளவு அக்கிரமமாயேர்ப்படுகின்றன, அவைகள் மேற்சொல்லிய யாதொரு ஒழுங்குகளுக்கு உள்ளடக்கக்கூடாததாயிருக்கின்றன. உம்.

Pos.	*Com.*	*Sup.*
இயல்பொப்பளவு	உயரொப்பளவு	வேறிலொப்பளவு
Good நலம்	better மிகநலம்	best மகாநலம்
Bad கெட்ட	worse மிகக்கெட்ட	worst மகாகெட்ட
Little சிறிய	less மிகசிறிய	least மகாசிறிய
Much or many மெத்த	more மிகமெத்த	most மகாமெத்த
Near கிட்ட	nearer or next மிகக்கிட்ட	nearest மகாகிட்ட
Late நேரஞ்சென்ற	later மிகநேரஞ்சென்ற	latest or last மகாநேரஞ்சென்ற

OF PRONOUNS.

பிறிதியல்.

Pronouns, as their name evidently imports, are words that supply the place of nouns, and are used to prevent the too frequent and sudden repitition of them.

பிறிதுச்சொற்கள் அவைகளின்பெயர்முக்கியமாய்த்தெரிவிக்கின்றதுபோலப்பெயர்ச்சொற்களினிடத்து வருகின்றமொழிகள் அதுகளை மிகவுமடிக்கடி சடுதியிலிரட்டித்துச்சொல்வதையுந்தடுக்கவழங்கவிருக்கின்றன.

There are four kinds of Pronouns; viz.

நான்குவிதப்பிறிதுகளாவன.

Personal, *Possessive*, *Relative*, and *Demonstrative*.

அவைகள் இடப்பிறிது, உடைமைப்பிறிது, சம்பந்தப்பிறிது, சுட்டுப்பிறிதுமாம்.

Some pronouns have the objective case, and is used after most verbs and prepositions.

சிலபிறிதுகள் செயப்படுபொருள் வேற்றுமையையுடைத்து அவைகளின் பின் மிகுந்த வினைகளையு முன்னிடைச் சொற்களையும்வழங்கியிருக்கின்றன.

The personal pronouns are, *I*, *Thou* *He*, *She*, *It*, with their plurals.

இடப்பிறிதுகள் *I* நான், *thou* நீ, *he* அவன், *she* அவள், *it* அது, அவைகளின் பன்மைகளோடாவன.

THUS DECLINED

இப்பிரகாரம்உருவேற்றுமைப்படுவன.

	Singular.	*Plural.*
Nom.	I	We
Obj.	Me	Us
Nom.	Thou	Ye
Obj.	Thee	You
Nom.	He or She	They
Obj.	Him or Her	Them
Nom.	It	They
Obj.	It	Them
Poss.	Its	——

	ஒருமை.	பன்மை.
பெயர்	நான்	நாம்
செயப்.	என்னை	நம்மை
பெயர்	நீ	நீர்
செயப்.	உன்னை	உம்மை
பெயர்	அவன் அவள்	அவர்கள்
செயப்.	அவனை அவளை	அவர்களை
பெயர்	அது	அவர்கள்
செயப்.	அது	அதுகள்
உடைமை.	அதனது	——

The pronoun *you* always ought to be joined to a plural verb, as, *you are*, *you were*, some authors write *you was*.

பிறிதுச்சொல்லாகிய *you* என்பது எப்போதும் பன்மைவினைகளுக்குச் சேர்க்கவேண்டுவது. உம். *you are* நீங்களிருக்கிறீர்கள், *you were* நீங்களிருந்தீர்கள், சிலகிறந்தகர்த்தர்கள *you was* என்றெழுதுகிறார்கள்.

The possessive pronouns are, *my*, *our*, *they*, *your*, *his*, *her*, *their*.

உடைமைப்பிறிதுகள், *my* என்னுட, *our* நம்முட, *thy* உன்னுட, *your* உம்முட, *his* அவனுட, *her* அவளுட, *their* அவர்களுட, இவைகளாவன.

As they are wholly of the nature of adjectives, they are, like them, indeclinable ; except that, when they are separated from their substantives by a verb, *my*, becomes *mine* ; *thy*, *thine* ; *our*, *ours* ; *your*, *yours* ; *her*, *hers* ; *their* *theirs* ; as, *this is my book*, *this book is mine* ; &c. *His* is always the same, as, *this is his hat*, *this hat is his*.

அவைகள் முழுமையும் உரிச்சொற்களினது சுபாவமாய்த்திரியாவுளதாய்த்தமக்குந்தாமாயிருக்கின்றன, அதுவுமன்றியில் அவைகளொருவினையினாலே பெயர்ச்சொற்களில் நின்று பிரிக்கப்பட்டிருக்கும்போது *my* என்பது *mine* என்றும், *thy* என்பது *thine* என்றும் ஆகின்றது. உம். *this is my book* இதென்புத்தகம், *this book is mine* இந்தப்புத்தகமென்னுது, இவைமுதலானதுகள். *his* என்பதுஎப்போதுமொன்றாயிருக்கின்றது. உம். *this is his hat* இதுதானவன்தொப்பி, *this hat is his* இந்தத்தொப்பி யவனுது, என்பன போல.

Mine, and *thine*, are used for *my* and *thy;* before words that begin with a vowel as, *mine* arm, *thine* aunt.

Mine, thine என்பது மொழிகளுக்கு முன் ஒருயிரெழுத்தோடு ஆரம்பிக்கின்றஇடத்து *my, thy,* என்பதற்குவழங்கப்படுகின்றது. உம். *mine arm* என்கைச்சட்டை, *thine aunt* உன்சிறியதாயார்.

The relative pronouns, are certain words, that relate to some substantive going before; which is therefore called the antecedent, *who, which,* and *what ; who* is declined thus.

சம்பந்தப்பிரதிகள் முன்செல்லாநின்றசிலபெயர்ச்சொற்களுக்குச் சம்பந்தப்படுகின்ற உண்மையான மொழிகளாயிருக்கின்றன, அவைஆதலால்முன்னடக்குமொழியென்று சொல்லப்படுகின்றன, *who, which and what,* இவைகள் *who* என்பது இப்பிரகாரமொப்பிடுகின்றது.

	Sing. & Plural.
Nom.	Who
Poss.	Whose
Obj.	Whom

	ஒருமை-பன்மை.
பெயர்.	ஆர்
உடைமை.	ஆருடைய
செயப்படு.	ஆரை.

Whose likewise especially among the poets is sometimes used as the possessive of *which, what,* and are indeclinable, *who* properly relates to persons; *which* to things.

Whose என்பது அல்லாமலும்முக்கியமாய் கவிகளோடுஞ்சிலவேளைகளில் *which, what,* என்கின்றஉடைமைவேற்றுமையைப்போலவழங்கப்பட்டு ஒன்றையுங்குறியாமலிருக்கின்றன. *who* என்பது மூவிடங்களுக்கும், *which* என்பது எனைமுதலியப்பொருள்களுக்கும்யுக்தமாய்ச்சொல்லுகின்றன.

The antecedent to a relative is, the noun which goes before it, and to which it immediately refers; as, *Julius Cæsar*, and *man*, in the following sentence; *it was Julius Cæsar who conquered the Gauls; this is the man whom I saw.*

ஒருசம்பந்தப்பிரதிக்கு முன்னடக்குமொழிகள் பெயர்ச்சொற்களாவன, முன்னடக்குகின்றதற்கு அடுத்துவருகின்றது. உம். *Julius Cæsar and man* பெயர்களாம் இதற்கடியில் வருகின்ற வாக்கியத்தில் *Julius Cæsar* என்பவர்கள் *Gauls* என்றவர்களை *who conquered* செயித்தார்கள் என்பதாவன, *this is the man whom I saw* நான் பார்த்தமனிதனிவன்றானவன்.

The demonstrative pronouns, are *this, that, other*, and *the same*, they are declined thus.

சுட்டுப்பிரதிகள் *this, that, other, and the same,* என்பதுகள் இப்பிரகாரமொப்பிடப்படுகின்றன.

This makes *these*, *that* makes *those*, and *other* makes *others*, in the plural number.

this என்பது *these* என்றும் *that* என்பது *those* என்றும் *other* என்பது *others* என்றும்பன்மைஎன்னலாகின்றது.

This and *these* refer to things near at hand; *that* and *those* to things at a distance, *other* is either singular or plural; for we say *the one side* or *the other*, and *other man, other woman.*

This, these, என்பதுகள்மிகவுஞ்சமீபத்திலிருக்கின்றவஸ்துக்களையும் *that, those,* என்பவைகள் தூலவிலிருக்கின்றவஸ்துக்களையுங் குறிக்கின்றது, *other* என்பது ஒருமையாவது பன்மையாவது இரண்டிலொன்றைக்குறிக்கின்றது என்னெனில் ஒன்று அல்லது மற்றொரு

Others is never used but when it refers to a preceding substantive; as, *some of the scholars were reading; others were writing.* *The same* is indeclinable, and is joined to substantives in both numbers, and in all *cases.*

பக்கமென்றும் மற்றொருமனிதன் மற்றொருத்தியென்றுஞ் சொல்லுகிறோம். *others* என்பது முன்னடக்கின்ற பெயர்ச்சொல்லைக் குறிக்கும்போது தவிர வழங்காதெனவாம். உம். *some of the scholars were reading* மாணாக்கர்களிற் சிலர் வாசித்திருந்தார்கள், *others were writing* மற்றவர்களெழுதுதலிலிருந்தார்கள். *The same* என்பது குறியாமலும் இரண்டெண்களிலுஞ் சகல வேற்றுமைகளிலும் பெயர்ச்சொற்களுக்குச் சேர்ந்திருக்கின்றது.

Each, every, either, are pronouns, which may be called distributives, because they mark the individual persons or things that make up a number; as, *to each man, to every thing, either me nor him.*

பிரிதுச்சொற்கள் *each, every, either,* என்றவைகள் ஒருகூட்டமாகியமக்களையும், பொருளையும், பகுக்கின்றபடியால் பகுப்புப்பிரிதுகளென்று சொல்லப்படும். உம். *to each man* ஒவ்வொருமனிதனுக்கு, *to every thing* சகலபொருள்களுக்கு, *either me nor him* என்னையாவது அல்லது அவனையாவது.

Some words are commonly joined to pronouns, *own* and *self* in the singular, *self,* in the plural, *selves,* own is added to the possessive; as, *my, our, my own book, our own house,* it gives vigour to the expression, and implies a secret opposition or contrast; as, *I bought it with my own money,* that is, *with no one's else*; *self* is added to possessives; as, *myself, ourselves;* and sometime to personal pronouns; as, *himself, itself, themselves.* It then serves the same purpose as *own,* by expressing emphasis and opposition; as, *I delivered it myself,* that is *with my own hands;* not by the hands of another; or it

பிரிதுச்சொற்களுக்கு *own* என்பதும் *self* என்பதும் சாதாரணமாய்ச் சேர்க்கப்பட்டசிலமொழிகள் ஒருமையில் *self* பன்மையில் *selves* என்பதாம. *own* என்பது உடைமைவேற்றுமைகளுக்குச் சேர்க்கப்படுகின்றது. உம். *my own book* என்சொந்தபுத்தகம், *our own house* எங்கள்சொந்தவீடு, அது சொற்றலுக்கு நீட்சியைக்கொடுத்து ஒருரகசியமடங்கிஎதிர்மறை அல்லது தடுத்தல் கொடுக்கின்றது. உம். *I bought it with my own money* நானதை என்சொந்தப்பணமிட்டு வாங்கினேன், அஃதென்னெனில் ஒருவருடையதல்ல. *self* என்பது உடைமைவேற்றுமைக்குச் சேர்க்கப்படுகின்றது. உம். *myself* நானே, *ourselves* நாங்களே, பின்னுஞ்சிலவேளைகள் இடப்பிரிதுசொற்களுக்கும். உம். *himself* அவனே, *itself* அதுவே, *themselves* அவர்களே, அப்போது அது உறுதியாயும் எதிர்மறையுந் தெரிவித்தல். *own* என்பதைப்போல அந்தக்காரியத்தையே உறுதியாய்த் தெரிவிக்கின்றது. உம். *I delivered it myself* நானே ஒப்புவித்தேன், அஃதென்னெனில் என்சொந்தக்கைகளால் மற்றொருவர்கைகளாலல்லவென்றாயிற்று. அல்லது அது ஒருகூட்டாப்பிரிதை யேற்படுத்துகின்றது. உம். *he praises himself* அவனேபுகழு

forms a reciprocal pronoun; as, He praises himself; they blame themselves.

OF VERBS.

A verb is a word that signifies *to be*, *to do*, or *to suffer;* as, *I live, I beat, I am beaten.*

There are three kinds of verbs *active*, *passive*, and *neuter*.

An active verb denotes an action, and necessarily supposes an agent, and an object acted upon; as *to praise, I praise John.*

The passive verb denotes a passion, or a suffering, or the receiving of an impression, and necessarily supposes an object upon which the impression is made, and an agent by whom it is made upon it; as, *to be praised, John is praised by me.*

A neuter verb denotes being, or a state or condition of being, when the agent and the object acted upon coincide, and the event is properly neither action nor passion, but rather some thing between both; as, *I am, I sit, I stand;* an active verb is sometimes called a transitive verb, because the action passeth over, as it were, to the object, or hath an effect upon some other thing; as, *I love James.*

A neuter verb is sometime called an intransitive verb, because the action passeth not over to the object, but is wholly confined to the agent; as, *I walk, I run.*

The same verb sometime is an active and sometime a neuter verb; as, *I run:* here the verb is neuter because the action *run*, is confined to the agent,

கிறான், *they blame themselves* அவர்களை நிந்திக்கிறார்களென்பனபோல.

வினை இயல்.

வினையென்பது ஒருசொல்லாயிருக்கின்றன. அது *to be* இருக்கிறது, *to do* செய்கிறது, அல்லது *to suffer* படுகிறதானவர்த்தந்தருகின்றது. உம். *I live* வாசஞ் செய்கிறேன், *I beat* அடிக்கிறேன், *I am beaten* அடிபடுகின்றேன்.

செய்வினை, படுவினை, பொதுவினை, எனமூன்றுவிதவினைகளிருக்கின்றன.

செய்வினை செய்தலையுஞ் செய்கர்த்தனையுஞ் செயப்படுபொருளையும் அகத்தியமாகக்குறிக்கின்றது. உம். *to praise* பிரார்த்திக்கிறது, *I praise John* நான்ஜானென்பவனைப்பிரார்த்திக்கிறேன்.

படுவினையானது படுதலை அல்லது செய்தலைப்பெறுதலையுங்காட்டிச்செயப்படுபொருளை யாரால் செய்திருக்கின்றதோ அந்தக்கர்த்தனையுமகத்திமாய்க் குறிக்கின்றது. உம். *to be praised* புகழப்பட்டிருக்கிறது, *John is praised by me* ஜானென்பவனென்னால் புகழப்பட்டிருக்கிறான்.

பொதுவினையானதுஇருத்தலையுமிருத்தலின்வகையையும் விளக்குகின்றது. அப்போ கர்த்தனுஞ் செயப்படுபொருளுமொத்துசெய்தலையுஞ் செயப்படுதலையு முணர்த்தாவாறால் அவ்விரண்டிற்குமிடையில்காலமுணர்த்துவதாம் உம். *I am* இருக்கிறேன், *I sit* உட்காருகிறேன், *I stand* நிற்கிறேன், சிலவேளைகளிற் செய்வினையானது செய்தொழில்செயப்படுபொருளின்கட்செல்லுமதற்றொன்றின்மேற்பொருள்தருதலால் புறஞ்செலும்வினையெனப்பெறும். உம். *I love James* ஜெம்ஸ் என்பவனையிச்சிக்கிறேன்.

சிலவேளைகளிற்பொதுவினையானது செய்தொழில் செய்பவன்கண்முழுதிலுநின்று செயப்படுபொருளின்கட், செல்லாமையாற் புறஞ்செலாவினையெனப்பெயர்பெற்றன. உம். *I walk* நடக்கின்றேன், *I run* ஓடுகின்றேன்.

அவ்வினை சிலவிசை செய்வினைப்பொருளையும் பொதுவினைப்பொருளையுந் தருகின்றன. உம். *I run* ஓடுகிறேன், என்பது இங்ஙனம் பொதுவினை செய்தொழில்செய்பவன்கண் நிலை

I, and does not pass over to any object. But *I run a race:* here the verb is active, because the action *run*, passes over from the agent *I*, to the object *a race*.

பெற்று யாதொரு செய்தொழிலுக்குப்புறஞ்செல்லா ஆனால் *I run a race* சுற்றோடுகிறேன். இங்ஙனஞ்செய்வினையாகின்றன. செய்கை ஓடுதலென்பது செய்பவன்கண்ணின்று செய்தொழிலுக்குச்செல்லுகின்றமையாற்செய்வினையாகின்றன.

The chief properties of a verb are person, number, tense and mood.

ஒருவினைக்குமூவிடம், எண், காலம், வேற்றுமையென முக்கிய லட்சணமுடையன.

The persons belonging to a verb are six, three in singular and three in plural, viz.

வினைக்கு ஆறு இடங்களுரியன. ஒருமையில்மூன்று பன்மையில்மூன்று எனவாம். அவை.

Singular. ஒருமை.

I.......... நான்
thou, or you.. நீ
he, she, or it.. அவன், அவள், அது.

Plural. பன்மை.

We ... . நாம்
ye, or you.... நீர், நீங்கள்
they.... .... அவர்கள்.

The names of persons, *I* is the first person singular, *thou* or *you*, the second, *he, she* or *it*, the third; *we*, is the first person plural, *ye* or *you*, the second, and *they*, the third.

இடங்களிடுகுறி நானென்பது முதலிடமொருமை. நீஎன்பது இரண்டாமிடம். அவன் அவள் அதுஎன்பது மூன்றாமிடம். நாமென்பது முதலிடம். பன்மை நீர் நீங்கள் இரண்டாமிடம். அவர்கள மூன்றாமிடம்.

The difference of persons, change in the terminations of verbs, to the second person singular, in the present preter imperfect tense, adds *st*, or *est*, to the first person singular; as, *I love, thou lovest; I call, thou callest; I loved, thou lovedest;* and third person singular of the present tense adds *th* or *eth*, or *s*, to the first person; as, *I love, he loveth*, or *loves; I call, he calleth*, or *calls*.

இடத்தினதுபேதங்கள்வினையினீற்றில் ஒருமைமுன்னிலைக்கும் நிகழ்காலத்திற்கும் இறப்பிடைநிகழ்காலத்திரண்டிற்குமாறி *st* அல்லது *est* என்னுமெழுத்தைத்தன்மைக்குச்சேர்க்கின்றன. உம். *I love* இச்சிக்கிறேன், *thou lovest* இச்சிக்கிறாய், *I call* அழைக்கிறேன், *thou callest* அழைக்கிறாய், *I loved* இச்சித்தேன், *thou lovedst* இச்சித்தாய், மற்றும் நிகழ்காலமொருமைப்படர்க்கைக்கு *th or eth or s* என்பவைகள்முதலிடந்தன்மைக்குச்சேர்ப்பன. உம். *I love* இச்சிக்கிறேன், *he loveth or loves* இச்சிக்கிறான், *I call* அழைக்கிறேன், *he calleth or calls* அழைக்கிறான்.

No change is made in the persons of plural numbers, they continue invariable, and are always the same with the first person singular; as *I love, we love; ye love, they love; I loved, we loved; ye loved, they loved.*

எப்போதுமது ஒருமைத்தன்மையிலிருக்கின்றபடி பன்மைமூவிடங்களுக்கு மாறாமலிருக்கின்றன. உம். *I love* இச்சிக்கிறேன், *we love* இச்சிக்கிறோம், *ye love* இச்சிக்கிறீர்கள், *they love* இச்சிக்கிறார்கள், *I loved* இச்சித்தேன், *we loved* இச்சித்தோம், *ye loved* இச்சித்தீர்கள், *they loved* இச்சித்தார்கள்.

The numbers are two to a verb, the singular and the plural in the same manner as nouns.

வினைக்குப்பெயர்ச்சொற்களைப்போல ஒருமை பன்மை எனவிரண்டெண்கள்உடையனவாம்.

The tense of a verb is a particular form of it, expressing the time of the being, action, or passion which it signifies.

வினையின்காலம்முக்கியவேறுபாடாவன. இருத்தல், செய்தல், படுதல், முதலியபுடைபெயர்ச்சியை விளக்குகின்றன.

Three tenses, or times are to a verb; the present, the past, and future.

வினைக்குநிகழ்காலம்,இறந்தகாலம், எதிர்காலமென மூன்றுகாலமுளதென

All things are either in the present, past, or future tenses; but in order to mark more distinctly the different subdivisions of time, some Grammarians have invented three other tenses; one in the present, another in the past, and a third in the future, so that, in the whole, there are no less than six tenses or times.

சகலபொருள்களு மிம்மூன்று நிகழ்கால மிறந்தகால மெதிர்காலத்திலுளதாம். ஆனால்காலத்தினுவகுப்புகள்மிகவும் விசிதமாய்க்குறிக்கும்பொருட்டுச்சிலவிலக்கணகிறந்தகர்த்தர்கள்வேறுமூன்று காலங்களை ஏர்ப்படுத்தினார்கள் அவை நிகழ் காலத்திலொன்று, இறந்தகாலத்தில் மற்றொன்று, பின்னுமொன்றுவது எதிர்காலத்திலொன்றென அப்பிரகார முழுதிலும் ஆறுகாலத்தைவிடக்குறையிலையெனவாம்.

The names of the tenses; are the present tense, the preter imperfect tense, the preter perfect tense, the preter pluperfect tense, the future imperfect tense, and the future perfect tense.

காலங்களின்பெயர் நிகழ்காலம், இறப்பிடைநிகழ்காலம், இறந்தகாலம், இறப்பின்முன்னிறந்தகாலம், எதிர்காலம், எதிர்முன்னிறந்தகாலம்,என ஆறு அமைக்கப்பட்டனவாம்.

The present tense represents the action as now doing, without any other limitation; as, *I sup*, that is, *I am now at supper*.

நிகழ்காலமியாதொரு குறித்தலில்லாமல்இப்போதுசெய்வதாகச்சொல்லுகின்றன. உம். *I sup* பொசிக்கிறேன் that is அவையாவன. *I am now at supper* இப்போது பொசிப்பிலிருக்கிறேன்.

The preter imperfect tense represents the action as partly done, but not quite finished; as *I supped*, that is, *I was then at supper*.

இறப்பிடைநிகழ்காலஞ்செய்கையிற்சிலமுடிந்ததாகவரும் ஆனால்முழுதுமுடியாததாக விளக்குகின்றது. உம். *I supped* பொசித்தேன், that is, அவை, *I was then at supper* பொசிப்பிலப்போதிருந்தேன்.

The preter perfect tense represents the action as completely finished; as, *I have supped*, that is, *I have now done supper*.

இறந்தகாலஞ் செய்கை சம்பூரணமாய்முடிந்ததாக உணர்த்துகின்றது. உம். *I have supped* பொசித்திருக்கிறேன், that is அவை, *I have now done supper* இப்போது பொசித்திருக்கிறேன்.

The preter pluperfect tense represents the action not only as finished, but as finished before a certain time to which we allude; as, *I had supped*, that is, *I had supped*, or *had done supper* before such a particular hour suppose ten O'clock.

இறப்பின் முன்னிறந்தகாலஞ் செய்கையை இறந்ததாகக்காட்டுவது மல்லாமல் நாம்குறிக்குமற்றொன்றிற்குமுன்னிறந்ததாகஉணர்த்துவதாம். உம். *I had supped* பொசித்துமுடித்தேன், that is அவை, *I had supped or had done supper* before such a particular hour suppose ten o'Clock, சிலநேரத்திற்குமுன் அது பத்துமணிக்குப்பொசித்துமுடித்தேன்.

The future imperfect tense represents the action as yet to come; *I shall* or *will sup*.

The future perfect tense represents the action as yet to come, but at the same time, as intended to be finished before a certain circumstance to which we allude; as *I shall have supped*, that is, *I shall have supped*, or *shall have done supper*, before he comes, before she goes, &c.

Among these tenses two are simple, and four of them are compound.

The present and the preter imperfect tenses are simple, the preter perfect, the preter pluperfect, the future imperfect, and the future perfect are compound.

The simple tenses, are formed of the verb itself, without the assistance of any other verb.

The compound tenses are formed with the assistance of some other verb.

The simple tenses are formed thus the present tense is the verb itself in its simplest and most original form; as, *I love*, *I call*. The preter imperfect tense is formed by adding *d* to the present tense if it end in *e* or *ed*. if it end in any other letter; as, *I love*, *I loved*: *I call*, *I called*; *I turn*, *I turned* If, *y* be the last letter of the present tense, and make no part of a diphthong, it is, in the preter imperfect tense, changed into *i*, as, *I carry*, *I carried*; but if *y* in the present tense make part of a diphthong, then it is retained in the preter imperfect; as, *I play*, *I played*.

எதிர்நிகழ்காலஞ்செய்கை இப்போதென்சுட்டியுஞ் சுட்டாதுமினிவருவதை உணர்த்துவதாம். உம். *I shall or will sup* பொசிப்பேன்.

எதிர்முன்னிறந்தகாலஞ் செய்கை, இனிவருவதாக ஆனால் அவ்வேளையில் நாம்குறிக்குஞ்சிலசங்கதிக்கு முன்னடக்கப்படுஞ்செய்கைஇறந்ததாகவென் உணர்த்துவதாம். உம். *I shall have supped* பொசித்துவிடுவேன், that is அவை, *I shall have supped or shall have done supper* before he comes, before she goes, &c. அவன் வருவதற்குமுன், அவள்போவதற்குமுன் பொசித்துவிடுவேன் முதலியனவாம்.

இந்தக்காலங்களுக்குள் இரண்டுதனிக்காலமும், நான்குதொடர்காலமுமாம்

நிகழ்காலமும், இறப்பிடைநிகழ்காலமுந் தனியாவன. இறந்தகாலமும், இறப்பின்முன்னிறந்தகாலமும், எதிர்நிகழ்காலமும் எதிர்முன்னிறந்தகாலமுந் தொடராவனவாம்.

தனிக்காலங்கள், மற்றொருவினையினுதவியின்றி, ஒருவினையால்தானே வருவன.

தொடர்காலங்கள், ஒருவினையுடன் மற்றொருவினையுதவியால்வருவன.

தனிக்காலங்கள் நிகழ்காலமாகவும் இன்தனி யியற்கையாக வினைக்குத்தானேயாவன. உம். *I love* இச்சிக்கிறேன், *I call* அழைக்கிறேன், தனிநிகழ்காலத்திற்கு *d* என்னுமெழுத்தைச்சேர்ப்பதால் இறப்பிடைநிகழ்காலமாவன. அது *e* அல்லது *ed* என்னுமெழுத்தால் முடிவுபெறுமாயின் அது மற்றொரெழுத்தில் முடியும்போதாவன. உம். *I love* இச்சிக்கிறேன், *I loved* இச்சித்தேன். *I call* அழைக்கிறேன், *I called* அழைத்தேன், *I turn* திரும்புகிறேன், *I turned* திரும்பினேன், நிகழ்காலத்தின்கடைசி *y* என்னுமெழுத்துப் பெறுமாயின் ஈரசைமொழிகுப்பகுதியாகாது அது இறப்பிடைநிகழ்காலத்திற்கு *I* என்னுமெழுத்தால்மாறியிருக்கின்றன. உம். *I carry* கொடுபோகிறேன், *I carried* கொடுபோனேன். ஆனால்நிகழ்காலத்தில் *y* என்னுமெழுத்து ஈரசைக்குப்பகுதியாமாயின் அப்போது அது இறப்பிடை நிகழ்காலத்தில் வைக்கின்றன. உம். *I play* விளையாடுகிறேன், *I played* விளையாடினேன்.

The regular verbs do all form their preter imperfect tense in another manner; but there are many irregular verbs that form their preter imperfect tense in another manner; as, *I sit, I sat; I stand, I stood; I write, I wrote.* Of these irregular verbs shall say more afterwards.

எல்லாக்கிரமவினைகள் அவைகளினிறப்பிடை நிகழ்காலம் வேறுவிதமாயேற்படுகின்றன, ஆனால் அநேக அக்கிரமவினைகளிருக்கின்றன, அவை தங்களிறப்பிடை நிகழ்காலத்தில் மற்றொருவிதமாயேற்கின்றன. உம். *I sit* உளுக்காருகிறேன், *I sat* உளுக்கார்ந்தேன், *I stand* நிற்கிறேன், *I stood* நின்றேன், *I write* எழுதுகிறேன், *I wrote* எழுதினேன், இந்த அக்கிரமவினைகள் பின்மிகுதியுஞ் சொல்வோம்.

The regular verbs sometime form their present and their preter imperfect tense in another manner by means of the auxiliary verb *to do*, as instead of; *I love, I loved;* we sometimes, say, *I do love, I did love;* for the sake of great emphasis.

கிரமவினைகள் சிலவேளை அவைகளின் நிகழ்காலம் இறப்பிடை நிகழ்காலத்திற்கும் *to do* என்னும் உதவிவினையின் மூலமாயேற்படுகின்றன. உம். *I love* இச்சிக்கிறேன், *I loved* இச்சித்தேன், என்றதற்குப்பதில் சிலவேளை மிகுந்த உறுதியாய்ச்சொல்வதற்கு *I do love* இச்சிக்கிறேன், *I did love* இச்சித்தேன்.

The compound tenses are formed by adding the present tense of the verb, or the participle preterite, to the auxiliary verbs, *have, be, shall, will, may, can, let* or *must;* thus, for instance, (the preter perfect tense) *I have loved,* (the preter pluperfect tense) *I had loved;* (the future imperfect tense) *I shall* or *will love;* (the future perfect tense) *I shall have loved.*

தொடர்காலங்கள் வினையின் நிகழ்காலத்தைச்சேர்ப்பதாலும் அல்லது வினையெச்சம் உதவிவினைகளுக்குச் சேர்ப்பதாலும் ஏற்படுகின்றன, *have, be, shall, will, may, can, let, or must,* என்பதற்கு இஃது திருஷ்டாந்தரம், the preter perfect tense, இறந்தகாலம், *I have loved,* the preter pluperfect tense, இறப்பின் முன்னிறந்தகாலம், *I had loved,* the future imperfect tense, எதிர்காலம், *I shall or will love,* the future perfect tense, எதிர்முன்னிறந்தகாலம், *I shall have loved.*

Participle is a word derived from a verb, which partakes of the nature of an adjective, as, *running, learned, nay,* it frequently supplies, the place of an adjective; as, *a running horse, a learned man.*

வினையெச்சம் வினையில் நின்றுஉற்பவித்து ஒருமொழியாயிருக்கின்றன. அது ஒருஉரிச்சொல்லின் சுபாவத்தைப் பகுத்துக்கொள்வன. உம். *running* ஓடுதல், *learned* கற்ற, அல்லாமலும் அது அடிக்கடி உரிச்சொல்லினுடையவிடத்தைக்கொடுக்கின்றது. உம். *a running horse* ஓடுங்குதிரை, *a learned man* கற்றவன்.

There are two participles, the participle present, and the participle perfect or past.

நிகழ்காலவினையெச்சம் இறந்தகாலவினையெச்சமென இரண்டெச்சங்களிருக்கின்றன.

The participle present is formed by adding *ing* to the first person of the present tense, and striking off *e* if the verb end in that letter; as, *walk, walking; move, moving.*

நிகழ்காலத்துவினையெச்சமாவது நிகழ்காலத்தன்மையிடத்திற்கு *e* என்னுமெழுத்தை நீக்கி அந்தஎழுத்தில்வினை ஈறுபெறுமாயின் *ing* என்னுமெழுத்தைச்சேர்ப்பதால் பெறுவன. உம். *walk* நடப்ப, *walking* நடப்பதல், *move* அசைப்ப, *moving* அசைப்புதல்:

The participle perfect or past is formed by adding *d* to the first person of the present tense, if it end in *e* or *ed*, if it end in any other letter; as *blame*, *blamed*: *commend*, *commended*.

The participle perfect is not always so formed but when the preter imperfect tense is irregular the participle perfect is commonly irregular likewise; and then it is sometimes the same with that tense; as, *think*, the present tense; *thought*, the preter imperfect tense; *thought*, the participle perfect is sometimes different; as, *give*, the present tense; *gave*, the preter imperfect tense; *given*, the participle perfect; some verbs have two participles perfect, the one regular, the other irregular; as, *bake*, *baked* or *baken*; and some have two participles perfect both of them irregular; as, *drink*, *drunk* or *drunken*.

The auxiliary verbs, *have*, *shall*, and *will*; are employed in forming the compound tenses of the indicative mood, the other auxiliary verbs, *may*, *can*, *be*, *let*, and *must*; are employed in forming the tenses of the other moods.

The moods are certain forms of a verb expressing the various intentions of the mind.

There are five moods, the indicative, the subjunctive, the potential, the imperative, and the infinitive,

The indicative mood simply declares or affirms a thing; as, *I love*, or it asks a question, as, *do I love*?

இறந்தகாலத்து வினையெச்சம் நிகழ்காலத்தின் தன்மையிடத்திற்கு அது *e* அல்லது *ed* என்னுமெழுத்து ஈறுபெறுமாயின் மற்றயாதொருஎழுத்தில்முடியுங்கால் *d* என்னுமெழுத்தைச்சேர்க்கப்பெறுவன. உம். *blame* பழி, *blamed* பழிபெற்ற, *commend* புகழ், *commended* புகழ்பெற்ற.

இறந்தவினையெச்சமெப்போதுமவ்விதமாய்ப்பெறுதெனவாம். ஆனால் இறப்பிடைநிகழ்காலமானது அக்கிரமமாயிருக்கும்போது இறந்தஎச்சம் அவ்விதசாதாரணமாய் அக்கிரமமாயிருக்கின்றது. அல்லாமலும் அப்போது சிலவேளை அந்தக்காலத்தோடுபெறுவன. உம். *think* நினைக்கிறது, the present tense நிகழ்காலம், *thought* நினைத்த, the preter imperfect tense இறப்பிடைநிகழ்காலம், *thought*, participle perfect இறந்தவினையெச்சம் சிலவேளை பேதப்படுவன. உம். *give* கொடுக்கின்ற, நிகழ்காலம் *gave* கொடுத்த, இறப்பிடைநிகழ்காலம் *given* கொடுத்தல், இறந்தவினையெச்சஞ் சிலவினைகள் ஒன்றுகிரமம் மற்றொன்று அக்கிரமஇறந்தவினையெச்சங்களையுடையன. உம். *bake* சமைக்கின்ற, *baked* சமைத்த, *baken* சமைத்தது, சிலது இறந்தகாலவினையெச்சங்கள் இரண்டுமக்கிரமமாம். உம். *drink* குடிக்கின்ற, *drunk* குடித்த, *drunken* குடித்தது.

உதவிவினைகள் *have, shall, and will,* என்பவைகள் காட்டற்பிரிவின்தொடர்காலங்களமைக்குமளவில் பிரயோகிக்கப்படுவன. மற்றஉதவிவினைகள் *may, can, be, let, and must,* மற்றப்பிரிவுகளின்காலங்களமைக்குமளவில்பிரயோகப்படுவன.

விகாரப்பிரிவுகள் மனதினானாவிதமுள்ளவெண்ணங்களைவிளக்குகின்ற ஒருவினையின் உண்மைப்பிரிவுகளாயிருக்கின்றன.

காட்டற்பிரிவு, தொடர்நிலை, சந்தேகப்பிரிவு, வன்மைப்பிரிவு, ஏவற்பிரிவு, முதநிலைப்பிரிவு, எனவைந்து விகாரப்பிரிவுகளுளதெனவாம்.

காட்டற்பிரிவு தனிப்படச்சொல்வன அல்லது ஒருபொருளை நிச்சயிக்கின்றன. உம். *I love* இச்சிக்கிறேன், அல்லது அது ஒருவினாகேழ்க்கின்றன. உம். *do I love* இச்சிக்கின்றேனா.

The subjunctive mood mentions a thing conditionally or by way of supposition. It is commonly subjoined to some other verb, upon which it depends and has, for the most part, *if*, *though*, *that*, or some other conjunction before it; as, *if I love*, *if I write*, *he will certainly go if he get leave*.

தொடர்நிலை சந்தேகப்பிரிவு ஒரு பொருளை அநிச்சயமாயாவது தோற்றமாயாவது குறிக்கின்றது. அது அவாவுகின்ற வேறுசிலவினைக்குச்சாதாரணமாய்ப்பெரும்பாலுக்குமதற்குமுன் *if*, *though*, *that*, அல்லதுவேறுசில கூட்டிடையுடன் கலக்கின்றது. உம. *if I love* இச்சிக்கில், *if I write* எழுதில், *he will certainly go if he get leave* அவன்விடைபெறுவானாயின் உண்மையாய்ப்போவான்.

The potential mood expresses the liberty of the agent, or the possibility of the action, and is formed by the help of the verb, *may*, *can*, *might*, *could*, *would*, *should*; as, *I may play*, *I can read*, *I might see*, *I could hear*, *I would speak*, *I should give*.

வன்மைப்பிரிவு செய்பவனுடைய பிறர்வசமின்மையும் அல்லது இயற்கை செயலையுமுணர்த்தி, *may*, *can*, *might*, *could*, *would*, *should*, என்னுவினையினது உதவியாலேற்படுகின்றன. உம். *I may play* நான்விளையாடலாம், *I can read* நான்படிக்க வல்லேன், *I might see* நான்பார்க்கத்தக்கது, *I could hear* நான்கேட்க்கமாட்டுவேன், *I would speak* நான்பேசுவேன், *I should give* நான்கொடுக்கவேண்டும்.

The imperative mood expresses the commands, entreats, exorts, or permits, as, *run thou*, *let us pass*, *strive ye*, *let them go*.

ஏவற்பிரிவு தலைமையினேவற்கும், வேண்டிக்கேட்டற்கும், அறிவுறுத்தற்கும், விடைகொடுத்தற்கும் விளக்குகின்றது. உம். *run thou* நீயோடு, *let us pass* நாம்கடக்கட்டும், *strive ye* நீங்கள்தேடுவீர், *let them go* அவர்கள்போகட்டும்.

The infinitive mood expresses a thing in the largest and most comprehensive sense and is always preceded by the preposition to; as, *to love*, *to read*, *to write*, *to dance*.

முதநிலைப்பிரிவு ஒருபொருள் மிகவும்விரிவாயு மறியத்தக்கபயனைத் தந்து *to* என்னுமுன்னிடைச்சொல்லுக்கு எப்போது முன்னடக்கின்றது. உம். *to love* இச்சிக்கின்ற, *to read* படிக்கின்ற, *to write* எழுதுகின்ற, *to dance* ஆடுகின்ற.

Something further can be said concerning the auxiliary verbs, *shall*, *may*, *can*, *have*, *be*, *do*, *let*, and *must*.

Shall, *may*, *can*, *have*, *be*, *do*, *let*, *and must*, என இவ்வுதவிவினைகளைக்குறித்தின்னஞ்சில சொல்வதற்குளதென.

As they are of so much use in forming the compound tenses, *shall but do*, which is never used but in the simple tenses, it will be necessary to show in what manner they are conjugated, before we proceed to the conjugation of the principal verbs.

Do என்பதுதவிர மற்றஉதவிவினைகள்தொடர்காலங்கள் பிரயோகத்திற்கு மெத்தவுமுபயோகமாயிருக்கின்றதுகள். அது தனிக்காலத்திற்குவழங்காதெனவாம். முதல்வினையின்புடைபெயர்ச்சிசெய்வதுமுன் அது எவ்விதமாய்ப்புடைபெயர்ச்சியாகின்றதுகளென்றுகாண்பிக்கவசத்தியமுளதென.

The conjugation of a verb, is the method of varying it through all the persons, numbers, tenses, and moods.

வினையின்புடைபெயர்ச்சி சகலஇடங்கள், எண்கள், காலங்கள், பிரிவுகள்தோறும் விகாரப்படுத்துவதற்கேதுவாயிருக்கின்றது.

The auxiliary verbs are conjugated thus, but first I must observe that; *shall*, *will*, *may*, *can*, express no determinate time, and therefore, properly, have tenses. But they have two forms, one of which express absolute certainty, and may, therefore, be called the *absolute form*, and the other implies a condition, and may therefore, be called the *conditional form*.

உதவிவினைகளிவ்வித புடைபெயர்ச்சிசெய்வன. ஆனால் *shall*, *will*, *may*, *can*, என்றஉதவிவினைகள் காலமறுத்துச்சொல்லவில்லையென்று கவனிக்க வேண்டும். ஆதலால் உத்தமமாய்காலங்களில்லை. ஆனாலவைகளிரண்டுபிரிவுகளுடையன. அவைகளிலொன்றுமிகவும் உண்மைசொல்லுவதாலுண்மைப்பிரிவெனஅழைக்கப்படலாம். மற்றொன்று சேர்க்கை சொல்லுகின்றமையால்சேர்க்கைப்பிரிவெனஅழைக்கப்படலாம்.

SHALL.

Absolute Form.		Conditional Form.	
Singular.	*Plural.*	*Singular.*	*Plural.*
I shall.	We shall.	I should.	We should.
Thou shalt.	Ye shall.	Thou should.	Ye should.
He shall.	They shall.	He should.	They should.

WILL.

Absolute Form.		Conditional Form.	
Singular.	*Plural.*	*Singular.*	*Plural.*
I will.	We will.	I would.	We would.
Thou wilt.	Ye will.	Thou wouldst.	Ye would.
He will.	They will.	He would.	They would.

MAY.

Absolute Form.		Conditional Form.	
Singular.	*Plural.*	*Singular.*	*Plural.*
I may.	We may.	I might.	We might.
Thou mayst.	Ye may.	Thou mightst.	Ye might.
He may.	They may.	He might.	They might.

CAN.

Absolute Form.		Conditional Form.	
Singular.	*Plural.*	*Singular.*	*Plural.*
I can.	We can.	I could.	We could.
Thou canst.	Ye can.	Thou couldst.	Ye could.
He can.	They can.	He could.	They could.

As the above auxiliary verbs have no tenses, I have therefore thought proper to omit the explanation of them, in Tamil.

மேலுதவிவினைகளுக்குக்காலங்களில்லாவாகையால்அவைத்தமிழில்விவரிக்கவிடுவதுகருமமாம்.

The other auxiliary verbs express a determinate time, and therefore have tenses.

மற்றஉதவிவினைகள் காலங்குறித்துச்சொல்லுகின்றமையால் காலங்களுடையன.

## *TO HAVE.**	## உண்டாயிருத்தல்.
Indicative Mood.	காட்டற்பிரிவு.
PRESENT TENSE.	நிகழ்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. *Pers.* I have.	த. உடைத்தாயிருக்கின்றேன்.
2. *Pers.* Thou hast.	மு. உடைத்தாயிருக்கின்றாய்.
3. *Pers.* He hath or has †	ப. உடைத்தாயிருக்கின்றான்.
Plural.	பன்மை.
1. We have.	த. உடைத்தாயிருக்கின்றோம்.
2. Ye have.	மு. உடைத்தாயிருக்கின்றீர்.
3. They have.	ப. உடைத்தாயிருக்கின்றார்.
PRETER IMPERFECT TENSE.	இறப்பிடைநிகழ்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I had.	த. உடைத்தாயிருந்தேன்.
2. Thou hadst.	மு. உடைத்தாயிருந்தாய்.
3. He had.	ப. உடைத்தாயிருந்தான்.
Plural.	பன்மை.
1. We had.	த. உடைத்தாயிருந்தோம்.
2. Ye had.	மு. உடைத்தாயிருந்தீர்.
3. They had.	ப. உடைத்தாயிருந்தார்.
PRETER PERFECT TENSE.	இறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I have had.	த. உடைத்தாயிருந்தேன்.
2. Thou hast had.	மு. உடைத்தாயிருந்தாய்.
3. He hath or has had.	ப. உடைத்தாயிருந்தான்.

---

* *To have* என்னும்வினையடியானது உடைத்தாயிருத்தல், உடைத்தாயிருக்க, உடைத்தாயிருக்கும்பொருட்டு, உடைத்தாயிருத்தற்கு, உடைத்தாயிருத்தற்காகவெனவும் *to have had* என்னுமிறப்புவினையடியானது மேற்கூறியவினையடிப்பொருளோடு உடைத்தாயிருந்திருத்தல், உடைத்தாயிருந்திருத்தலால், உடைத்தாயிருந்ததென்றெனவும் *having* என்னுநிகழ்காலவெச்சமானது உண்டத்தாயிருத்தல், உடைத்தாயிருக்கின்ற, உடைத்தாயிருந்து, உடைத்தாயிருக்கின்றபடியால் எனவும் *had* என்னுமிறந்தகாலவெச்சமானது உடைத்தாயிருந்த, உடைத்தாயிருந்து, உடைத்தாயிருக்கப்பட்ட, உடைத்தாயிருக்கப்பட்டு, எனவும் *having had* என்னுந்தொடரிறப்பெச்சமானது உடைத்தாயிருந்து, உடைத்தாயிருந்தபடியால், உடைத்தாயிருந்தபின்பு, எனவுந்தமிழில்தொழிற்பெயர், பலவகைவினையெச்சம், பலவகைபெயரெச்சம், வேற்றுமைமுதலியபலபொருட்களைத்தருதலால் இவ்வாறுவரும் வினையடிமுதலியவற்றைஇஃதித்தன்மைத்தெனவரையறுத்துக்கூறுதலரிதாம். அன்றியுமிறந்தகாலமூன்றுமெதிர்காலமிரண்டுமாய்விரிந்துவரும் வினையின்காலவிகாரங்கட்கிணங்கத்தமிழ்ப்பொருளமைப்பதரிதாயினுமொருவாற்றுலமைத்துக்காட்டுவன.

† *Hath is the regular termination, but has is more common both in verse and prose,* *hath* என்பதுகிரமமுடிவாயிருக்கின்றது, ஆனால் *has* என்பதுபாட்டு உரைவாசகம்இரண்டிலுமிகவுஞ்சாதாரணமாயிருக்கின்றது.

Plural.	பன்மை.
1. We have had.	த. உடைத்தாயிருந்தோம்.
2. Ye have had.	மு. உடைத்தாயிருந்தீர்.
3. They have had.	ப. உடைத்தாயிருந்தார்.
PRETER PLUPERFECT TENSE.	இறப்பின்முன்னிறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I had had.	த. உடைத்தாயிருந்திருந்தேன்.
2. Thou hadst had.	மு. உடைத்தாயிருந்திருந்தாய்.
3. He had had.	ப. உடைத்தாயிருந்திருந்தான்.
Plural.	பன்மை.
1. We had had.	த. உடைத்தாயிருந்திருந்தோம்.
2. Ye had had.	மு. உடைத்தாயிருந்திருந்தீர்.
3. They had had.	ப. உடைத்தாயிருந்திருந்தார்.
FUTURE IMPERFECT TENSE.	எதிர்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I shall *or* will have.	த. உடைத்தாயிருப்பேன்.
2. Thou shalt *or* wilt have.	மு. உடைத்தாயிருப்பாய்.
3. He shall *or* will have.	ப. உடைத்தாயிருப்பான்.
Plural.	பன்மை.
1. We shall *or* will have.	த. உடைத்தாயிருப்போம்.
2. Ye shall *or* will have.	மு. உடைத்தாயிருப்பீர்.
3. They shall *or* will have.	ப. உடைத்தாயிருப்பார்.
FUTURE PERFECT TENSE.	எதிர்முன்னிறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I shall *or* will have had.	த. உடைத்தாயிருந்திருப்பேன்.
2. Thou shalt *or* wilt have had.	மு. உடைத்தாயிருந்திருப்பாய்.
3. He shall *or* will have had.	ப. உடைத்தாயிருந்திருப்பான்.
Plural.	பன்மை.
1. We shall *or* will have had.	த. உடைத்தாயிருந்திருப்போம்.
2. Ye shall *or* will have had.	மு. உடைத்தாயிருந்திருப்பீர்.
3. They shall *or* will have had.	ப. உடைத்தாயிருந்திருப்பார்.
Subjunctive Mood.	தொடர்நிலை அல்லது சந்தேகப்பிரிவு.
PRESENT TENSE.	நிகழ்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. If I have.	த. உடைத்தாயிருக்கின்றேனாயின்.
2. If thou have.*	மு. உடைத்தாயிருக்கின்றாயாயின்.
3. If he have.	ப. உடைத்தாயிருக்கின்றானாயின்.

* *You* என்பது இந்த இடத்திலுந் தொடர்நிலைப்பிரிவினுடைய எல்லாக் காலங்களிலும் *thou* என்பதைவிட மிகவுஞ்சாதாரணமாயிருக்கின்றது. அது இந்தவிகாரப்பிரிவில் முக்கியமாய் *you* என்பது *thou* என்பதற்குப்பதில்வழங்குகின்றது.

Plural.	பன்மை.
1. If we have.	த. உடைத்தாயிருக்கின்றோமாயின்.
2. If ye have.	மு. உடைத்தாயிருக்கின்றீராயின்.
3. If they have.	ப. உடைத்தாயிருக்கின்றார்களாயின்
PRETER IMPERFECT TENSE.	இறப்பிடைநிகழ்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. If I had.	த. உடைத்தாயிருந்தேனாயின்.
2. If thou had.	மு. உடைத்தாயிருந்தாயாயின்.
3. If he had.	ப. உடைத்தாயிருந்தானாயின்.
Plural.	பன்மை.
1. If we had &c.	த. உடைத்தாயிருந்தோமாயின்.
As in the indicative mood.	மு. ப. } முதலியவைகாட்டப்பிரிவுபோல
PRETER PERFECT TENSE.	இறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. If I have had.	த. உடைத்தாயிருந்தேனாயின்.
2. If thou have had.	மு. உடைத்தாயிருந்தாயாயின்.
3. If he have had.	ப. உடைத்தாயிருந்தானாயின்.
Plural.	பன்மை.
1. If we have had &c.	த. உடைத்தாயிருந்தோமாயின்.
As in the indicative mood.	மு. ப. } முதலியவைகாட்டப்பிரிவுபோல
PRETER PLUPERFECT TENSE.	இறப்பின்முன்னிறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. If I had had.	த. உடைத்தாயிருந்திருந்தேனாயின்.
2. If thou had had.	மு. உடைத்தாயிருந்திருந்தாயாயின்
3. If he had had.	ப. உடைத்தாயிருந்திருந்தானாயின்.
Plural.	பன்மை.
1. If we had had &c.	த. உடைத்தாயிருந்திருந்தோமாயின்
As in the indicative mood.	மு. ப. } முதலியவைகாட்டப்பிரிவுபோல
FIRST FUTURE IMPERFECT TENSE.	முதலெதிர்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. If I shall *or* will have.	த. உடைத்தாயிருப்பேனாயின்.
2. If thou shall *or* will have.	மு. உடைத்தாயிருப்பாயாயின்.
3. If he shall *or* will have.	ப. உடைத்தாயிருப்பானாயின்.
Plural.	பன்மை.
1. If we shall *or* will have &c.	த. உடைத்தாயிருந்தோமாயின்.
As in the indicative mood.	மு. ப. } முதலியவைகாட்டப்பிரிவுபோல
SECOND FUTURE PERFECT TENSE.	இரண்டாமெதிர்முன்னிறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. If I will have had.	த. நானுடைத்தாயிருந்தேனாயின்.
2. If thou shalt have had.	மு. நீயுடைத்தாயிருந்தாயாயின்.
3. If he shall have had.	ப. அவனுடைத்தாயிருந்தானாயின்.

Plural.	பன்மை.
1. If we will have had &c.	த. உடைத்தாயிருந்தோமாயின்.
As in the indicative mood.	மு. ப. } முதலியவைகாட்டற்பிரிவுபோல

Potential Mood.

வன்மைப்பிரிவு.

PRESENT TENSE.	நிகழ்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I may *or* can have.	த. நானுடைத்தாயிருக்கலாம், உடைத்தாயிருக்கமாட்டுவேன்.
2. Thou mayst *or* canst have.	மு. நீயுடைத்தாயிருக்கலாம், உடைத்தாயிருக்கமாட்டுவாய்.
3. He may *or* can have.	ப. அவன் உடைத்தாயிருக்கலாம், உடைத்தாயிருக்கமாட்டுவான்.
Plural.	பன்மை.
1. We may *or* can have.	த. நாமுடைத்தாயிருக்கலாம், மாட்டுவோம்.
2. Ye may *or* can have.	மு. நீயுடைத்தாயிருக்கலாம், மாட்டுவீர்.
3. They may *or* can have.	ப. அவர்களுடைத்தாயிருக்கலாம், மாட்டுவார்கள்.

PRETER IMPERFECT TENSE.	இறப்பிலைடநிகழ்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I might could would *or* should have.	த. நானுடைத்தாயிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவேன்.
2. Thou mightst couldst wouldst *or* shouldst have.	மு. நீயுடைத்தாயிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவாய்.
3. He might could would *or* should have.	ப. அவனுடைத்தாயிருந்திருக்கலாம் மாட்டுவான்.
Plural.	பன்மை.
1. We might could would *or* should have.	த. நாமுடைத்தாயிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவோம்.
2. Ye might could would *or* should have.	மு. நீருடைத்தாயிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவீர்.
3. They might could would *or* should have.	ப. அவர்களுடைத்தாயிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவார்கள்.

PRETER PERFECT TENSE.	இறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I may *or* can have had.*	த. நானுடைத்தாயிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவேன்.
2. Thou mayst *or* canst have had.	மு. நீருடைத்தாயிருந்திருக்கலாம்.
3. He may *or* can have had.	ப. அவருடைத்தாயிருந்திருக்கலாம்.

* *Can* மாட்டுவோமெனச்சுருங்கக்கூறியதை உண்டாயிருக்கவென்பதுடனொட்டி உண்டாயிருக்கமாட்டுவோமெனக்கொள்க. நிகழ்வுமிறப்புமாகிய *I may have, I might have* என்பவைநோக்குந்தொகாதும்வரும் *in order that* என்னுங்கூட்டிடையைத்தொடர்ந்துவருமிடத்துநானுடைத்தாயிருக்கும்படி உடைத்தாயிருக்கும்பொருட்டென பொருளையேதந்துவருமன்றியும் *might, could, would, should,* என்பவை யிறந்தகாலத்தின் வேறுபாடுகளேயாயினு மொரோரிடத்தில் நிகழ்வுமிறப்புமெதிர்வுமாகிய மூன்றையுங்காட்டியும்வரும்.

Plural.	பன்மை.
1. We may *or* can have had.	த. நாமுடைத்தாயிருந்திருக்கலாம்.
2. Ye may *or* can have had.	மு. நீருடைத்தாயிருந்திருக்கலாம்.
3. They may *or* can have had.	ப. அவர்களுடைத்தாயிருந்திருக்கலாம்.
PRETER PLUPERFECT TENSE.	இறப்பின்முன்னிறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I might could would *or* should have had.	த. நானுடைத்தாயிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவேன்.
2. Thou mightst couldst wouldst *or* shouldst have had.	மு. நீயுடைத்தாயிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவாய்.
3. He might could would *or* should have had.	ப. அவனுடைத்தாயிருந்திருக்கலாம் மாட்டுவான்.
Plural.	பன்மை.
1. We might could would *or* should have had.	த. நாமுடைத்தாயிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவோம்.
2. Ye might could would *or* should have had.	மு. நீருடைத்தாயிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவீர்.
3. They might could would *or* should have had.	ப. அவர்களுடைத்தாயிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவார்கள்.

Imperative Mood. ஏவற்பிரிவு.

Singular.	ஒருமை.
1. Let me have.	த. உடைத்தாயிருக்கக்கடவேனாக.
2. Have thou *or* do thou have.	மு. உடைத்தாயிருக்கக்கடவாயாக.
3. Let him have.	ப. உடைத்தாயிருக்கக்கடவானாக.
Plural.	பன்மை.
1. Let us have.	த. உடைத்தாயிருக்கக்கடவோமாக.
2. Have ye *or* do ye have.	மு. உடைத்தாயிரு, உடைத்தாயிருக்கக்கடவீராக.
3. Let them have.	ப. உடைத்தாயிருக்கக்கடவார்களாக

Infinitive Mood. முதனிலைப்பிரிவு.

PRESENT To HAVE.	நிகழ்காலம், உடைத்தாயிருக்க.
PERFECT To HAVE HAD.	இறந்தகாலம், உடைத்தாயிருந்திருத்தல்.

Participles. எச்சம்.

PRESENT HAVING.	நிகழ்காலம், உடைத்தாயிருக்கின்ற.
PERFECT HAD.	இறந்தகாலம், உடைத்தாயிருந்த.
COMPOUND PERFECT HAVING HAD.	தொடரிறப்பு, உடைத்தாயிருந்து.

TO BE — இருத்தல்.

Indicative Mood. — காட்டற்பிரிவு.

PRESENT TENSE.	நிகழ்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I am.	த. இருக்கின்றேன்.
2. Thou art.	மு. இருக்கின்றாய்.
3. He is.	ப. இருக்கின்றான்.
Plural.	பன்மை.
1. We are.	த. இருக்கின்றோம்.
2. Ye are.	மு. இருக்கின்றீர்.
3. They are.	ப. இருக்கின்றார்கள்.
PRETER IMPERFECT TENSE.	இறப்பிலைடநிகழ்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I was.	த. இருந்தேன்.
2. Thou wart *or* wert.*	மு. இருந்தாய்.
3. He was.	ப. இருந்தான்.
Plural.	பன்மை.
1. We were.	த. இருந்தோம்.
2. Ye were.	மு. இருந்தீர்.
3. They were.	ப. இருந்தார்கள்.
PRETER PERFECT TENSE.	இறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I have been.	த. இருந்தேன்.
2. Thou hast been.	மு. இருந்தாய்.
3. He hath *or* has been.	ப. இருந்தான்.
Plural.	பன்மை.
1. We have been.	த. இருந்தோம்.
2. Ye have been.	மு. இருந்தீர்.
3. They have been.	ப. இருந்தார்கள்.
PRETER PLUPERFECT TENSE.	இறப்பின்முன்னிறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I had been.	த. இருந்திருந்தேன்.
2. Thou hadst been.	மு. இருந்திருந்தாய்.
3. He had been.	ப. இருந்திருந்தான்.

---

* *Wert* என்பதுயுக்தமாய்தொடர்நிலைப்பிரிவிலிருக்க காட்டற்பிரிவில் வழங்கவேண்டுவதில்லை. அப்படியிருக்கிலும் அநேகம்நல்லசிறந்தகர்த்தர்களால் வழங்கப்பட்டவாதலால்காட்டற்பிரிவிலும்பிரயோகித்தார்கள்.

Plural.	பன்மை.
1. We had been.	த. இருந்திருந்தோம்.
2. Ye had been.	மு. இருந்திருந்தீர்.
3. They had been.	ப. இருந்திருந்தார்கள்.

FIRST FUTURE IMPERFECT TENSE.	எதிர்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I shall *or* will be.	த. இருப்பேன்.
2. Thou shalt *or* wilt be.	மு. இருப்பாய்.
3. He shall *or* will be.	ப. இருப்பான்.
Plural.	பன்மை.
1. We shall *or* will be.	த. இருப்போம்.
2. Ye shall *or* will be.	மு. இருப்பீர்.
3. They shall *or* will be.	ப. இருப்பார்கள்.

SECOND FUTURE PERFECT TENSE.	எதிர்முன்னிறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I shall *or* will have been.	த. இருந்திருப்பேன்.
2. Thou shalt *or* wilt have been.	மு. இருந்திருப்பாய்.
3. He shall *or* will have been.	ப. இருந்திருப்பான்.
Plural,	பன்மை.
1. We shall *or* will have been.	த. இருந்திருப்போம்.
2. Ye shall *or* will have been.	மு. இருந்திருப்பீர்.
3. They shall *or* will have been.	ப. இருந்திருப்பார்கள்.

Subjunctive Mood. — தொடர்நிலைச்சந்தேகப்பிரிவு.

PRESENT TENSE.	நிகழ்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. If I be.	த. இருக்கின்றேனாயின்.
2. If Thou be *or* beest.	மு. இருக்கின்றாயாயின்.
3. If he be.	ப. இருக்கின்றானாயின்.
Plural.	பன்மை.
1. If we be.	த. இருக்கின்றோமாயின்.
2. If ye be.	மு. இருக்கின்றீராயின்.
3. If they be.	ப. இருக்கின்றார்களாயின்.

PRETER IMPERFECT TENSE.	இறப்பிடைநிகழ்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. If I were.	த. இருந்தேனாயின்.
2. If thou wert.	மு. இருந்தாயாயின்.
3. If he were.	ப. இருந்தானாயின்.
Plural.	பன்மை.
1. If we were.	த. இருந்தோமாயின்.
2. If ye were.	மு. இருந்தீராயின்.
3. If they were.	ப. இருந்தார்களாயின்.

PRETER PERFECT TENSE.	இறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. If I have been.	த. இருந்தேனாயின்.
2. If thou have been.	மு. இருந்தாயாயின்.
3. If he have been.	ப. இருந்தானாயின்.
Plural.	பன்மை.
1. If we have been, &c.	த. இருந்தோமாயின்.
As in the indicative mood.	மு. ப. } முதலியவைகாட்டப்பிரிவுபோல
PRETER PLUPERFECT TENSE.	இறப்பின்முன்னிறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. If I had been.	த. இருந்திருந்தேனாயின்.
2. If thou had been.	மு. இருந்திருந்தாயாயின்.
3. If he had been.	ப. இருந்திருந்தானாயின்.
Plural.	பன்மை.
1. If we had been, &c.	த. இருந்திருந்தோமாயின்.
As in the indicative mood,	மு. ப. } முதலியவைகாட்டப்பிரிவுபோல
FIRST FUTURE IMPERFECT TENSE	முதல்எதிர்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. If I shall *or* will be.	த. இருப்பேனாயின்.
2. If thou shall *or* will be.	மு. இருப்பாயாயின்.
3. If he shall *or* will be.	ப. இருப்பானாயின்.
Plural.	பன்மை.
1. If we shall *or* will be, &c.	த. இருப்போமாயின்.
As in the indicative mood.	மு. ப. } முதலியவைகாட்டப்பிரிவுபோல
SEECND FUTURE PERFECT TENSE.	எதிர்முன்னிறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. If I shall *or* will have been.	த. இருந்திருப்பேனாயின்.
2. If thou shall *or* will have been.	மு. இருந்திருப்பாயாயின்.
3. If he shall *or* will have been.	ப. இருந்திருப்பானாயின்.
Plural.	பன்மை.
1. If we shall *or* will have been, &c.	த. இருந்திருப்போமாயின்.
As in the indicative mood.	மு. ப. } முதலியவைகாட்டப்பிரிவுபோல
Potential Mood.	வன்மைப்பிரிவு.
PRESENT TENSE.	நிகழ்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I may *or* can be.	த. நானிருக்கலாம், மாட்டுவேன்.
2. Thou mayst *or* canst be.	மு. நீயிருக்கலாம், மாட்டுவாய்.
3. He may *or* can be.	ப. அவனிருக்கலாம், மாட்டுவான்.

Plural.	பன்மை.
1. We may *or* can be.	த. நாமிருக்கலாம், மாட்டுவோம்.
2. Ye may *or* can be.	மு. நீரிருக்கலாம், மாட்டுவீர்.
3. They may *or* can be.	ப. அவர்களிருக்கலாம், மாட்டுவார்கள்
PRETER IMPERFECT TENSE.	இறப்பிடைநிகழ்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I might could would *or* should be.	த. நானிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவேன்
2. Thou mightst couldst wouldst *or* shouldst be.	மு. நீயிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவாய்.
3. He might could would *or* should be.	ப. அவனிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவான்
Plural.	பன்மை.
1. We might could would *or* should be.	த. நாமிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவோம்
2. Ye might could would *or* should be.	மு. நீரிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவீர்.
3. They might could would *or* should be.	ப. அவர்களிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவார்கள்.
PRETER PERFECT TENSE.	இறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I may *or* can have been.	த. நானிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவேன்
2. Thou mayst *or* canst have been.	மு. நீயிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவாய்.
3. He may *or* can have been.	ப. அவனிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவான்
Plural.	பன்மை.
1. We may *or* can have been.	த. நாமிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவோம்
2. Ye may *or* can have been.	மு. நீரிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவீர்.
3. They may *or* can have been.	ப. அவர்களிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவார்கள்.
PRETER PLUPERFECT TENSE.	இறப்பின்முன்னிறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I might could would *or* should have been.	த. நானிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவேன்
2. Thou mightst couldst wouldst *or* shouldst have been.	மு. நீயிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவாய்.
3. He might could would *or* should have been.	ப. அவனிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவான
Plural.	பன்மை.
1. We might could would *or* should have been.	த. நாமிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவோம்
2. Ye might could would *or* should have been.	மு. நீரிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவீர்.
3. They might could would *or* should have been.	ப. அவர்களிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவார்கள்.

Imperative Mood.	**ஏவற்பிரிவு.**
Singular.	ஒருமை.
1. Let me be.	த. இருக்கக்கடவேனாக.
2. Be thou *or* do thou be.	மு. இருக்கக்கடவாயாக.
3. Let him be.	ப. இருக்கக்கடவானாக.
Plural.	பன்மை.
1. Let us be.	த. இருக்கக்கடவோமாக.
2. Be ye *or* do ye be.	மு. இருக்கக்கடவீராக.
3. Let them be.	ப. இருக்கக்கடவார்களாக.
Infinitive Mood	**முதநிலைப்பிரிவு.**
PRESENT To BE.	நிகழ்காலம், இருக்கின்ற.
PERFECT To HAVE BEEN.	இறந்தகாலம், இருந்த.
Participle.	**எச்சம்.**
PRESENT BEING.	நிகழ்காலம், இருக்கின்ற.
PERFECT BEEN.	இறந்தகாலம், இருந்த.
COMPOUND PERFECT HAVING BEEN.	தொடரிறப்பு, இருந்து.

TO DO. — செய்கின்ற.

Indicative Mood.	**காட்டற்பிரிவு.**
PRESENT TENSE.	நிகழ்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I do.	த. செய்கிறேன்.
2. Thou doest *or* dost.	மு. செய்கிறாய்.
3. He doth *or* does.	ப. செய்கிறான்.
Plural.	பன்மை.
1. We do.	த. செய்கிறோம்.
2. Ye do.	மு. செய்கிறீர்.
3. They do.	ப. செய்கிறார்கள்.
PRETER IMPERFECT TENSE.	இறப்பிடைநிகழ்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I did.	த. செய்தேன்.
2. Thou didst.	மு. செய்தாய்.
3. He did.	ப. செய்தான்.
Plural.	பன்மை.
1. We did.	த. செய்தோம்.
2. Ye did.	மு. செய்தீர்.
3. They did.	ப. செய்தார்கள்.
Subjunctive Mood.	**தொடர்நிலைசந்தேகப்பிரிவு.**
PRESENT TENSE.	நிகழ்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. If I do.	த. செய்வேனாயின்.
2. If thou do.	மு. செய்வாயாயின்.
3. If he do.	ப. செய்வானாயின்.

Plural.

1. If We do, &c.

As in the indicative mood.

புன்மை.

த. செய்வோமாயின்.
மு. } முதலியவைகாட்டப்பிரிவுபோல
ப. }

PRETER IMPERFECT TENSE.

இறப்பிடைநிகழ்காலம்.

Singular.

1. If I did.
2. If thou did.
3. If he did.

ஒருமை.

த. செய்தேனுயின்.
மு. செய்தாயாயின்.
ப. செய்தானுயின்.

Plural.

1. If we did, &c.

As in the indicative mood.

பன்மை.

த. செய்தோமாயின்.
மு. } முதலியவைகாட்டப்பிரிவுபோல
ப. }

The neuter auxiliary verb *To do* has no more moods or tenses; but the active verb *To do* is regularly conjugated through all the moods and all the tenses.

To do என்னும்பொதுஅல்லதுஉதவிவினையடியானது விகாரப்பிரிவுகளுமல்லது காலங்களு முடையனவன்று ஆனால் *to do* என்னுஞ்செய்வினையடியானது எல்லாவிகாரப்பிரிவுகள் காலங்கள்தோறுங் கிரமமாய் விகாரப்படுகின்றன.

Let and *must* are not conjugated at all, for they admit of no variation.

*Let, must*என்பதுகளெதும்விகாரப்படுகின்றதுகளல்ல ஏனெனில் அவைகள்திரிதல்கொள்ளாதெனவாம்.

It is necessary to observe the true meaning and import of each auxiliary verb *shall*, and *will*, forms the compound tenses *shall* in the first person, simply foretells; in the second, and third, it promises or threatens. *will* on the contrary, in the first person, simply foretells. It there means only in affirmative sentences; for when the sentences is interrogative their meaning in general, is directly the reverse thus; *I shall read, you will read*; signify event only, but *will you read?* implies intention; and *shall I read?* refers to the will of another.

Shall, will என்னும் உதவிவினைகள் தொடர்காலங்களுண்டாக்குவதில் ஒவ்வொன்றின் உண்மைப்பயனுங் கொள்கையுங் கவனிக்க வகத்தியமிருக்கின்றது. *shall* என்பது தன்மையிடத்தில் தனிமைமுன்சொல்லுவன. முன்னிலை படர்க்கையிலது வாக்குக்கொடுப்பது அல்லது நடத்துவது *will* என்பது அதற்கு எதிரிடைத்தன்மை யிடத்திலது தனிமை முன்சொல்லுவன. நிச்சயமுள வாக்கியத்தில்மாத்திரமவைகளின்பயனுமெனவாம். ஏனெனில் வாக்கியங்கள்வினாவாயிருக்கும்போது அவைகள்பயன் பொதுவில்நேரிடமாறியிருப்பன, இவ்விதம் *I shall read* படிப்பேன், *you will read* படிப்பாய், காலமாத்திரம் பயன்தருவன. ஆனால் *will you read* படிக்கிறையா, என்பதில் எண்ணங்கொள்ளுகின்றன. பின்னும் படிப்பேனு என்பது இதராளுடைய இஷ்டத்திற்குப் பார்க்கின்றன.

Should signifies obligation, and *would* the inclination of the will.

Should என்பதுபாத்தியப்படுதல் *would* என்பது மனவிஷ்டம்பயன்தருவன.

May denotes a right or liberty; *can*, a power or capacity.

Might and *could* signify likewise a right or liberty, and a power or capacity to do, what is mentioned; but supposing at the same time, the interventions of some obstacle or impediment, that prevents its being done; as, *I might* or *could* read, i. e. if nothing hindered me.

Let, signfiies permission, and sometimes praying, exhorting, commanding, and *must*, denotes necessity.

Do, and *did*, serve, as was formerly observed, to express a thing with greater force and vigour; as, *I do write. I did write*; which are much stronger expressions than *I write, I wrote*. They are likewise of great use in interrogative and negative sentences: as, *did you write? you did not write.* They sometimes also supply the place of another verb, and render the repetition of it unnecessary; as, *you mind your book as he does.*

Have through its several moods and tenses is placed only before the perfect participle; *Be*, on the contrary through its different moods and tenses, is placed both before the present and perfect participle; as, *I am loving, I am loved.*

When an auxiliary is joined to a verb, the auxiliary goes through all the changes of person, and number, and the verb itself continues every where the same.

May என்பது ஒருசுதந்தரம் அல்லது விடை *can* ஒருவல்லமை அல்லது திராணி காட்டுகின்றது.

Might and could என்பவைசெய்வதற்கு ஒருசுதந்தரம், விடை, அதிகாரம், அல்லது வல்லமை குறிப்பதுமல்லாமல் நினைப்பதன்றி அவ்வேளையில் அதுமுடிகின்றதைச்சிலதடங்கலும் அல்லது குந்தகஞ்செய்கின்றது. உம். *I might or could read* படிக்கத்தக்கது, மாட்டுவது. *i. e.* என்னெனில் *if nothing hindered me* என்னையொன்றுங்குந்தகஞ்செய்யாவிட்டால்.

Let என்பது விடைகேட்பது சிலவிசைகோறுதல் புத்திசொல்வது கட்டளையிடுமையனைத்தரும். *must* என்பது அகத்தியத்தைச்சொல்லுகின்றது.

Do and did என்பது முன்சொன்னபிரகாரம் ஒருபொருள் மெத்தவுறுதியாயும் விரிவாயும் விளக்கஉபயோகமாகின்றது. உம். *I do write* எழுதுகிறேன், *I did write* எழுதினேன். அவைகள் அல்லாமலும் வினா மறை வாக்கியங்களிற் மிகவுழக்கமாயிருக்கின்றதுகள். உம். *did you write?* நீஎழுதினையா? *you did not write* நீ எழுதவில்லை. அவைகள சிலவிசை மற்றொருவினையினிடத்தைப்பெற்று அதினிரட்டித்தலைத்தருகின்றது. உம். *you mind your book as he does* நீஅவன்செய்கிறபடிஉன்புத்தகங்கவனி.

Have என்பது அதிலனந்தவிகாரப்பிரிவுகள்காலங்கள்தோறுமிறந்தஎச்சத்தின்முன்மாத்திரம் வைக்கப்படுகின்றது. உம். *I have loved* இச்சித்திருக்கிறேன், *I had loved* இச்சித்திருந்தேன், *be* என்பதுஎதிரிடை அதினுடைய விகாரப்பிரிவுகள் காலங்கள்தோறும் நிகழ் இறந்தஎச்சமிரண்டிற்கு முன்வைக்கப்படுகின்றன. உம். *I am loving* இச்சிக்கிறேன், *I am loved* இச்சித்திருக்கிறேன், *I was loving* இச்சிக்கவிருந்தேன், *I was loved* இச்சித்திருந்தேன்.

ஒருஉதவிவினைவினைக்குச்சேரும்போது உதவிவினைமாறும் எல்லாவிடத்திலும் எண்ணிலுஞ்செல்லும்வினைதன்மட்டில் எல்லாவிடத்திலுந்தானுநிற்கும்.

When two or more auxiliaries go before a verb, the first of them only is changed according to person, and number the rest continue without any change.

இரண்டு அல்லது மிக உதவிவினைகள் ஒருவினைக்குமுன் செல்லும்போது அவைகளின்முதலது மாத்திரம் இடமெண் பிரகாரமாறுகின்றன மற்றதுயாதொருமாறுதலில்லாமல்நிலைபெற்றிருப்பன

There are some other verbs besides those which are called auxiliary, that are placed before other verbs without being followed by the preposition, *to*, as, the verbs *bid*, *dare*, *make*, *see*, *hear*, and perhaps some others, are used in this manner; as, *bid him come*, *I dare not go*, *you make her cry*, *I saw it fall*, *I heard him speak*.

உதவிவினைகளென்றுசொல்லப்பட்டதுகளல்லாமல் வேறுசிலவினைகளிருக்கின்றன. அவைகள் *to* என்னுமுன்னிடைச்சொல்விலுல்சேர்ந்திராமல் மற்றவினைகளுக்குமுன்வைக்கப்பட்டதுகள். உம். வினைகள் *bid*, *dare*, *make*, *see*, *hear*, இலவிசை வேறுசிலதுகளிவ்விதமாய் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றதுகள். உம். *bid him come* அவனைவரச்செய் *I dare not go* போகத்துணியேன், *you make her cry* அவளை அழப்பண்ணு, *I saw it fall* அதுவிழப்பார்த்தேன், *I heard him speak* அவன்பேசக்கேட்டேன்.

The active verb *to love*, is conjugated in the following manner. But first I must observe that the *active form of a verb*, is sometimes called the *active voice* and the *passive form of it*, the *passive voice*; but this distinction seems to be of a very little use, and therefore at present I shall pay no regard to it.

To love என்னுஞ்செய்வினை அடியில் வருகின்றவிதமாய்ப்புடைபெயர்ச்சியாகின்றன. ஆனால் முதல்கவனிக்கவேண்டுவது அஃதுவினையின் செய்முறையைச்செய்ஒலியென்றும் படுவினையின் முறையைப்படுஒலியென்றுஞ்சொல்லப்படுவன ஆனாலிந்தப்பேதம்மெத்தக்கொஞ்சம்வழங்குவதாகக்காணுகின்றது. ஆதலாலிப்போதுஅதற்குப்பராமரிக்கவில்லை.

ACTIVE VERB. — செய்வினை.

TO LOVE. — இச்சிக்கிற.

Indicative Mood. — காட்டற்பிரிவு.

PRESENT TENSE. — நிகழ்காலம்.

Singular. — ஒருமை.

1. I love.	த. இச்சிக்கின்றேன்.
2. Thou lovest.	மு. இச்சிக்கின்றாய்.
3. He loveth *or* love.	ப. இச்சிக்கின்றான்.

Plural. — பன்மை.

1. We love.	த. இச்சிக்கின்றோம்.
2. Ye love.	மு. இச்சிக்கின்றீர்.
3. They love.	ப. இச்சிக்கின்றார்கள்.

PRETER IMPERFECT TENSE. — இறப்பிடைநிகழ்காலம்.

Singular. — ஒருமை.

1. I loved.	த. இச்சித்தேன்.
2. Thou lovedst.	மு. இச்சித்தாய்.
3. He loved.	ப. இச்சித்தான்.

Plural.	பன்மை.
1. We loved.	த. இச்சித்தோம்.
2. Ye loved.	மு. இச்சித்தீர்.
3. They loved.	ப. இச்சித்தார்கள்.
PRETER PERFECT TENSE.	இறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I have loved.	த. இச்சித்திருக்கின்றேன்.
2. Thou hast loved.	மு. இச்சித்திருக்கின்றாய்.
3. He hath *or* has loved.	ப. இச்சித்திருக்கின்றான்.
Plural.	பன்மை.
1. We have loved.	த. இச்சித்திருக்கின்றோம்.
2. Ye have loved.	மு. இச்சித்திருக்கின்றீர்.
3. They have loved.	ப. இச்சித்திருக்கின்றார்கள்.
PRETER PLUPERFECT TENSE.	இறப்பின்முன்னிறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I had loved.	த. இச்சித்திருந்தேன்.
2. Thou hadst loved.	மு. இச்சித்திருந்தாய்.
3. He had loved.	ப. இச்சித்திருந்தான்.
Plural.	பன்மை.
1. We had loved.	த. இச்சித்திருந்தோம்.
2. Ye had loved.	மு. இச்சித்திருந்தீர்.
3. They had loved.	ப. இச்சித்திருந்தார்கள்.
FIRST FUTURE IMPERFECT TENSE.	முதல்எதிர்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I shall *or* will love.	த. இச்சித்திருப்பேன்.
2. Thou shalt *or* wilt love.	மு. இச்சித்திருப்பாய்.
3. He shall *or* will love.	ப. இச்சித்திருப்பான்.
Plural.	பன்மை.
1. We shall *or* will love.	த. இச்சித்திருப்போம்.
2. Ye shall *or* will love.	மு. இச்சித்திருப்பீர்.
3. They shall *or* will love.	ப. இச்சித்திருப்பார்கள்.
SECOND FUTURE PERFECT TENSE.	எதிர்முன்னிறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I shall *or* will have loved.	த. இச்சித்திருந்திருப்பேன்.
2. Thou shalt *or* wilt have loved.	மு. இச்சித்திருந்திருப்பாய்.
3. He shall *or* will have loved.	ப. இச்சித்திருந்திருப்பான்.
Plural.	பன்மை.
1. We shall *or* will have loved.	த. இச்சித்திருந்திருப்போம்.
2. Ye shall *or* will have loved.	மு. இச்சித்திருந்திருப்பீர்.
3. They shall *or* will have loved.	ப. இச்சித்திருந்திருப்பார்கள்.

## Subjunctive Mood.	## தொடர்நிலைசந்தேகப்பிரிவு.
PRESENT TENSE.	நிகழ்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. If I love.	த. இச்சிக்கின்றேனாயின்.
2. If thou love.	மு. இச்சிக்கின்றாயாயின்.
3. If he love.	ப. இச்சிக்கின்றானாயின்.
Plural.	பன்மை.
1. If we love &c.	த. இச்சிக்கின்றோமாயின்.
As in the indicative mood.	மு. ப. } முதலியவைகாட்டப்பிரிவுபோல
PRETER IMPERFECT TENSE	இறப்பிடைநிகழ்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. If I have loved.	த. இச்சித்தேனாயின்.
2. If thou loved.	மு. இச்சித்தாயாயின்.
3. If he loved.*	ப. இச்சித்தானாயின்.
Plural.	பன்மை.
1. If we loved &c.	த. இச்சித்தோமாயின்.
As in the indicative mood.	மு. ப. } முதலியவைகாட்டப்பிரிவுபோல
PRETER PERFECT TENSE.	இறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. If I have loved.	த. இச்சித்திருக்கின்றேனாயின்.
2. If thou have loved.	மு. இச்சித்திருக்கின்றாயாயின்.
3. If he have loved.	ப. இச்சித்திருக்கின்றானாயின்.
Plural.	பன்மை.
1. If we have loved &c.	த. இச்சித்திருக்கின்றோமாயின்.
As in the indicative mood.	மு. ப. } முதலியவைகாட்டப்பிரிவுபோல
PRETER PLUPERFECT TENSE.	இறப்பின்முன்னிறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. If I had loved.	த. இச்சித்திருந்தேனாயின்.
2. If thou had loved.	மு. இச்சித்திருந்தாயாயின்.
3. If he had loved.	ப. இச்சித்திருந்தானாயின்.
Plural.	பன்மை.
1. If we had loved &c.	த. இச்சித்திருந்தோமாயின்.
As in the indicative mood.	மு. ப. } முதலியவைகாட்டப்பிரிவுபோல

---

* இந்தவினையடியில் காட்டப்பிரிவுக்குஞ் சந்தேகப்பிரிவுக்குமத்தியிலிது தான்பேதமிருக்கின்றன. அவைகாட்டப்பிரிவினது நிகழ்காலத்து முன்னிலைபடர்க்கை ஒருமையிலுமற்றவெல்லாக்காலத்து நிகழ்கால முன்னிலையொருமை எப்போதுமுந்தவிடமொருமையில்நின்று பேதப்படுவன. சந்தேகப்பிரிவுஎப்போதுமவைகளுடன்தாமாயிருக்கின்றன-

FIRST FUTURE IMPERFECT TENSE.	முதலெதிர்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. If I shall or will have love.	த. இச்சிப்பேனாயின்.
2. If thou shall *or* will love.	மு. இச்சிப்பாயாயின்.
3. If he shall *or* will love.	ப. இச்சிப்பானாயின்.
Plural.	பன்மை.
1. If we shall *or* will love &c.	த. இச்சிப்போமாயின்.
As in the indicative mood.	மு. ப. } முதலியவைகாட்டற்பிரிவுபோல

SECOND FUTURE PERFECT TENSE.	எதிர்முன்னிறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. If I shall *or* will have loved.	த. இச்சித்திருப்பேனாயின்.
2. If thou shall *or* will have loved.	மு. இச்சித்திருப்பாயாயின்.
3. If he shall *or* will have loved.	ப. இச்சித்திருப்பானாயின்.
Plural.	பன்மை.
1. If we shall *or* will have loved &c.	த. இச்சித்திருப்போமாயின்.
As in the indicative mood.	மு. ப. } முதலியவைகாட்டற்பிரிவுபோல

Potential Mood. — வன்மைப்பிரிவு.

PRESENT TENSE.	நிகழ்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I may *or* can love.	த. நான்இச்சிக்கலாம், மாட்டுவேன்.
2. Thou mayst *or* canst love.	மு. நீஇச்சிக்கலாம், மாட்டுவாய்.
3. He may *or* can love.	ப. அவன்இச்சிக்கலாம், மாட்டுவான்
Plural.	பன்மை.
1. We may *or* can love.	த. நாம்இச்சிக்கலாம்,மாட்டுவோம்.
2. Ye may *or* can love.	மு. நீரிச்சிக்கலாம், மாட்டுவீர்.
3. They may *or* can love.	ப. அவர்களிச்சிக்கலாம்,மாட்டுவார்கள்

PRETER IMPERFECT TENSE.	இறப்பிடைநிகழ்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I might could would *or* should love.	த. நானிச்சித்திருக்கலாம், தக்கது, மாட்டுவேன்.
2. Thou mightst couldst wouldst *or* shouldst love.	மு. நீஇச்சித்திருக்கலாம், தக்கது, மாட்டுவாய்.
3. He might could would *or* should love.	ப. அவனிச்சித்திருக்கலாம், தக்கது; மாட்டுவான்.
Plural.	பன்மை.
1. We might could would *or* should love.	த. நாமிச்சித்திருக்கலாம்,தக்கது,மாட்டுவோம்.
2. Ye might could would *or* should love.	மு. நீரிச்சித்திருக்கலாம், தக்கது, மாட்டுவீர்.
3. They might could would *or* should love.	ப. அவர்களிச்சித்திருக்கலாம்,தக்கது மாட்டுவார்கள்.

PRETER PERFECT TENSE.	இறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I may *or* can have loved.	த. நானிச்சித்திருந்திருக்கலாம், மாட்டுவேன்.
2. Thou mayst *or* canst have loved.	மு. நீ இச்சித்திருந்திருக்கலாம், மாட்டுவாய்.
3. He may *or* can have loved.	ப. அவனிச்சித்திருந்திருக்கலாம், மாட்டுவான்.
Plural.	பன்மை.
1. We may *or* can have loved.	த. நாமிச்சித்திருந்திருக்கலாம், மாட்டுவோம்.
2. Ye may *or* can have loved.	மு. நீரிச்சித்திருந்திருக்கலாம், மாட்டுவீர்.
3. They may *or* can have loved.	ப. அவர்களிச்சித்திருந்திருக்கலாம், மாட்டுவார்கள்.

PRETER PLUPERFECT TENSE.	இறப்பின்முன்னிறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I might could would *or* should have loved.	த. நானிச்சித்திருந்திருக்கலாம், தக்கது, மாட்டுவேன்.
2. Thou mightst couldst wouldst *or* shouldst have loved.	மு. நீ இச்சித்திருந்திருக்கலாம், தக்கது, மாட்டுவாய்.
3. He might could would *or* should have loved.	ப. அவனிச்சித்திருந்திருக்கலாம், தக்கது, மாட்டுவான்.
Plural.	பன்மை.
1. We might could would *or* should have loved.	த. நாமிச்சித்திருந்திருக்கலாம், தக்கது, மாட்டுவோம்.
2. Ye might could would *or* should have loved.	மு. நீரிச்சித்திருக்கலாம், தக்கது, மாட்டுவீர்.
3. They might could would *or* should have loved.	ப. அவர்களிச்சித்திருக்கலாம், தக்கது, மாட்டுவார்கள்.

Imperative Mood. — ஏவற்பிரிவு.

Singular.	ஒருமை.
1. Let me love.	த. இச்சிக்கக்கடவேனாக.
2. Love thou *or* do thou love.	மு. இச்சிக்கக்கடவாயாக.
3. Let him love.	ப. இச்சிக்கக்கடவானாக.
Plural.	பன்மை.
1. Let us love.	த. இச்சிக்கக்கடவோமாக.
2. Love ye *or* do ye love.	மு. இச்சிக்கக்கடவீராக.
3. Let them love.	ப. இச்சிக்கக்கடவார்களாக.

Infinitive Mood. — முதனிலைப்பிரிவு.

PRESENT TENSE To LOVE.	நிகழ்காலம், இச்சித்தல்.
PERFECT To HAVE LOVED.	இறந்தகாலம், இச்சித்திருத்தல்.

Participles.

PRESENT LOVING.
PERFECT LOVED.
COMPOUND PERFECT HAVING LOVED.

There are another method of conjugating the active verb, by adding its participle present to the auxiliary verb, *To be*, through all the persons, numbers, tenses, and moods. Thus, instead of *I love, thou lovest, he loves, we love, ye love, they love.* We may say, *I am loving, thou art loving, he is laving, we are loving, ye are loving, they are loving.* Instead of *I loved, thou lovedst, he loved, we loved, ye loved, they loved.* We may say, *I was loving, thou wast loving, he was loving, we were loving, ye were loving, they were loving*, and so on, through all the variations of the auxiliary verb, *to be*, retaining still the participle present to the principal verb.

As the active verb may be conjugated by adding the participle present to the verb, *to be*, so the passive verb is conjugated by adding the participle perfect to the same verb, *to be*, through all its changes of person, number, tense, and mood.

It is conjugated thus.

எச்சம்.

நிகழ்காலம், இச்சிக்கின்ற.
இறந்தகாலம், இச்சித்த.
தொடரிறப்பு, இச்சித்து.

To be என்னுமுதவிவினைக்கு எல்லாவிடங்கள் எண்கள் காலங்கள் விகாரப்பிரிவுகள்தோறுமதின் நிகழ்காலஎச்சஞ்சேர்த்துசெய்வினைபுடைபெயர்ச்சிசெய்வதற்கு வேறொருமார்க்கமுளதென *I love, thou lovest, he loves, we love, ye love, they love,* என்பதற்குப் பதில்நாம்சொல்லலாம். *I am loving, thou art loving, he is loving, we are loving, ye are loving, they are loving. I loved, thou lovedst he loved, we loved, ye loved, they loved,* என்பதற்குப்பதில்நாம்சொல்லலாம். *I was loving, thou wast loving, he was loving, we were loving, ye were loving, they were loving,* பின்னுமப்பிரகாரம் *to be* என்னுமுதவிவினைவிகாரங்கள்தோறுமின்னம்முதல்வினைக்குநிகழ்காலஎச்சம்வைக்கின்றன.

To be என்னும்வினைக்குநிகழ்காலஎச்சம்சேர்த்து செய்வினைபோலப்புடைபெயர்ச்சிசெய்திருக்கலாம். அப்பிரகாரம் *to be* என்னுமுதவிவினைக்கு எல்லாமதின்விகாரங்களிடத்தில் எண்ணிக்காலத்தில் விகாரப்பிரிவுதோறுமிறந்தஎச்சத்தைச்சேர்த்துபடுவினையாய்ப்புடைபெயர்ச்சிசெய்வன.

இவ்விதபுடைபெயர்ச்சி செய்திருக்கின்றது.

PASSIVE VERB.

Indicative Mood.

PRESENT TENSE.

Singular.

1. I am loved.
2. Thou art loved.
3. He is loved.

Plural.

1. We are loved.
2. Ye are loved.
3. They are loved.

படுவினை.

காட்டப்பிரிவு.

நிகழ்காலம்.

ஒருமை.

த. இச்சிக்கப்படுகின்றேன்.
மு. இச்சிக்கப்படுகின்றாய்.
ப. இச்சிக்கப்படுகின்றான்.

பன்மை.

த. இச்சிக்கப்படுகின்றோம்.
மு. இச்சிக்கப்படுகின்றீர்.
ப. இச்சிக்கப்படுகின்றார்கள்.

PRETER IMPERFECT TENSE.	இறப்பிடைநிகழ்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I was loved.	த. இச்சிக்கப்பட்டேன்.
2. Thou wast loved.	மு. இச்சிக்கப்பட்டாய்.
3. He was loved.	ப. இச்சிக்கப்பட்டான்.
Plural.	பன்மை.
1. We were loved.	த. இச்சிக்கப்பட்டோம்.
2. Ye were loved.	மு. இச்சிக்கப்பட்டீர்.
3. They were loved.	ப. இச்சிக்கப்பட்டார்கள்.

PRETER PERFECT TENSE.	இறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I have been loved.	த. இச்சிக்கப்பட்டேன்.
2. Thou hast been loved.	மு. இச்சிக்கப்பட்டாய்.
3. He hath *or* has been loved.	ப. இச்சிக்கப்பட்டான்.
Plural.	பன்மை.
1. We have been loved.	த. இச்சிக்கப்பட்டோம்.
2. Ye have been loved.	மு. இச்சிக்கப்பட்டீர்.
3. They have been loved.	ப. இச்சிக்கப்பட்டார்கள்.

PRETER PLUPERFECT TENSE.	இறப்பின்முன்னிறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I had been loved.	த. இச்சிக்கப்பட்டிருந்தேன்.
2. Thou hadst been loved.	மு. இச்சிக்கப்பட்டிருந்தாய்.
3. He had been loved.	ப. இச்சிக்கப்பட்டிருந்தான்.
Plural.	பன்மை.
1. We had been loved.	த. இச்சிக்கப்பட்டிருந்தோம்.
2. Ye had been loved.	மு. இச்சிக்கப்பட்டிருந்தீர்.
3. They had been loved.	ப. இச்சிக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

FIRST FUTURE IMPERFECT TENSE.	எதிர்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I shall *or* will be loved.	த. இச்சிக்கப்படுவேன்.
2. Thou shalt *or* wilt be loved.	மு. இச்சிக்கப்படுவாய்.
3. Ye shall *or* will be loved.	ப. இச்சிக்கப்படுவான்.
Plural.	பன்மை.
1. We shall *or* will be loved.	த. இச்சிக்கப்படுவோம்.
2. Ye shall *or* will be loved.	மு. இச்சிக்கப்படுவீர்.
3. They shall *or* will be loved.	ப. இச்சிக்கப்படுவார்கள்.

SECOND FUTURE PERFECT TENSE.	எதிர்முன்னிறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I shall *or* will have been loved.	த. இச்சிக்கப்பட்டிருப்பேன்.
2. Thou shalt *or* wilt have been loved.	மு. இச்சிக்கப்பட்டிருப்பாய்.
3. He shall *or* will have been loved.	ப. இச்சிக்கப்பட்டிருப்பான்.

7140a

MARAIMALAI ADIGAL LIBRARY

Plural.	பன்மை.
1. We shall *or* will have been loved.	த. இச்சிக்கப்பட்டிருப்போம்.
2. Ye shall *or* will have been loved.	மு. இச்சிக்கப்பட்டிருப்பீர்.
3. They shall *or* will have been loved.	ப. இச்சிக்கப்பட்டிருப்பார்கள்.
Subjunctive Mood.	**தொடர்நிலைசந்தேகப்பிரிவு.**
PRESENT TENSE.	நிகழ்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. If I be loved.	த. இச்சிக்கப்பட்டிருக்கின்றேனாயின்
2. If thou be *or* beest loved.	மு. இச்சிக்கப்பட்டிருக்கின்றாயாயின்
3. If he be loved.	ப. இச்சிக்கப்பட்டிருக்கின்றானாயின்
Plural.	பன்மை.
1. If we be loved &c.	த. இச்சிக்கப்பட்டிருக்கின்றோமாயின்
As in the indicative mood.	மு. ப. } முதலியவைகாட்டப்பிரிவுபோல
PRETER IMPERFECT TENSE.	இறப்பிடைநிகழ்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. If I were loved.	த. இச்சிக்கப்பட்டேனாயின்.
2. If thou wert loved.	மு. இச்சிக்கப்பட்டாயாயின்.
3. If he were loved.	ப. இச்சிக்கப்பட்டானாயின்.
Plural.	பன்மை.
1. If we were loved &c.	த. இச்சிக்கப்பட்டோமாயின்.
As in the indicative mood.	மு. ப. } முதலியவைகாட்டப்பிரிவுபோல
PRETER PERFECT TENSE.	இறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. If I have been loved.	த. இச்சிக்கப்பட்டேனாயின்.
2. If thou have been loved.	மு. இச்சிக்கப்பட்டாயாயின்.
3. If he have been loved.	ப. இச்சிக்கப்பட்டானாயின்.
Plural.	பன்மை.
1. If we have been loved &c.	த. இச்சிக்கப்பட்டோமாயின்.
As in the indicative mood.	மு. ப. } முதலியவைகாட்டப்பிரிவுபோல
FIRST FUTURE IMPERFECT TENSE.	முதல்எதிர்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. If I shall *or* will be loved.	த. இச்சிக்கப்படுவேனாயின்.
2. If thou shalt *or* wilt be loved.	மு. இச்சிக்கப்படுவாயாயின்.
3. If he shall *or* will be loved.	ப. இச்சிக்கப்படுவானாயின்.
Plural.	பன்மை.
1. If we shall *or* will be loved &c.	த. இச்சிக்கப்படுவோமாயின்.
As in the indicative mood.	மு. ப. } முதலியவைகாட்டப்பிரிவுபோல

SECOND FUTURE PERFECT TENSE.	இரண்டாமெதிர்முன்னிறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. If I shall *or* will have been loved.	த. இச்சிக்கப்பட்டிருந்திருப்பேனாயின்.
2. If thou shall *or* will have been loved.	மு. இச்சிக்கப்பட்டிருந்திருப்பாயாயின்.
3. If he shall *or* will have been loved.	ப. இச்சிக்கப்பட்டிருந்திருப்பானாயின்.
Plural.	பன்மை.
1. If we shall *or* will have been loved, &c.	த. இச்சிக்கப்பட்டிருந்திருப்போமாயின்.
As in the indicative mood.	மு. ப. } முதலியவைகாட்டற்பிரிவுபோல்

Potential Mood.

வன்மைப்பிரிவு.

PRESENT TENSE.	நிகழ்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I may *or* can be loved.	த. நானிச்சிக்கப்படலாம், மாட்டுவேன்.
2. Thou mayst *or* canst be loved.	மு. நீ இச்சிக்கப்படலாம், மாட்டுவாய்.
3. He may *or* can be loved.	ப. அவனிச்சிக்கப்படலாம், மாட்டுவான்.
Plural.	பன்மை.
1. We may *or* can be loved.	த. நாமிச்சிக்கப்படலாம், மாட்டுவோம்.
2. Ye may *or* can be loved.	மு. நீரிச்சிக்கப்படலாம், மாட்டுவீர்.
3. They may *or* can be loved.	ப. அவர்களிச்சிக்கப்படலாம், மாட்டுவார்கள்.

PRETER IMPERFECT TENSE.	இறப்பிடைநிகழ்காலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I might could would *or* should be loved.	த. நானிச்சிக்கப்பட்டிருந்திருக்கலாம், தக்கது, மாட்டுவேன்.
2. Thou mightst couldst wouldst *or* shouldst be loved.	மு. நீ இச்சிக்கப்பட்டிருந்திருக்கலாம், தக்கது, மாட்டுவாய்.
3. He might could would *or* should be loved.	ப. அவனிச்சிக்கப்பட்டிருந்திருக்கலாம், தக்கது, மாட்டுவான்.
Plural.	பன்மை.
1. We might could would *or* should be loved.	த. நாமிச்சிக்கப்பட்டிருந்திருக்கலாம், தக்கது, மாட்டுவோம்.
2. Ye might could would *or* should be loved.	மு. நீரிச்சிக்கப்பட்டிருந்திருக்கலாம், தக்கது, மாட்டுவீர்.
3. They might could would *or* should be loved.	ப. அவர்களிச்சிக்கப்பட்டிருந்திருக்கலாம், தக்கது, மாட்டுவார்கள்.

PRETER PERFECT TENSE.	இறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I may *or* can have been loved.	த. நானிச்சிக்கப்பட்டிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவேன்.
2. Thou mayst *or* canst have been loved.	மு. நீஇச்சிக்கப்பட்டிருந்திருக்கலாம் மாட்டுவீர்.
3. He may *or* can have been loved.	ப. அவனிச்சிக்கப்பட்டிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவான்.
Plural.	பன்மை.
1. We may *or* can have been loved.	த. நாமிச்சிக்கப்பட்டிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவோம்.
2. Ye may *or* can have been loved.	மு. நீரிச்சிக்கப்பட்டிருந்திருக்கலாம் மாட்டுவீர்.
3. They may *or* can have been loved.	ப. அவர்களிச்சிக்கப்பட்டிருந்திருக்கலாம், மாட்டுவார்கள்.
PRETER PLUPERFECT TENSE.	இறப்பின்முன்னிறந்தகாலம்.
Singular.	ஒருமை.
1. I might could would *or* should have been loved.	த. நானிச்சிக்கப்பட்டிருந்திருக்கலாம், தக்கது, மாட்டுவேன்,
2. Thou mightst couldst wouldst *or* shouldst have been loved.	மு. நீ இச்சிக்கப்பட்டிருந்திருக்கலாம், தக்கது, மாட்டுவாய்,
3. He might could would *or* should have been loved.	ப. அவனிச்சிக்கப்பட்டிருந்திருக்கலாம், தக்கது, மாட்டுவான்.
Plural.	பன்மை.
1. We might could would *or* should have been loved.	த. நாமிச்சிக்கப்பட்டிருந்திருக்கலாம், தக்கது, மாட்டுவோம்.
2. Ye might could would *or* should have been loved.	மு. நீரிச்சிக்கப்பட்டிருந்திருக்கலாம், தக்கது, மாட்டுவீர்.
3. They might could would *or* should have been loved.	ப. அவர்களிச்சிக்கப்பட்டிருந்திருக்கலாம், தக்கது, மாட்டுவார்கள்.

Imperative Mood. — ஏவற்பிரிவு.

Singular.	ஒருமை.
1. Let me be loved.	த. இச்சிக்கப்படக்கடவேனாக.
2. Be thou loved *or* do thou be loved.	மு. இச்சிக்கப்படக்கடவாயாக.
3. Let him be loved.	ப. இச்சிக்கப்படக்கடவானாக.
Plural.	பன்மை.
1. Let us be loved.	த. இச்சிக்கப்படக்கடவோமாக.
2. Be ye loved *or* do ye be loved.	மு. இச்சிக்கப்படக்கடவீராக.
3. Let them be loved.	ப. இச்சிக்கப்படக்கடவார்களாக.

Infinitive Mood. — முதனிலைப்பிரிவு.

PRESENT TO BE LOVED.	நிகழ்காலம், இச்சிக்கப்படுதல்.
PERFECT TO HAVE BEEN LOVED.	இறந்தகாலம், இச்சிக்கப்பட்டிருந்திருத்தல்.

Participles.

எச்சம்.

PRESENT BEING LOVED.
PERFECT LOVED.
COMPOUND PERFECT HAVING BEEN LOVED.

நிகழ்காலம், இச்சிக்கப்படுகின்ற.
இறந்தகாலம், இச்சிக்கப்பட்ட.
தொடர்காலஎச்சம், இச்சிக்கப்பட்டு.

With the exception of the above active, and the passive verbs; the neuter verb is conjugated like the active verb, but as it partakes somewhat of the nature of the passive, it admits, in many instances, of the passive form.

மேற்சொல்லிய செய்வினைபடுவினைகள்தவிர பொதுவினைசெய்வினைபோலப்புடைபெயர்ச்சி செய்கின்றன. ஆனாலது படுவினைகள் சுபாவத்தைப்பெற்று அநேகதிருஷ்டாந்தரங்களில்படுவினையின் ஏற்பாட்டைக்கொள்ளுகின்றன.

This happens chiefly in those verbs which signify some kind of motion, or change of place or condition; as, *I am arrived, I am become, he is risen, he is fled.*

இது அந்தவினைகளில் முக்கியமாய்ப்பெறுவன அதுசிலவிதசைகை இடமாறல் அல்லது பொருந்தலை அர்த்தந்தருகின்றன. உம். *I am arrived* வந்திருக்கிறேன், *I am become* ஆயிருக்கிறேன், *he is risen* உயர்ந்திருக்கிறான், *he is fled* ஓடிப்போயிருக்கிறான்.

All regular verbs are conjugated like the verb *to love,* but there are in English, as in every other language, a great many irregular verbs, which are conjugated in a very different manner.

எல்லா முறைவினைகள் *to love* என்னும்வினைபோலப்புடைபெயர்ச்சிசெய்திருக்கின்றன. ஆனால்விஸ்தாரமாய் முறையில்வினைகள்மற்றஒவ்வொருபாஷையிலிருக்கின்றதுபோல இங்கிலீஷிலுமிருக்கின்றதுகள். அவைகள்மிகவும் வித்தியாசவிதமாய்ப் புடைபெயர்ச்சி செய்கின்றன.

Regular verbs are those which form their preter imperfect tense, and their participle perfect or past, which is always the same with the preter imperfect, in *ed,* as *loved, ruled, called.*

முறைவினைகள் தங்களிறப்பிடைநிகழ்காலத்தையும் இறந்தகாலத்தெச்சத்தையுமுண்டாக்கின்றதாயிருக்கின்றதுகள் அது இறப்பிடைநிகழ்காலத்தோடு *ed* என்றவிகுதிகளோடுதானெப்போதுமிருக்கின்றது. உம். *loved* இச்சித்த, *ruled* ஆண்ட, *called* அழைத்த.

Irregular verbs are those which do not form their preter imperfect tense, and their participle perfect or past, in *ed,* but in some other manner.

முறையில்வினை தங்களிறப்பிடைநிகழ்காலத்தையும் இறந்தஎச்சத்தையும் *ed* என்றவிகுதியில்உண்டாகாதுகளாயிருக்கின்றன. ஆனால் வேறுசிலவிதத்தில் உள்ளென.

Set down all the *irregular verbs* in their different variations.

முறையில்வினைகளனைத்தையுமதற்குரியபலவேறுபாட்டுடன்அறைந்துகூறுக.

Such as have the present, and preter imperfect tenses, and perfect participle.

நிகழ்காலமும் இறப்பிடைநிகழ்காலமுமிறந்தவெச்சமுமாகியமூன்றிற்குமொன்றேயாய்வரும் அவைகளாவன,

Present.	Imperfect.	Perfect participle.	நிகழ்காலம்.	இறப்பிடைநிகழ்காலம்.	எச்சம்
Burst	burst	burst	வெடித்தல்		வெடித்த
Cast	cast	cast	எறிதல்		
Cost	cost	cost	செலவுகொள்ளுதல்		
Cut	cut	cut	வெட்டுதல்	அறுத்தல்	தறித்தல்
Hit	hit	hit	அடித்தல்	இடித்தல்	
Knit	knit	knit	பின்னுதல்		
Lit	lit	lit	விடுதல்	விடுகிவிடுதல்	
Put	put	put	வைத்தல்		
Read	read	read	வாசித்தல்		
Sit	sit	sit	வைத்தல்	பதித்தல்	
Shut	shut	shut	மூடுதல்	அடைத்தல்	

Such as have the imperfect tense, and perfect participle.

இறப்பிடைநிகழ்காலமும் எச்சமுமாகிய இரண்டிற்கு மொன்றேயாய்வரும் அவைகளாவன.

Present.	Imperfect.	Preter participle.	நிகழ்காலம்.	இறப்பிடைநிகழ்காலம்.	எச்சம்.
Abide	abode	abode	தங்கல்	சகித்தல்	சாதித்தல்
Bend	bent	bent	வளைத்தல்	வளைத்தல்	சாருதல்
Bind	bound	bound	கட்டுதல்	உடன்படுதல்	
Bleed	bled	bled	இரத்தம்வடித்தல்	இரத்தம்வாங்குதல்	
Bring	brought	brought	கொண்டுவருதல்	அழைத்துவருதல்	
Build	built	built	வீடுமுதலியவற்றைக்கட்டுதல்		
Burn	burnt	burnt	சுடுதல்	எரித்தல்	எரிதல்
Buy	bought	bought	கொள்ளுதல்	வாங்குதல்	
Catch	caught	caught	பிடித்தல்		
Cling	clung	clung	ஒட்டிக்கொள்ளுதல்		

Such as have the imperfect tense and perfect participle different.

இறப்பிடைநிகழ்காலமும் எச்சமுமாகிய இரண்டிற்கும் வெவ்வேறாய்வரும் அவைகளாவன.

Present.	Imperfect.	Perfect participle	நிகழ்காலம்.	இறப்பிடைநிகழ்காலம்	எச்சம்.
Am	was	been	இருக்குதல்		
Arise	arose	arisen	எழுந்திருக்குதல்	எழுப்புதல்	
Awake	awoke	awaked	விழித்தல்	எழுந்திருத்தல்	
Bear	bore	borest	சுமக்குதல்	கொண்டுபோகுதல்	
Beat	beat	{ beaten { beat	அடித்தல்		

Present.	*Imperfect.*	*Perfect participle.*	நிகழ்காலம்.	இறப்பிடைநிகழ்காலம்.	எச்சம்.
Bid	bide	bidden	ஏவுதல்	கட்டளையிடுதல்	விலைகேழ்க்குதல்
Chide	chid	chidden	கடிதல்	கண்டித்தல்	
Do	did	done	செய்தல்		
Eat	ate	eaten	உண்ணல்	தின்னல்	சாப்பிடுதல்.
Fall	fell	fallen	விழுதல்	சாருதல்	
Give	gave	given	கொடுத்தல்		
Go	went	gone	போதல்		
Hide	hid	hidden	ஒளித்தல்	மறைத்தல்	
Know	knew	known	அறிதல்	தெரிதல்	
Lie	lay	lain	இருத்தல்	படுத்தல்	கிடத்தல்
Rise	rose	risen	எழுப்புதல்	எழுந்திருத்தல்	
Speak	spoke	spoken	பேசுதல்		

When a verb has two preter imperfect tenses, one of them is generally the same with the participle perfect; and then that one is most frequently used in conversation, and the other is, or ought to be, most frequently used in writing.

ஒருவினை இரண்டு இறப்பிடை நிகழ்காலத்தை உடைத்தாயிருக்கும்போது அவைகளில் ஒன்று சாதாரணமாய் இறந்தகாலத்தோடு ஒன்றாயிருக்கின்றன. அப்போது அந்த ஒன்றும் பேசுமளவில் மிகவுமடிக்கடி வழங்கியிருக்கின்றன. மற்றொன்று எழுதுவதில் மிகவுமடிக்கடி வழங்கியிருக்கவேண்டுவது.

For the sake of the greater perspicuity of style; as every thing that conveys a different idea should, as much as possible, be expressed by a different word.

கருத்தின் மிகுந்த விளக்கத்திற்காக எல்லாப்பொருளுங்காட்டுவதுபோலக்கூடினமட்டும் நானமொழியினால் ஒருவேறாயெண்ணஞ்சொல்லப்படும்.

Good writers are neglected it frequently, and bad writers almost always.

வல்லமைசாலிகளது அடிக்கடி தப்ப வல்லமையில்லாதவர்கள் எப்போதும் மிகவுந்தப்பிப்போவார்கள்.

OF PARTICIPLES.

எச்சம்.

A *Participle* as was said above, is a word derived from a verb, or, more properly, it is a part of a verb, which partakes of the nature of an adjective; as *loving*, *loved*.

எச்சம் முன்சொன்னபடி வினையிலிருந்து உற்பவித்த ஒருமொழியாயிருக்கின்றது அல்லது அதுவினையின் மிகவுமியுக்தமான ஒருபிரிவாயிருக்கின்றது. அது ஒருஉரிச்சொல்லின் சுபாவத்தைக்கொள்ளுகின்றன. உம். *loving* இச்சிக்கின்ற, *loved* இச்சித்த.

Strictly speaking, there are but two participles, the one participle present, or active; as, *calling*, and the other the participle perfect or past, as *called*.

உறுதியாய் இரண்டு எச்சங்களுளதென, ஒன்று நிகழ்கால எச்சமெனவாம். உம். *calling* அழைக்கின்ற, மற்றொன்று இறந்தகாலத்து எச்சமெனவாம். உம். *called* அழைத்த.

The manner of forming them is described in page (17) and that I may not be tedious, I shall not here

அவைகள் காட்டும்விதத்தை (யஎ) எட்டிற்சொல்லியிருக்கின்றன. அது தேவையுளதில்லாதென இங்ஙனமிரட

repeat it. I shall only observe, by way of supplement to what is there said, that verbs of one syllable, which end with a single consonant preceeded by a single vowel, double the final consonant in the participle present, as well as in every other part of the verb in which a syllable is added; as, *sit*, *sitting*, *sitteth*; *shut*, *shutting*, *shutteth*. This is likewise the case with verbs of more than one syllable, if they have the accent on the last syllable; as, *begin*, *beginning*, *beginneth*; *commit*, *committing*, *committeth*; but if the accent be not on the last syllable, the final consonant is not doubled; as, *enter*, *entering*, *entereth*, *&c.*

டுத்துச்சொல்லேன் அவிடத்திற்சொல்லியிருக்கின்றதற்கு ஒவ்வுமார்க்கமாய் மாத்திரஞ்சொல்வேன். அதாவது ஓரசையின்வினைகள் ஒருதனிஉயிரெழுத்தினால் ஒருஉடலெழுத்தோடு முன்னடந்து விகுதியாகின்றதோ அது நிகழ்காலவெச்சத்தின்கடைசிஉடலெழுத்து இரட்டிக்கின்றன. அதைப்போலவுமற்ற வினையின் ஒவ்வொன்றில் ஒரு அசைசேர்க்கின்றன. உம். *sit* உருக்காருகிற *sitting* உருக்காருகின்ற, *sitteth* உருக்கார்ந்த, *shut* மூடுகிற, *shutting* மூடுகின்ற, *shutteth* மூடின. இதுஅல்லாமலும்அவைகள் கடைசிஅசையின்மேல் ஒருகுறியுடைத்தாயின் ஒருஅசைவிட அதனம்வினையோடு விகாரமிருக்கின்றன. உம். *begin* ஆரம்பிக்கிற, *beginning* ஆரம்பிக்கின்ற, *beginneth* ஆரம்பித்த, *commit* செய்கிற, *committing* செய்கின்ற, *committeth* செய்த, ஆனால் கடைசிஅசையின் மேல்குறியிராவிட்டால் கடை உடலெழுத்திரட்டித்திராதிருக்கின்றன. உம். *enter* பிரவேசிக்கிற, *entering* பிரவேசிக்கின்ற, *entereth* பிரவேசித்த முதலியவை.

There is a third participle used, called the compound perfect participle.

தொடரிறந்தஎச்சமென்றுசொல்லும்மூன்றாவதுஎச்சம்வழங்குகின்றன

It is formed by adding the participle perfect to the word *having*, as, *having loved*, *having called*, *having taken*.

Having என்னுமொழிக்குஇறந்தஎச்சஞ்சேர்ப்பதால் அதுகாட்டுகின்றன. உம். *having loved* இச்சித்திருக்கின்ற, *havingcalled* அழைக்கின்ற, *having taken* எடுக்கின்ற.

The present or active participle sometimes is used as a substantive noun.

நிகழ்காலத்துஎச்சம் சிலவிசை ஒரு பெயர்ச்சொல்லைப்போல வழங்குகின்றன.

It is so in the opinion of some Grammarians, who give, for examples, such expressions as the following; *a little learning*, *a great building*, *a fine painting*, *a good understanding*; where the words *learning*, *building*, *painting*, and *understanding*, are, they say, all participles used as substantives. But it is more probable, that these seeming participles are real substantives, as they have all the

அது சிலஇலக்கணசாஸ்திரிகளுடைய அபிப்பிராயத்தில் அப்படியிருக்கின்றன. அவர்கள் அடியில்வருகின்றதும்போலத் திருஷ்டாந்தத்திற்காக அப்பேர்ப்பட்ட சொற்களைச்சொல்லுகிறார்கள். *a little learing* கொஞ்சக்கல்வி *a great building* பெரியகட்டடம், *a fine painting* நல்லவர்ணம், *a good understanding* நல்லதெளிவு, இம்மொழிகளிருக்கின்றஇடமெல்லாம்எச்சங்கள் பெயர்ச்சொற்களைப் போலவழங்குகின்றன. ஆனாலதுமிகவும் யுக்தமாயிருக்கின்றது இந்தஎச்சங்கள்சுத்தபெயர்ச்சொற்களாய்க்காணுகின்றது. அவைகள்எல்லாப்பெயர்ச்சொற்களின் குணமுடை-

properties of substantives, that is, they make sense by themselves, and they make sense when joined with adjectives.

OF ADVERBS.

Adverbs, as well as prepositions, interjections, and conjunctions, are by some called particles, that is, they are certain little words that are wholly indeclinable.

Adverbs serve to express the manner and other circumstances of an action; as, *justly*, *now*, *soon*.

Adverbs are for the most part, added to *verbs*; as, *he reads well*, *he writes neatly*, *she dances gracefully*, *she sings sweetly*.

Adverbs are joined to adjectives, to participles and some other adverbs.

1st Adverbs are joined to adjectives, as, *extremely cold*, *entirely hot*.

2nd Adverbs are joined to participles, as, *greatly daring*, *highly observing*, *deeply read*, *thoroughly-versed*.

3rd Adverbs are joined to other adverbs, as, *very much*, not *very wisely*.

The adverbs may perhaps be reduced to the following heads viz. Adverbs of time, place, number, order, quantity, quality, and adverbs of affirming, denying, interrogating, doubting, and comparing.

யன. அதாவது, அவைகள் தங்கள்மட்டில் அர்த்தந்தந்து உரிச்சொற்களோடு சேரும்போதும் அர்த்தந்தருவன.

வினையுரிகள்.

வினையுரிகள் முன்னிடையியல் வியப்புஇயல், கூட்டிடையியலைப்போலச் சிலவியல்பிலாமொழியென்று சொல்வன. அதாவது அவைகள்சிறுவார்த்தைகளாக முழுமையும் விவரிக்கக்கூடாமையாயிருக்கின்றதுகள்.

வினையுரிகள்சொல்லுகிறவிதத்தையும்மற்றசெய்கையின்காரியத்திற்கும்உபயோகமாகின்றது. உம். *justly* சரியாய், *now* இப்போ, *soon* சீக்கிரம், எனவாம்.

வினையுரிகள் வினைகளுக்கும் பெரும்பாலுஞ்சேர்க்கின்றன. உம். *he reads well* நன்றுய்வாசிக்கிறுன், *he writes neatly* திருத்தமாயெழுதுகிறுன், *she dances grace fully* இன்பமாயாடுகிறுள், *she sings sweetly* மதுரமாய்ப்பாடுகிறுள்.

வினையுரிகள்பண்புஅல்லது உரிச்சொற்களுக்கும் வினைஎச்சம் அல்லதுபெயரெச்சங்களுக்கும் வேறுசிலவினையுரிகளுக்குங்கூடியிருக்கின்றன.

௧-வது. வினையுரிகள்பண்புஅல்லது உரிச்சொற்களுக்குச்சேர்த்திருக்கின்றன. உம். *extremely cold* மிகவுங்குளிர், *entirely hot* மெத்தச்சுடுகை.

௨-வது. அவைகள் வினையெச்சம் பெயரெச்சங்களுக்குச்சேர்ப்பன. உம். *greatly daring* மிகவுந் துணிகரம், *highly observing* மிகவுங்கவனிக்கின்ற *deeply read* உருத்தாய்ப்படிக்கிற, *thoroughly versed* முழுதும் உறைகவிசெய்த.

௩-வது. அவைகள்வேறுவினையுரிச்சொற்களுக்குச்சேர்ப்பன. உம். *very much* மிகமெத்த, *not very wisely* மிகபுத்தியாயல்ல.

வினையுரிகள் சிலவிசை அடியில்வரும்வகைக்குள்அடக்கப்படலாம். அவையாவன. *adverbs of time* காலவினையுரி *place* இடவினையுரி, *number* எண்வினையுரி, *order* முறைவினையுரி, *quantity* தொகுதிவினையுரி, *quality* குணவினையுரி, *affirming* உடன்பாடுவினையுரி, *denying* மறுத்தல்வினையுரி, *interrogating* வினுவினையுரி, *doubting* சந்தேகவினையுரி, *comparing* ஒப்புவினையுரி,

Adverbs of time are divided into four classes.

காலவினையுரி நான்குவகையாய்ப்பிரிக்கின்றன.

Adverbs of the time present, of the time past, of the time to come, and of an uncertain or undetermined time.

நிகழ்காலவினையுரி இறந்தகாலவினையுரி, வருங்காலவினையுரி, அநிச்சயகாலவினையுரி எனவாம்.

The adverbs of the time present are as, *now, instantly, presently, today, &c.*

நிகழ்காலவினையுரி *now* இப்போது, *instantly* தட்சணம், *presently* உடனே, *to day &c.* இன்றுமுதலியவையாம்.

The adverbs of the time past are as; *lately, already, before, yesterday, heretofore, hitherto, long since, long ago, &c.*

இறந்தகாலவினையுரி *lately* முன்னல், *already* முன்னமே, *before* முன்னே, *yesterday* நேத்து, *heretofore* இதற்குமுன்னால், *hitherto* இதுவரையில், *long since* நெடுநாள்முன், *long ago &c.* நெடுநாள்முன் முதலியவை.

The adverbs of the time to come are as, *tomorrow, not yet, hereafter, henceforth, henceforward, by and by, &c.*

வருங்காலவினையுரிகள். உம். *tomorrow* நாளை, *not yet* இன்னமில்லை, *hereafter* இதற்குப்பின், *henceforth* இனிமேல்முதல், *henceforward* இனிமேலாக, *by and by* பின்னாலே, முதலியவை.

The adverbs of an uncertain or undetermined time are as, *oft, often, oft times, oftentimes, soon, seldom, daily, weekly, monthly, yearly, always, when, then, ever, never, &c.*

அநிச்சயம் அல்லது குறியாக் காலவினையுரிகள் *oft, often, oft-times, oftentimes,* அடிக்கடி, *soon* சீக்கிரமாக, *seldom* அரிதாக, *daily* நாடோறும், *weekly* வாரந்தோறும், *monthly* மாதந்தோறும், *yearly* வருடந்தோறும், *always* எப்போதும், *when* எப்போ, *then,* அப்போ, *ever* எக்காலமும், *never* பரிச்சிதம், முதலியவை.

The adverbs of place are as, *here, there, where, elsewhere, somewhere, no where, every where, above, below, within, without, together, a part, hither, thither, whither, upward, downward, forward, backward, hence, thence, whence, &c.*

இடவினையுரிகள் *here* இவ்விடம், *there* அவ்விடம், *where* எவ்விடம், *elsewhere* எங்காயினும், *somewhere* எவ்விடத்தில், *no where* எங்குமில்லை, *every where* எங்கும், *above* மேல், *below* தாழ, *within* எவ்விடத்திற்கு, *without* அல்லாமலும், இல்லாமலும், *together* கூட, *a part* இடப்பிரிவு, *hither* இங்கு, *thither* அங்கு, *whither* எங்கு, *upward* மேல், *downward* கீழ் *forward* முன்னே, மேலாக, *backward* பின்னே, *hence* இவ்விடம், *thence* அவ்விடம், *whence* எவ்விடம, முதலியவை.

The adverbs of number are as, *once, twice, thrice, &c.*

எண்வினையுரிகள் *once* ஒருதரம்; *twice* இரண்டுதரம், *thrice* மூன்றுதரம், முதலியவை.

The adverbs of order are as, *first or firstly, secondly, thirdly, fourthly, fifthly, &c.*

முறைவினையுரிகள் *first or firstly* முதலாவது *secondly* இரண்டாவது, *thirdly* மூன்றாவது, *fourthly* நாலாவது, *fifthly* ஐந்தாவது, முதலியவை.

The adverbs of quantity are as, *much, little enough, some what, some thing, &c.*

தொகுதிவினையுரிகள் *much* மெத்த, நிரம்ப, *little* கொஞ்சம், *enough* போதும், *some what* சிலது, *some thing &c.* கொஞ்சம், முதலியவை.

The adverbs of quality are formed from adjectives by adding *ly*, to them, and they denotes the same quality as the adjectives from which they are formed, as *wisely, foolishly, quickly, slowly.*

குணவினையுரிகள் அவைகளுக்கு *ly* என்பது சேர்ப்பதால் பண்பில்நின்று உண்டாகப்படுகின்றன. அவைகள் எதில்நின்று உண்டாகின்றதோ அதுபண்புபோலந்தக்குணத்தையே சொல்லுகின்றது. உம். *wisely* புத்தியாய், *foolishly* பயித்தியக்காரத்தனமாய், *quickly* சீக்கிரமாய், *slowly* தாமசமாய்.

Adverbs of quality, may be derived in this manner, from most adjectives except from such as themselves end in *ly*, which do not easily admit of such derivation, some, however, derive adverbs of quality in this manner; as from *holy, godly*, some derive *holily, godlily*, but these words are rather grown, absolute, and it seems better to say in the holy, godly, manner.

குணவினையுரிகள் இந்தவிதமாய் மிகுந்த பண்பில்நின்று உற்பவிக்கப்படலாம். தங்கள்மட்டில் *ly* என்பதில்விகுதியாகின்றதுதவிர அப்படிக்கொத்த உற்பவிப்பு எளிதாயிராது. சிலது அவசியங்குணவினையுரிகள் இவ்விதமாய் உற்பவிக்கும். உம். from *holy, godly*, என்பதில்நின்றும் *holily, godlily* என்பது சிலது உற்பவிக்கும்ஆறுவிம்மொழிகள் வழங்காவிசேஷமாகி அது in a *holy, godly* என்னும்விதத்தில்சொல்வது நலமாய்க்காணுகின்றது.

The adverbs of affirming, are as, *yea, yes, verily, truly, certainly, &c.*

உடன்பாடுவினையுரிகள் *yea, yes* ஆம், *verily* உண்மையாக, *truly* நிட்சயமாக, *certainly &c.* மெய்யாக, முதலியவைகளாம்.

The adverbs of denying are as, *nay no, not, no wise, &c.*

எதிர்மறைவினையுரிகள் *nay* அல்லாமலும், *no, not* இல்லை, *no wise &c.* எவ்விதமல்ல, முதலியவைகளாயிருக்கின்றவைகள்.

The adverbs of interrogating are as, *how, why, wherefore, whether, &c.*

வினாவினையுரிகள் *how* எப்படி, *why* ஏன், *wherefore* எதினாலே, *whether &c.* உண்டோ இல்லையோ, முதலியவைகளாவன.

The adverbs of doubting are, as, *haply, perhaps, peradventure, possibly, &c.*

ஐயம் அல்லது சந்தேகவினையுரிகள் *haply* அதிர்ஷ்டவசமாய் *perhaps, peradventure* ஏதோ ஒருவேளை, *possibly &c.* யாதொருவேளை, முதலியவைகளாவன.

The adverbs of comparing are, *as, so, more, most, less, least, very, almost, well, nigh, little, less, alike, otherwise, &c.*

ஒப்புவினையுரிகள் *as* போல, *so* அப்படி, *more* அதிகமாக, *most* மகா, *less* அதிககொஞ்சமாக, *least* மகாகொஞ்சமாக, *very* மிகமெத்த, *almost* சற்றேறக்குறைய, *well* நன்றாய், *nigh* கொஞ்சம், *little* கொஞ்சம், *less* அதிககொஞ்சம், *alike* போல, *otherwise &c.* அல்லாமலும், இல்லாமலும், முதலியவைகளாவன.

The adverbs are sometimes compared in *er est* as, *soon*, *sooner*, *soonest*; *often*, *oftener*, *oftenest*; adverbs in *ly* are compared by, *more* and *most*, as *happily*, *more happily*, *most happily*.

வினையுரிகள் *er est* என்பதில் இலவிசை இவ்வாறொப்பளவு செய்கின்றன. உம். *soon* சீக்கிரம், *sooner* மிகசீக்கிரம், *soonest* மகாசீக்கிரம், *often* அடிக்கடி, *oftener* மிகவடிக்கடி, *oftenest* மகாவடிக்கடி, வினையுரி *ly* என்பதில் *more*, *most* இவ்வாறொப்பிடுவன. உம். *happily* அதிர்ஷ்டவசமாய், *more happily* மிகஅதிர்ஷ்டவசமாய், *most happily* மகாஅதிர்ஷ்டவசமாய்

It may be observed that many of the adverbs above mentioned are real adjectives; as, *more, most, little, less, least*, nay, some of them are even substantives, as *yesterday*, *today*, *tomorrow*. The truth is, there are many words, in the English language, that are sometimes used as adjectives, and sometimes used as substantives and sometimes as adverbs, and nothing but some can determine what part of speech they are.

மேற்சொல்லியவினையுரியின்னேகம் சுத்தப்பண்புகளாயிருக்குமென கவனிக்கப்படலாம். உம். *more* அதனம், *most* மிகவதனம். *little* கொஞ்சம், *less* மிககொஞ்சம், *least* மகாகொஞ்சம், அல்லாமலும் அதிற்சிலது பெயர்ச்சொற்களாய்க்கூட இருக்கின்றன. உம். *yesterday* நேற்று, *today* இன்று, *tomorrow* நாளை, உண்மையாயிருக்கின்ற இங்கிலீசுபாஷையில் அநேகஞ்சொற்கள் பண்புகளைப்போலவழங்குகின்றது சிலவிசைபண்புகளாயிருக்கின்றது பெயர்ச்சொற்களாகவழங்குகின்றது பெயர்ச்சொற்கள் வினையுரிகளாவன. மற்று அவைகள் பாஷையின் எந்தப்பிரிவென்று குறிக்கக்கூடுமானதுகளன்றி வேறல்ல.

For the examples are here as follows a few, *more* things may be learned from reading than conversation here, *more*, is evidently an adjective because it makes sense when joined to things.

திருஷ்டாந்தரத்திற்காக இங்குசிலது சொல்வன. பேசுவதைவிட படிப்பதில் அநேககாரியங்களைக் கற்கலாம். இங்கு *more* என்பது உண்மையாயொருபண்புச்சொல்லாம். to thing என்பதற்கு அது சேரும்போது அர்த்தந்தருமாதலால்,

John is *more* diligent than James. Here more is evidently an adverb, for, it is only used in comparing the adjective diligent.

ஜான் என்பவன் ஜேம்ஸ் என்பவனைவிடமிகவுஞ் சாக்கிரதையாயிருக்கின்றான். இங்கு *more* என்பது உண்மையாய் ஒருவினையுரியாயிருக்கின்றது ஏனெனில் diligent என்றபண்பை ஒப்பளவுசெய்வதில்வழங்கும் ஒருமொழியாயிருக்கின்றது.

Most things may be had in London: Here *most* is plainly an adjective for the first of the above mentioned reason.

மிகுந்தபொருள்கள்லண்டன்பட்டணத்திலகைப்படலாம். இங்கு *most* என்பது விசிதமாயொருபண்பாயிருக்கின்றன மேற்சொன்ன முதல் நியாயத்திற்காக.

Peter is the *most* industrious man I ever knew. Here *most* is plainly

பீத்தர் என்பவன் நானறிந்தவர்களில் மிகுந்த சீரப்பிரயாசையுள்ளவனாயிருக்கிறான். இங்கு *most* என்பது விசிதமாய் ஒருவினையுரியாயிருக்கின்றன

an adverb for the last of the above mentioned reason

மேற்சொன்ன இரண்டாம் நியாயங்களுக்காக.

A little thing offends a fool, Here little is an adjective.

கொஞ்சகாரியம் பயித்தியகாரனுக்கும். இங்கு *little* என்றது பண்பாயிருக்கின்றனை.

I *little* thought it would ever have come to this; Here *little* is an adverb

நான் கொஞ்சம் நினைத்தது அதற்கு ஒருபோதும்வர இருந்திருப்பன. இங்கு *little* என்றது ஒருவினையுரியாயிருக்கின்றனை.

The *less* things have produced greater effects. Here *less* is an adjective.

கொஞ்சகாரியம் மிகுந்தபலனைத்தருவித்திருக்கும், இங்கு *less* என்றது ஒருபண்பாயிருக்கின்றனை.

The Spaniards are *less* lively than the French. Here less is an adverb.

இஸ்பானையார்டிஸ்காரர்கள் பிறன்ஸ்காரரைப்பார்க்கிலும் கொஞ்சசீவனஸ்தராயிருக்கின்றார்கள். இங்கு *less* என்பது ஒருவினையுரியாயிருக்கின்றனை.

The *least* thing you can do, is to offer him your assistance. Here *least* is an adjective.

அற்பகாரியம் நீசெய்யமாட்டுவாயாயின் அவனை உன்னுதவிக்குகேழ்க்கவிருக்கின்றது. இங்கு *least* என்பது ஒருபண்பாயிருக்கின்றது.

The most learned men are the *least* conceited. Here *least* is an adverb.

மிகுந்தகல்விமான்கள் குட்பவறிவையுடைத்தாயிருக்கின்றார்கள் இங்கு *least* என்பது ஒருவினையுரியாயிருக்கின்றது.

Today's lesson is longer than yesterday's but tomorrow's will be longer than either. Here *today yesterday* and *tomorrow*, are all substantives, because they are words that make sense by themselves and admit besides of a genetive case. But he came home *yesterday*, he set out again *today*, and he will return *tomorrow:* Here these words are all adverbs of time, because they answer to the question when.

இன்றையபாடம்நேற்றையதைவிட மிகநெடிதாயிருக்கின்றது ஆனால் நாளையது இரண்டைவிடநெடிதாயிருக்கும். இங்கு *today* இன்று *yesterday* நேற்று, *tomorrow* நாளையாவும்பெயர்ச்சொற்களாயிருக்கின்றதுகள். அவைகள்தங்கள்மட்டில் அர்த்தந்தருமொழிகளாகையாலும் உடையவேற்றுமையின்குறிகொண்டிருக்கின்றதுகள். ஆனால் அவன்வீட்டிற்குநேற்றுவந்துமறுபடி இன்றுவெளியேபோய் நாளைதிரும்புவான். இங்கு இந்தமொழிகள் *when* என்றவினவுக்கு அவைகள்விடைகொடுப்பதாகையாலியாவுங்காலவினையுரிகளாயிருக்கின்றதுகள்.

OF PREPOSITIONS.

முன்னிடைச்சொற்கள்.

A preposition is a word that express the relation which one word has to another, and performs in English what the Latin is effected by cases, or the different terminations of nouns.

முன்னிடை ஒருமொழியாய் அந்த ஒருமொழிமற்றொன்றுக்குப்பொருந்தியும் *latin* என்றபாஷையிலிருக்கின்றது. இங்கிலீசுசரிப்படுவேற்றுமையினாலும் அல்லது பெயர்ச்சொல்லின்னு அர்த்தங்களினால் பொருந்தவிருக்கின்றனை.

THE PRINCIPAL PREPOSITIONS ARE AS FOLLOWS.

About, above, after, against, among, amongst, at, before, behind, below, beneath, beside, besides, between, beyond, by, for, from, in, into, of, off, out, if, on, upon, over, through, till, until, to, unto, toward, towards, under, up, with, within, without.

It is unnecessary to explain the meaning of these prepositions in the English language; some Grammarians, indeed, have done so; but is such an explanation belongs rather to a Dictionary than a Grammar.

இங்கிலீசுபாஷையில் இந்த இடைச்சொற்களின் அர்த்தங்களை விவரிக்கத் தப்படாதென சில நன்னூலோர் உண்மையாய் அப்படியே செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்பேர்ப்பட்ட விவரிப்பு நன்னூலைவிட விசேஷமாய் அகராதிக்குச் சேர்ந்ததாயிருக்கின்றன.

These prepositions are commonly placed before the words that which they refer; as, he wrote it *with* a pencil, he gave it *to* his sister.

இந்த முன்னிடைகள் எதுக்குக்குறிக்கின்றதோ அந்த மொழிகளுக்கு முன் வழக்கமாய் வைக்கின்றதுகள். உம். he wrote it *with* a pencil அவன் பென்சலோடெழுதினான், he gave it *to* his sister அவன் தன் தங்கைக்குக் கொடுத்தான்.

They are sometimes placed after the word to which they refer, as how much did you buy it *for*, instead of, *for* how much did you buy it.

அந்த முன்னிடைகள் சிலவிசை எதுக்குறிக்கின்றதோ அந்தமொழிகளுக்குப் பின் வைக்கின்றதுகள். உம். how much did you buy it *for* அது எவ்வளவுக்குக்கொண்டாயென்பது, *for* how much did you buy it என்பதற்குப்பதிலாக.

They are joined to several kinds of words viz.

அவைகள் அநேகவிதங்களான மொழிகளுக்குச் சேர்ந்திருக்கின்றதுகள் அவையாவன.

1st To substantive nouns as, he came *to* England, he went *from* London.

௧-வது. முதல்பெயர்ச்சொற்களுக்கு. உம். he came *to* England இங்கிலாண்டென்னுந்தேசத்திற்கு வந்தான் he went *from* London லண்டன் என்னும்பட்டணத்திலிருந்து போனான்.

2nd To pronouns as, he spoke *to* me; he walked *with* him.

௨-வது. பிறிதிற்கு உம். he spoke *to* me என்னோடு பேசினான், he walked *with* him அவனுடன் நடந்தான்.

3rd To verbs in the Infinitive mood as, he promised *to* write; I was obliged *to* stand: they deserved *to* be punished.

௩-வது. வினைகளுக்கு முதனிலைப்பிரிவில். உம். he promised *to* write எழுதுகிறதுக்கு வாக்குக்கொடுத்தான், I was obliged *to* stand நிற்கப்பாத்தியப்பட்டேன், they *deserved to be* punished சிக்ஷைப்பட்டிருக்கத்தகுந்தார்கள்.

4th To the compound perfect participles as, after *having* dined, after *having* been dressed.

௪-வது. சேர்க்கை இறந்தகாலவெச்சங்களுக்கு உம். after *having* dined சாப்பிட்டபின்பு, after *having* been dressed உடுத்தியிருந்தபின்பு.

5th Sometimes to adverbs as, *from* hence, *from* thence, *from*

௫-வது. சிலவிசை வினையுரிகளுக்கு உம். *from* hence இவ்விடத்திலிருந்து

whence. But these last expressions are rather improper as, *hence, thence, whence*: include themselves the meaning of *from* hence, signifying from this place; thence, *from* that place; and whence, *from* what or which place.

from thence அவ்விடத்திலிருந்து, *from* whence எவ்விடத்திலிருந்தெனவாம். இவைகளுடனிப்படிச்சொல்வது விசேஷமாய் அயுக்தம். உம். *hence, thence, whence* என்பவை *from* hence என்ற அர்த்தம் தமக்குள்ளடங்கி from this place இந்த விடத்திலிருந்தென்ற அர்த்தந்தருவன *thence, whence from* that, *from* what or which place என அர்த்தமாம்.

Some of these prepositions are used separately, or by themselves; others in composition; and some are used both the one way, and the other.

இந்தமுன்னிடைகளில் சிலது தனிமையாய் அல்லது தமக்குத்தாமே மற்றவைசேர்க்கையில்வழங்குகின்றதுகள் சிலது ஒருவிதம் மற்றொருவிதம் இரண்டுவிதங்களாய்வழங்குகின்றதுகள்.

Some of them are used separately, or by themselves, those already mentioned and also mentioned some in composition; as, *after, for, over, out, under, up, with*; and some that have not yet mentioned; as, *a, be, fore, mis, un.*

அதுகளில்சிலது தனிமையில் அல்லது தமக்குள்ளடங்கி வழங்குகின்றது. முன்னமேகாட்டியதுசிலதுகள். உம். *after, for, over, out, under, up, with,* சேர்க்கையில் சிலது காட்டாமலிருக்கின்றது. உம். *a, be, fore, mis, un,* இவைகளாம்.

Those last mentioned never stand separately or by themselves; and are therefore called inseparable prepositions.

கடைசியிற்சொன்னதுகள் தனிமையாய் அல்லது தமக்குள்நிற்காதாகையாற்பகராவிடைசொல்லென்பதாம்.

There are great many Latin and Greek prepositions used in the composition of English words.

லத்தின்பாஷையில் விஸ்தாரமும் கிரிக்கு பாஷையில் சிலதும் இங்கிலீசு மொழிகளின் சேர்க்கையில்முன்னிடைச்சொற்கள்வழங்கியிருக்கின்றதுகள்.

The Latin prepositions are, *ab*, or *abs, ad, anto, circum, con, for, cum, contra, de, dis, di, e,* or *ex, extra, in, inter, intro, ob, per, past, pre, preter, pro, re, retrose, sub, subter, super* and *trans.*

லத்தின்முன்னிடைச்சொற்களாவன

The Greek prepositions are, *a*, or *an, amphi, onte, hyper, hypo, meta, peri,* and *syn.*

கிரிக்குமுன்னிடைச்சொற்களாவன

All of them except, *after, for, over, out, under, up, with* being inseparable prepositions, that are used only in composition, their meaning cannot be easily found in the Dictionaries.

முன்னிடைகள் *after, for, over, out, under, up, with,* என்பதுகள்தவிர மற்றவைகளெல்லாம பகராமுன்னிடைகளாயிருக்கின்றமையால் அவைகள் சேர்க்கையில் மாத்திரம் வழங்குகின்றதுகள். அவைகளின அர்த்தம்அகராதிகளில் சுலுவாய் காணப்படக்கூடாதெனலாம்.

The English prepositions are used in composition explained.

இங்கிலீசின்முன்னிடைச்சொற்கள் சேர்க்கையில்வழங்குவதுசொல்வன.

The meaning of *a* in the beginning of words are signifies *in* or *on*; as, *a*

மொழிகளின் ஆரம்பத்தில் *a* என்னுமெழுத்தின்அர்த்தம் *in* or *on* எனத்த

bed, a shore, that is, *in bed, on shore.* It is frequently redundant or superfluous as, *arise*, for *rise*, *arouse*, for *rouse*, *&c.*

After means being postrior point of time; as, *after noon* i. e. in the latter part of the day; *after times*, i. e. succeeding times.

Be sometimes is superfluous; as, *to bewail*, but it is often significant, and has various meanings.

1st *Over*, as, to be sprinkle i. e. to sprinkle over.

2nd *By* or *nigh*, as, beside, i. e, by or nigh the side.

3rd *In*, as, *betimes* i. e. in time or early.

4th *For* and *beforehand*: i. e. as, to speak for before hand.

For means negation or privation, that is, it denies or deprives; as *to forbid* i. e to forbid it not to be done.

Fore means before or beforehand as, *to foretell* i. e. to tell before hand, *to foreworm* i. e. to worm before hand.

Mis denotes defect or error; as, my heart *mis* gave me i. e· my heart failed me; *misconduct*, i e. bad conduct: *misunderstanding*, i. e. bad or wrong understanding.

Over is signifies preminence or superiority; as to *overcome*, to *overtop*, to *overpower*, It likewise excess, as to *over do*, to *over load*.

ருவன. உம். *a bed, a shore*, அவை *in bed* படுக்கையில், *on shore* கரையில் அது அடிக்கடி அகத்தியமில்லாததா யிருக்கின்றது. உம். *arise*, for *rise*, *arouse*, for *rouse*, முதலியவைகளாம்.

After என்பது காலத்தின் கடைவருப்பாகயிருக்கின்றமையால் உம். *after-noon* பகலியமேல், i. e. அவை நாளின் முடிவு *after times* i. e. மத்தியகாலம்.

Be என்பது சிலவேளை அகத்தியமில்லாததாயிருக்கின்றது. உம். *to bewail* அறிந்திருக்கிற, ஆனால் அது அடிக்கடி அர்த்தந்தருவதாகிதாறுபயனையுடைத்தாயிருக்கின்றது.

௧-வது. *over* as, to be sprinkle என்பது to sprinkle over மேற்தெளிக்கின்றனவாம்.

௨-வது. *By* or *nigh* என்பது உம். beside i. e. அவைபக்கமாம்.

௩-வது. *In* என்பது உம். *betimes* i. e. அவை in time or early விரைவு.

௪-வது. *For* and *before hand* என்பது உம். to speak பேசுகிற, i. e. அவை to speak for before hand முனம்பேசுகிற.

For என்பதுமறை அல்லது கைநழுவுதல் that is அவைமறுதலிப்பு, அல்லது மோசக்குறி, உம். *to forbid* மன்னிக்கிறது, i. e. அவை to forbid it not to be done ஆகவொட்டாமல்செய்கிறது

Fore என்பதுமுன் அல்லது முன்னுடி உம். *to foretell* i. e. அவை to tell, beforehand, *to foreworm* i. e. அவைமுன்சொல்லுகிறது முன்னறைவாக்கிறது.

Mis என்பது defect or error குற்றம் அல்லது தப்பிதம், உம். my heart *mis* gave me i. e. என்னிருதயந்தப்பவைத்தது, my heart failed me என்னிருதயந்தப்பித்தது, *misconduct* i. e. அவை bad conduct துற்நடத்தை *misunderstanding* i. e. அவை bad or wrong understanding கெடுதியாய், அல்லது தப்பிதமாய்த்தெரியுதல்.

Over என்பது preminence or superiority முன்னடப்பு, அல்லது மேன்மை சொல்லுகின்றது. உம். to *overcome* பெறுகிறது, to *over top* மேலாகிறது, to *overpower* வன்மையாகிறது, அது அல்லாமலும் உபரிசொல்லுகிறது, உம். to *over do* அதனைச்செய்கிறது, to *over load* அதனபருவுசெய்கிறது,

Out is signifies excess, excellence or superiority; as, to *outbed*, to *outrun*, to *outshine*, to *outstrip*, to *outvie*.

Out என்பது excess அதிகம் excellence மேன்மை, or superiority அல்லது நாணயம், உ-ம். to *outbed* வெளியிற்படுக்கிறது, to *outrun* மேல்புரளுகிறது, to *outshine* வெளியிற்பிரகாசிக்கிறது, to *outstrip* வெளியிற்போகிறது, கொடுமுறக்குவிழுகிறது, to *outvie* அதனப்படுகிறது.

Under is signifies negation or contrarity, that is, it gives to the compound word a sense directly opposite to that of the simple one; as *able*, *unable*, *greatful*, *ungreatful*, *to do*, *to undo*, *to lock*, *to unlock*, *to tie*, *to untie*; sometimes it is *superfluous* as, *to unloose*, is simply *to loose*.

Under என்பது எதிர்மறை அல்லது விரோதம் அவை தனிமொழியினர்த்தத்திற்குச்சேர்க்கைமொழி நேரிடை எதிரிடை அர்த்தந்தருவன. உ-ம். *able* வல்லமை, *unable* வல்லமையில்லாத, *greatful* உபகாரமுள்ள, *ungreatful* உபகாரமில்லாத, *to do* செய்கிற, *to undo* செய்யாமை, *to lock* பூட்டிப்போடுகிற *to unlock* பூட்டிப்போடாத, *to tie* கட்டுகிற, *to untie* கட்டாத, சிலவிசை அது அகத்தியமில்லாததாயிருக்கின்றது. உ-ம். *to unlose* என்பதற்கு i.e. அவை simply *to loose* தனிப்பட *to loose* எனவாம்.

Under has various meanings, it signifies.

1st *Inferiority* in rank and place as, *an under clerk*, *an under servant*.

2nd *Diminution* of value, as to *under rate*.

3rd *Privacy* or *secrecy*; as, *under hand*, *to under mine*,

4th It sometimes alters the sense of the simple verb; as *to stand*, *to understand*.

Under என்பது நாலு அர்த்தங்களுடைத்தாயின.

௧-வது. அந்தஸ்திலுமிடத்திலுந் தாழ்த்தி அர்த்தந்தருவன. உ-ம். *an under clerk* உத்தியோகஸ்தன் கீழ், *an under servant* வேலைக்காரன் கீழ் எனவாம்.

௨-வது. விலைமதிப்பின்பிரமாணம் உ-ம். *to under rate* விலைக்கு எனவாம்.

௩-வது. பத்திரம், உ-ம். *under hand* கைக்குள், *to under mine* எனக்குள்ளெனவாம்.

சிலவிசை அது தனிவினையினர்த்தம் மாறுகின்றன. உ-ம். *to stand* நிற்கிற, *to understand* அறிகிற, எனவாம்.

Up is denotes a higher situation as, *upland*, or motion *upwards*, as, *to uplift*, *to uprear*.

Up என்பது உயர்ந்த இடத்தைச் சொல்லுகின்றது. உ-ம். *upland* or motion *upwards* மேலிடக்குறி, as *to uplift* மேல்வைத்த, *to uprear* மேல்வளர்த்துகிற, என்பனபோல.

With is signifies against; as, *to withstand*, i. e. *to stand against*, sometimes it has the same meaning as *from* or *back* as, *to withhold*, i. e. *to hold from one*; *to withdraw* i. e. *to draw back*.

With என்பது எதிர்த்த அர்த்தந்தருகின்றது. உ-ம். *to withstand* i.e. அவை *to stand against* எதிர்த்துநிற்கிறது, சிலவிசையதுவே அர்த்தமுடையது as *from* or *back* என்பதுபோல. உ-ம் *to nithhold* i. e. அவை *to hold from one* ஒருவன் கண்நின்று வாங்கிற, *to withdraw* i. e. அவை *to draw back* மறுபடி அழைப்பித்துக்கொள்ளுகிற எனவாம்.

OF INTERJECTIONS.

Interjections are certain participles, or little *imperfect words*, that express some sudden emotion or passion of the mind; as, *ah; oh! phy.*

They are thrown between the parts of a sentence, without making any other alteration in it.

There are many kinds of *interjection*, as there are different emotions or passions of mind; so that they cannot easily be reduced to any fixed number.

They are distinctly divided by different *Grammarians*. Perhaps they may be pretty conveniently distributed into the following classes.

1st *Interjections* of admiring.

2nd Of contempt of aversion

3rd Of shouting or exulting

4th Of mirth or joy.

5th Of sorrow.
6th Of silence.
7th Of langour.
8th Of calling to.

The *Interjection* of admiring, Lo, *behold, strange.*

The *Interjections* of contempt or aversion, *pish.*

The *Interjection* of shouting or exulting, *for, h, away.*

The *Interjection* of mirth or joy, *ho, ha, he, hey.*

The *Interjection* of sorrow, *ah! O! oh! alas!*

The *Interjection* of silence, *hist whest, hush, mum.*

The *Interjection* of languor, *heigh, ho.*

The *Interjection* of calling, *holla, soho*

உளத்தியவிடை அல்லது வியப்புகள்.

உளத்தியவிடையானது வகுப்பு அல்லது மனதின்சிலசடுதி அபிப்பிராயத்தையும் அல்லது எண்ணத்தையுங் விளக்கா நின்றசிறு அபூரணமொழிகளாயிருக்கின்றன. உம். *ah, oh, phy,* யாவன.

அவைகள் ஒருவாக்கியத்தின்பிரிவுகளின் மத்தியில் யாதொருதிருத்தலுஞ் செய்யாமல்வைக்கின்றதுகள்.

மனதில் நானா அபிப்பிராயங்கள் அல்லது எண்ணங்களிருக்கின்றபடியால் அநேகவிதவியப்புகளிருக்கின்றன. அவவிதமாயவைகள்யாதொருநிருணய எண்ணுக்குச்சுருவாயடக்கப்பட்டிருக்கக்கூடாதெனவாம்.

அவைகள் நானா நன்னூலிலக்கணசாஸ்திரிகளால் வித்தியாசமாய் வகுத்திருக்கின்றதுகள் சிலவிசை அவை அடியில் வரும்விதங்களுக்குள் மிகத்தகுந்தவிதமாய்வகுக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

௧-வது. ஆச்சரிய உளத்தியவிடை.

௨-வது. நிந்தைவெறுப்புஉளத்தியவிடை.

௩-வது. அழும்கதறும் உளத்தியவிடை.

௪-வது. களிக்குஞ்சந்தோஷஉளத்தியவிடை.

௫-வது. துயரஉளத்தியவிடை.
௬-வது. மௌனஉளத்தியவிடை.
௭-வது. இதக்கம்உளத்தியவிடை.
௮-வது. அழைக்கும் உளத்தியவிடை.

ஆச்சரியம் Lo இதோ, *behold* இதோயார், *strange* அப்பா.

நிந்தை, சி, சிசி.

அழும், கதறும், அப்பப்பா, அல்லது போபோ.

களிக்கும் சந்தோஷிக்கும் ஆ, ஆஆ, ஏஏ.

துயரம் ஆ, ஓ, ஓகோ, ஐயோ.

மௌனம் பேசாதே, வாய்மூடு.

இதக்கம் அம்மா, அப்பா.

அழைக்கும் ஓய், ஓகோய்.

Adjectives sometimes are used as *interjections* as, *softly*, *gently*.

சிலவிசேஷபண்புச்சொற்கள் வியப்புகளாய்வழங்குவன. உம். *softly* மெத்தனவாய், *gently* நேத்தியாய்,

OF CONJUNCTIONS.

கூட்டிடைகள்.

Conjunctions are words that join together sentences, or the different parts of sentnece, and shew the manner of their dependence upon one another; as, *my brother* and *sister* are gone *to school.*

கூட்டிடைகள்வாக்கியங்களை அல்லது வாக்கியத்தினுடைய பிரிவுகளை ஒன்றுச்சேர்த்து அவைகள் ஒன்றுக்கொன்றிணைப்படும்விதத்தைக்காண்பிக்கும் மொழிகளாயிருக்கின்றதுகள். உம். *my brother* and *sister are gone to school* என்சகோதரனுந்தங்கையும்பள்ளிக்கூடத்திற்குப்போனார்கள்;

I *neither* saw him *nor* heard him. In this sentences, and *neither* and *nor* are conjunctions.

நானவனைப்பார்த்ததுமில்லை கேட்டதுமில்லை. இந்தவாக்கியங்களில் *and*, *neither*, and *nor* என்பது கூட்டிடைகளாயிருக்கின்றதுகள்.

The manner of classing them is somewhat arbitrary; they may perhaps be reduced to the following heads, viz. Conjunctions *copulative*, *disjunctive*, casual or such as imply a *cause*, *conditional*, *concessive*, and such as imply an *inference*.

அவைகளைப்பிரிக்கும்விதங்கொஞ்சமத்தியமாயிருக்கின்றது. அவைகள் அடியில்வரும்முகவனைக்குச்சிலவிசைசகாட்டப்பட்டிருக்கலாம். அவையாவன. conjunctions *copulative* இசைப்புக்கூட்டிடை, *disjunctive* பிரிப்புக்கூட்டிடை, casual or such as imply a cause விபரம் அல்லது ஒருவழக்குச்சொல்லுமப்படிக்கொத்தது, *conditional* நிலக்கடை, *concessive* அந்தியம், and such as imply an *inference* ஒருமுகிவுசொல்லுமப்படிக்கொத்தது.

The conjunctions *copulative* are, *and*, *also*, *likewise*, *both*, as *well as*, *&c.*

இசைப்புக்கூட்டிடைகளாகுதேபோல.

The conjunctions of disjunctive, are *or*, *nor*, *either*, *neither*, *but*, *except*, *than*, *yet*, *unless*, *neverthelcs*, *otherwise*, *save*, *saving*, *whither*, *whether*, *or not.*

பிரிப்புக்கூட்டிடைகளாகுதேபோல,

The conjunctions casual, are *for*, *because*, *seeing*, *for as much*; *as*, *so*, *whereas*, *since*, *&c.* or such as imply a cause.

விபரக்கூட்டிடைகளாகுதேபோல, அல்லது வழக்குச்சொற்கள் அப்படிக்கொத்தது.

The conjunctions conditional, are *if*, *as*, *if so*, *be*, *that*, *provided*, *&c.*

நிலக்கடைக்கூட்டிடைகளாகுதேபோல.

The conjunctions concessive, are *though* or *tho'*, *although*, *notwithstanding*, &c.

அந்தியக்கூட்டிடைகளாகுதேபோல

The conjunctions that imply an inference, are *threfore*, *wherefore*, *then*, &c.

முகிவுக்கூட்டிடைகளிகுதேயாம்.

Some of these conjunctions are adverbs, as the sense only can deter-

இந்தக்கூட்டிடைகளிற் சிலதுவினையுரிகளாயிருக்கின்றன. கருத்துக்குறிக்

mine whether they are used as conjunctions or adverbs.

OF THE DERIVATION OF WORDS.

Etymology is that part of Grammar, which teaches the derivation of one word from another, and the different methods in which the sense of the same word is varied.

Etymology then consists of two parts in which of those parts explained the second before the first because the first cannot be understood without previously understanding the second.

Now it would be proper to explain the first part of Etymology or the derivation of one word from another.

Words are divided from one another in various ways.

1st Substantantives are derived from verbs.

2nd Verbs are derived from substantives, from adjectives, and some times from other parts of speech.

3rd Adjectives are derived from substantives

4th Substantives are derived from adjectives.

The substantives are derived from verbs by converting the present tense of the verb into a substantive; as, *love*, *drink*, *a fight*, *a fright*, from the verbs, *to love*, *to drink*, *to fight*, *to fright*. Sometimes they are derived from the perfect tense of the verb; as, *a stroke* from *struck*, the present tense of the verb, *to strike*.

The participle present is converted into a substantive, or at least is considered as such: and these substantives signify the action of the verb they de-

க்கூடுமானபடி அவைகள் கூட்டிடை அல்லது வினையுரிகள்போல வழங்கியிருக்கின்றதுகள்.

மொழிகளின் உற்பத்தி.

சொல்லதிகாரமிலக்கணநூலின் ஓர் பிரிவாயிருக்கின்றன. அது ஒருமொழி மற்றொருமொழியின் உற்பவத்தையும் நானார்த்தத்தையும் அதிலந்த மொழிவிளக்குமற்றதையுஞ் சொல்லுகின்றது.

சொல்லதிகாரமப்போதிரண்டு பிரிவுகளடங்கியது. அந்தப்பிரிவுகளில் இரண்டாம்பிரிவு முன்றறியாமல் முதல்பிரிவு அறியக்கூடாதாகையால் முதல்பிரிவுக்கு முன் இரண்டாம்பிரிவைச்சொல்லவாயிற்று.

சொல்லதிகாரத்தின் முதற்பிரிவு அல்லது ஒருமொழி மற்றொருமொழியில் நின்று உற்பவமாகுவதை இப்போ சொல்லுவது உத்தமமாயிருக்கும்.

மொழிகள் அநேகவிதத்திலொன்றிருந்தொன்று உற்பவமாகின்றன.

௧-வது. பெயர்ச்சொற்கள் வினையில்நின்று உற்பவிக்கின்றன.

௨-வது. வினைகள் பெயர்ச்சொற்களில்நின்றும் பண்பில்நின்றும் பாஷையில் மற்றப்பிரிவுகளில்நின்றும் உற்பவிக்கின்றன.

௩-வது. பண்புகள் பெயர்ச்சொற்களில்நின்று உற்பவிக்கின்றன.

௪-வது. பெயர்ச்சொற்கள் பண்புகளில்நின்று உற்பவிக்கின்றன.

பெயர்ச்சொற்கள் வினையின் நிகழ்காலத்தை ஒருபெயர்ச்சொல்லுக்குள் மாற்றுவதால் வினைகளில்நின்று உற்பவிப்பன. உம். *love* இச்சிக்குதல், *drink* குடிக்குதல், *a fight* ஒருயுத்தம், *a fright* ஒருபயங்கரம், from the verbs *to love* இச்சிக்கிற, *to drink* குடிக்கிற, *to fight* யுத்தம்பண்ணுகிற, *to fright* பயப்படுத்துகிற, சிலவிசையவைகள் வினையின் இறந்தகாலத்தில்நின்று உற்பவிப்பன. உம். *a stroke* from *struck* the perfect tense of the verb *to strike*.

நிகழ்காலவினையெச்சம் பெயர்ச்சொல்லுக்குள் அல்லதுகொஞ்சட்டதைப்போல யோசிப்பன இந்தப்பெயர்ச்சொற்கள் வினையின் செய்கையாக அர்த்தந்தந்து அதில்நின்று உற்பத்தியாவன. உம். *loving* இச்சிக்கும், *drink-*

rived from; as, *loving*, *drinking*, *fighting*, *frighting*, *striking*.

Substantives are derived from verbs by adding *er*, to the present tense and these substantives signify the agent or person acting; as, *lover*, *drinker*, *fighter*, *frighter*, *striker*.

Verbs are derived from substantives, adjectives, and other parts of speech.

Sometimes they are derived from them without any change at all; as, *to sail*, *to salt*, *to taste*, from the substantives, *a sail*, *salt*, *taste*, *to slight*, *to single*, *to warm* from the adjecitves, *slight*, *single*, *warm*, and *to further*, *to forward*, from the adverb *further*, *forward*.

Sometimes they are formed by adding *en*, especially to adjectives; as, *to lengthen*, from *length*, *to strengthen*, from *strength*, *to deepen*, from *deep*, *to ripen*, from *ripe*, *to widen*, from *wide*.

Adjectives are derived from substantives by adding, *y*, *ty*, *en*, *ful*, *some*, or *less*.

The adjectives of *plenty* are derived from substantives by adding *y*, as, *health*, *healthy*; *wealth*, *wealthy*; *wind* *windy*; *wit*, *witty*; if the substantive end in *e*, the *e*, is struck off in forming the adjective; as, *bone*, *bony*; *stone*, *stony*.

ing குடிக்கும், *fighting* யுத்தம்பண்ணும், *frighting* பயப்படுத்தும், *striking* அடிக்கும்,

பெயர்ச்சொற்கள்நிகழ்காலத்திற்கு *er* என்றவெழுத்தைச்சேர்ப்பதால்வினைகளில்நின்றுஉற்பவிக்கின்றன. இந்தப் பெயர்ச்சொற்கள் கர்த்தனை அல்லது செய்பவனைக்குறிக்கின்றன. உ-ம். *lover* இச்சிக்கிறவன், *drinker* குடிக்கிறவன் *fighter* யுத்தம்பண்ணுகிறவன், *frighter* பயப்படுத்துகிறவன், *striker* அடிக்கிறவன்.

வினைகள்பெயர்ச்சொற்களில்நின்றும் பண்புகளில் நின்றும் மற்றப்பாஷையினதுபிரிவுகளில்நின்றுமுற்பவிக்கின்றன.

வினைகள் சிலவிசை ஒன்றிலும் யாதொருமாறுதலில்லாப்பெயர்ச்சொற்களில்நின்றும் உற்பவிக்கின்றன. உ-ம். *to sail* சவுர்செய்கிற, *to salt* உப்புப்போடுகிற, *to taste* ருசிபார்க்கிறபெயர்ச்சொல், *a sail* சவுர், *salt* உப்பு, *taste* ருசி, பண்பில்நின்று *to slight* சிறிதாகிற, *to single* ஒண்டியாகிற, *to warm* சூடுசெய்கிற, பண்புச்சொல் *slight* சிறிய, *single* தனி, *warm* அனல், உரிச்சொல்லில்நின்று *to further* உதவிசெய்கிற, *to forward* துரிதப்படுகிற, உரிச்சொல் *further forward*.

சிலவேளைமுக்கியமாய் பண்புகளுக்கு *en* என்ற எழுத்தைச்சேர்ப்பதால் வினையாய் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. உ-ம். *to lengthen* நீட்டிசெய்கிற, from *length* நீட்சியினின்றுமாயாவும்அத்தன்மையாம்.

பண்புகள் *y*, *ly*, *en*, *ful*, *some*, or *less* என்றவெழுத்துக்களைச் சேர்ப்பதால்பெயர்ச்சொற்களில் நின்றுஉற்பவிப்பன.

மிகவுள்ளவெனுங்குணத்தைத்தெரிப்பெறும்பண்புச்சொல்பெயர்ச்சொற்களில்நின்று *y* என்ற எழுத்தைச்சேர்க்கப் பெறும். உ-ம். *health* சவுக்கியம், *healthy* சவுக்கியமுள்ள, *wealth* க்ஷேமம், *wealthy* க்ஷேமமுள்ள, *wind* வாயு, காற்று, *windy* வாய்வுள்ள, காற்றுள்ள, *wit* புத்தி, *witty* புத்தியுள்ள பெயர்ச்சொல் *e* என்ற எழுத்தில் விகுதியாகில் உரிச்சொல்ஏற்படுத்துவதில் *e* என்னுமெழுத்தை நீக்கப்பெறுகின்றன. உ-ம். *bone* எலும்பு, *bony* எலும்புள்ள *stone* கல்லு, *stony* கல்லுள்ள.

Adjectives of likeness, the *ly*, that is added having the same meaning as *like*, and indeed being only a contraction of it; as, *earth, earthly; heaven, heavenly; man, manly;* some adjectives are likewise formed from other adjectives in the same manner; as, *good, goodly; weak, weakly;* and adverbs of quality as was observed above, are formed from adjectives by adding the same termination; as, *brave, bravely; bold, boldly.*

சரியில்லாப்பண்புகள் *like* என்பது போல அதுவேஅர்த்தமுடைத்தாயிருக்கின்றபடியால் *ly* என்பதுசேர்க்கப்பட்டு உண்மையாயதின் சுருக்கமாயிருக்கின்றன. உம். *earth* பூமி, *earthly* பூமியுள்ள, *heaven* வானஇராச்சியம், *heavenly* வானஇராச்சியமுள்ள, *man* மனுஷத்தனம், *manly* மனுஷத்தனமுள்ள, அல்லாமலுஞ்சிலபண்புகள் மற்றபண்புகளில் நின்றவ்விதமாயுண்டாக்கப்படுவன. உம். *good* நலம், *goodly* நலமுள்ள, *weak* பலவீனம், *weakly* பலவீனமுள்ள, மேலுங்குணத்தின் வினையுரிகள் முன்சொல்லியிருந்தபடி அதுவேவிகுதிசேர்ப்பதால் பண்புகளில்நின்று உண்டாக்கப்படுவன. உம் *brave* வல்லமை, *bravely* வல்லமையுள்ள, *bold* தயிரியம், *boldly* தயிரியமுள்ள.

The adjectives are derived from substantives by adding *en*, that signify the matter out of which any thing is made; as, *ash, ashen*, example, an *ashen* ball, *i. e.* a ball is made by ash.

பண்புகள் பெயர்ச்சொற்களிலதின்று சங்கதியில் யாதொன்றுசெய்திருக்கின்றதற்கு அர்த்தந்தர *en* என்பதைச்சேர்ப்பதால் ஏர்ப்படுவன. உம். *ash* சாம்பல, *ashen* சாம்பலினாற்செய்த, திருஷ்டாந்தரம் *an ashen ball* சாம்பலினாற்செய்தஒருகட்டி, i. e. அவை a ball is made by ash சாம்பலினாற்செய்தஒருகட்டி.

The adjectives are derived from substantives by adding *ful*, that signifying plenty or abundance; as, *hope, hopeful; joy, joyful.*

பண்புகள் பெயர்ச்சொற்களில்நின்று விஸ்தாரம் அல்லது முழுமையுமென அர்த்தந்தருவதற்கு *ful* என்பதைச் சேர்ப்பதாலுண்டாகின்றன. உம். *hope*, கோரிக்கை, *hopeful* கோரிக்கையுள்ள, *joy* சந்தோஷம், *joyful* சந்தோஷமுள்ள எனவாம்.

The adjectives are derived from substantives by adding *some*, that signify plenty or abundance, but in a less degree than those that end in *y*, or *ful*, some having the same meaning; as, *something*, or in *some* degree as, *delight, delightsome; trouble, troublesome.*

பண்புகள்பெயர்ச்சொற்களில்நின்று அநேகம்முழுமையுமென அர்த்தந்தருவதற்கு *some* என்றதைச்சேர்ப்பதாலுண்டாக்கின்றன. ஆனால *y* என்பதிலும் *ful* என்பதிலும்விகுதியாகிஅதுகளைப்பார்க்கிலுந் தாழ்ந்த தன்மையுடைத்து *some*என்பதுசேர்க்கிலபொருள் அல்லதுசில அந்தஸ்திலென அதே அர்த்தந்தருவன. உம். *delight* விருப்பம், *delightsome* விருப்பமுள்ள, *trouble* வருத்தம், *trouble some* வருத்தமுள்ள

The adjectives are derived from substantives by adding *less*, that sig-

பண்புகள் பெயர்ச்சொற்களில்நின்று அதேதைவெனவர்த்தகம் *less* என்றஎழுத்தைச்சேர்ப்ப உற்பவிக்கின்றன. உம். *father* தகப்பன், *fatherless* தகப்பனில்லா, *mother* தாய், *motherless*

nify want; as, *father, fatherless; mother, motherless name, nameless.*

தாயில்லா, *name* பெயர், *nameless* பெயரில்லா எனவாம்.

Some adjectives are formed from other adjectives, or from substantives by adding *ish*, to them when they come from other adjectives signify a deminition or lessening the quality; as, *white, whitish; i. e. somewhat, white, black, blackish.*

சிலபண்புகள் வேறுபண்புகளில் நின்றும் அல்லது பெயர்ச்சொற்களில் நின்றும் அவைகளுக்கு *ish* எழுத்தைச்சேர்ப்பதால் ஏற்படுகின்றன. வேறுபண்புகளில்நின்று அவைகள் வரும்போது ஒருபிரமாணம் அல்லது குணத்தினது குறைவுசொல்லுகின்றன. உம். *white* வெளுமை, *whitish* கொஞ்சவெளுமை, i. e. அவை *somewhat white* சிலவெளுமை *black* கறுப்பு, *blackish* சிலகறுப்பு.

When they come from substantives they signify likeness or tendency to a character; as, *child, childish; boy, boyish; girl, girlish;* some nouns belonging to nations are formed in the same manner; as, *English, Scottish, Irish, Spanish, Danish, Swedish, Turkish, &c.*

அவைகள்பெயர்ச்சொற்களில்நின்று வரும்போது அதேபிரகாரம் அல்லது இளமைபருவம்சொல்லுகின்றது. உம். *child* சிறுபிள்ளை, *childish* சிறுபிள்ளைத்தனம், *boy* வாலிபன், *boyish* வாலிபத்தனம், *girl* குமரி, *girlish* குமரித்தனம், சிலபெயர்ச்சொற்கள்சாதிகளின் சம்பந்தமாய் வரும்போது அவ்விதமாய்ப்பெறுவன. உம். *English* இங்கிலீசுக்காரர், *Scottish* இஸ்காட்டிஸ்காரர், *Irish* ஐரிஷ்காரர், யாவுமித்தன்மையாம்.

Some adjectives are formed from substantives or verbs by adding the termination *able*, these adjectives signify capacity; as, *answer, answerable; remark, remarkable; to move, movable; to improve, improvable.*

சிலபண்புகள்பெயர்ச்சொற்களில்நின்றும் வினைகளில் நின்றும் *able* என்ற எழுத்துகள் முடிவு சேர்ப்பதினாற் பெறுவன. இஃது பண்புகள் வன்மைசொல்லுகின்றன. உம். *answer* உத்தரவாதம், *answerable* உத்தரவாதமுள்ள, *remark* குறிப்பு, *remarkable* குறிப்புள்ள, *to move* நகருகிற, *movable* நகருகின்ற, *to improve* விர்த்தியாகிற, *improvable* விர்த்தியாகின்ற.

Many substantives are derived from adjectives in another manner, which would be extensive if stated according to their rules.

அநேகம்பெயர்ச்சொற்கள் பண்புகளில் நின்று வேறுவிதமாயுற்பவிக்கின்றதுகள் அவைகளை விதிகள் பிரகாரஞ் சொல்லுமாயின்விரிவுபடுமெனவாம்.

OF SYNTAX.

தொடர்மொழிஅதிகாரம்.

Syntax, or, sometime is called construction which is the right ordering of words in sentence, so as to make the meaning clear and indistinct.

தொடர்மொழி அல்லது சிலவேளை கூட்டுறவெனவாம்வாக்கியத்தில்மொழிகள்நெறிபட்டுநின்றுபயன் விசிதமும் பேதமறச்சொல்வதற்குச்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

A sentence is a number of words joined together in such a manner as to form a complete sense.

ஒருவாக்கியம்பலமொழிகள் ஒன்றாய்க்கூடி ஒருநிறைஅர்த்தம் உண்டாக்கும்படியிருக்கின்றன.

There are two sentences *simple,* and *compound.*

தனியுஞ்சேர்க்கையும் இரண்டுவாக்கியங்களுளதென.

A *simple* sentence consists of one nominative case, and one finite verb; as, *I read*, *John wrote*, *James loves*, or it consists of one nominative case, one finite verb, and one substantive noun, or pronoun in the oblique, or objective case; as, *I read a book*, *John wrote a letter*, *James loves him*.

ஒருதனிவாக்கியம் ஒரு எழுவாயும் ஒருமுற்றுவினையும் அடங்கியிருக்கின்றன. உம். *I read* நான்படிக்கிறேன், *John wrote* ஜான் எழுதினான், *James loves* ஜேம்ஸ்இச்சிக்கிறான், அல்லது அது ஒருஎழுவாயும் ஒருமுற்றுவினையும் ஒருபெயர்ச்சொல்லும் அல்லது செயப்படுபொருள்வேற்றுமையில்பிரதியும் அடங்கியது. உம். *I read a book* ஒருபுஸ்தகம்படிக்கிறேன், *John wrote a letter* ஜான் ஒருகடிதாசியெழுதினான், *James loves him* ஜேம்ஸ்அவனை இச்சிக்கிறான்.

A *compound* sentence consists of two or more simple sentences joined together by a relative or conjunction; as, *I read a book, which is entertaining, John wrote a letter which he sent to his father; James loves him and is very kind to him.*

ஒருதொடர்வாக்கியம் இரண்டு அல்லது பலதனிவாக்கியங்கள் ஒருசம்பந்தமொழியாலே அல்லது கூட்டிடைபிறாலே ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து அடங்கியிருக்கின்றன. உம். *I read a book which is entertaining* நானொருபுஸ்தகம்படித்தேன் அது விருப்பமாயிருக்கின்றது, *John wrote a letter which he sent to his father* ஜான்ஒருகடிதமெழுதி அதைத்தன்தகப்பனுக்கனுப்பினான். *James loves him and is very kind to him* ஜேம்ஸ் அவனை இச்சித்து அவனுக்குமிகவும் உபகாரியாயிருக்கிறான்.

Syntax or construction, commonly divided into two parts; as, *concord*, or *agreement*, and *regimen*, or *Government*.

தொடர்மொழி அல்லது கூட்டுறவு சாதாரணமாய்இரண்டுபிரிவுகளாகவகுக்கின்றன. உம். *concord* or *agreement* வழாநிலையாகவும் or *regimen* or *government* அவாநிலையாகவுமெனவாம்.

Concord or agreement is, when one word agrees with another; that is, when it is required to be in the like case, number, gender, or person.

வழாநிலை ஒருமொழி மற்றொன்றுடன்வழாமல்வரும்போது அது வேற்றுமையிலும் எண்ணிலும்பாலிலும் அல்லது இடத்திலும் அதேபிரகாரமிருக்கவேண்டியிருக்கின்றன.

The *Regimen* or *Government* is, when one word governs another; that is, when it causes it to be in some case or mood.

அவாநிலைஒருமொழி வேறொருமொழியைஅவாவும்போது வேற்றுமையிலும்விகாரப்பிரிவிலும் அப்பிரகாரமிருக்கச்செய்கின்றது.

Many authors have followed different methods: the most rational one, seems to be, to take the parts of speech in their order, and shew the syntax or construction of each.

அநேகக்கிரந்தகர்த்தர்கள் வேறுவேறுமார்க்கங்களை அனுசரித்திருக்கிறார்கள் மிகவும்யோக்கியமானது பாஷையின்பிரிவுகள் அவைகளின்சுபாவமானமார்க்கத்தில் தொடர்மொழி அல்லது ஒன்றின்கூட்டுறவைக்காண்பித்துஇருக்கின்றதாய்க்காணுவது.

The construction of articles, nouns, and pronouns.

சார்பு, பெயர், பிரதிச்சொற்களின் கூட்டுறவு.

The construction of articles *a* or *an*, is put before nouns in the singular number only; as, *a man, a woman, a child.*

சார்புச்சொற்களின் கூட்டுறவு. *a* or *an* என்பது பெயர்ச்சொற்களுக்கு முன் ஒருமையெண்ணில்மாத்திரம்வைக்கின்றது. உம். *a man* மனிதன் *a woman* பெண்சாதி, *a child* குழந்தை.

The is put before nouns both in the singular and plural number; as, *the man, the woman, the child; the men, the women, the children.*

The என்னுஞ்சார்பு ஒருமை பன்மையெண்ணிலிரண்டுபெயர்ச்சொற்களுக்குமுன்வைக்கின்றனை. உம். *the man* மனிதன், *the woman* பெண்சாதி, *the child* குழந்தை, *the men* மனிதர்கள், *the women* பெண்சாதிகள், *the children* குழந்தைகள்.

A sometimes is put before nouns in the plural number in a few phrases, but they are irregular; as, *a few* men, *a few* women.

சிலவேளைகளிற் *a* என்னுஞ்சார்பு சிலவாசகவுரையில் பன்மையெண்ணில் பெயர்ச்சொற்களுக்கு முன் வைக்கின்றனை. ஆனால் அது அக்கிரமமாம். உம். *a few men* சிலமனிதர்கள், *a few women* சிலபெண்சாதிகள்.

One substantive sometimes is added to another in the same case, in order more exactly to determine its meaning; as, *cato the censor seneea the philosopher, William the Conqueror, King George*, sometimes one substantive governs another in the genitive case; as, *Pope's works, or the works of Pope.* This genitive is called the possessive case, because it always implies possession of property.

சிலவிசைகளிற் ஒருபெயர்ச்சொல் அதினுடைய அர்த்தம் மிகவும் உண்மையாய்க்குறிக்கும்பொருட்டு அதேவேற்றுமையில் மற்றொருபெயர்ச்சொல்லுக்குச்சேர்க்கப்படுகின்றன. உம். *Cato the censor* என்பவனைபழயரேழுக்குஅதிகாரி, *seneea the philosopher* ஞானி, *William the conquerer, William* என்பவன் செயங்கொண்டவன், *king George* இராசாஜார்ஜ்சிலவிசை ஒருபெயர்ச்சொல் உடையவேற்றுமையில் வேறொருபெயர்ச்சொல்லை ஆளாவுகின்றது. உம். *Pope's works* or *the works of Pope* போப்பினுடையவேலைகள், அல்லது போப்பினதுவேலைகள் அது எப்போதுஞ் சொத்தின் கைவசஞ்சொல்லுகின்றமையால் உடையவேற்றுமையெனவாம்.

Governing to substantives sometimes is omitted; as, *St. Paul's Church, St. James's Palace.* This omission occurs frequently in common conversation; as, *I called at the book seller's, I have been at my father's, or my uncle's*, that is, I called at the

சிலவிசைஆளாநிலைபெயர்ச்சொற்களுக்கொழிப்பது. உம். *St. Paul's, St. James's* that is அவை *St. Paul's Church* செயின்போலஸினுடையகோவில், *St. James's Palace* செயின்ட்ஜேம்ஸினுடையஅரமனை, இந்தஒழிவு சாதாரணசம்பாஷணையிலடிக்கடி சேர்படுவன. உம். *I called at the book seller's, I have been at my father's* or *my uncle's*, that is அவை, *I called at the book seller's shop* நான்புஸ்தகம்விக்கிறவனுடையகடைக்குப்போனேன். *I have been at my father's or my uncle's house* நானென்தகப்ப

book seller's shop. I have been at my father's or my uncle's house.

The construction of adjectives have no variation of gender or number, they do not admit of much construction, some pronominal adjectives have a change of number, and agree with their substantives in that particular; as, *this man, that man, these men, those men.*

The adjectives is usually placed immediately before the substantive; as, *a good boy, a pretty girl.*

It is sometimes placed after the substantive.

1st In cases when it is emphatical, as, *Alexander the Great, Henry the Fifth.*

2nd When a clause of a sentence depends upon it; as, *a man true to his trust, feed me with food convenient for me.*

3rd For the sake of greater harmony; as, *O grace divine.*

The adjective is placed either before the verb, to be or after the substantive; as, *Happy is the man, God is gracious.*

Two or more adjectives be joined to one substantive, and they either go before or follow it as, *a wise, learned,* and *pious man,* or *a man wise learned,* and *pious,* sometimes one or two adjectives go before the substantive and one follows it; as, *a goodly,*

றுடைய அல்லது என்சிறிய தகப்பனுடைய வீட்டுக்குப் போயிருந்தேன்.

பண்புகளின் கூட்டுறவு பாலின் அல்லது எண்ணின் விகுதியுடைத்து அவைகள்மெத்தக் கூட்டுறவு கொள்ளா. சில குறிக்கும்பண்புகள் எண்ணில் மாறுதலுடைத்து அவைகளின் பெயர்ச்சொற்கள் அந்த உரிமையில் அவாவுகின்றன. உம். *this man* இந்தமனிதன், *that man* அந்தமனிதன், *these men* இந்த மனிதர்கள், *those men* அந்தமனிதர்கள்எனவாம்.

பண்புச்சொற்கள் பெயர்முன்னடுத்து சாதாரணமாய் வைக்கின்றன. உம். *a good boy* ஒருநல்லபையன், *a pretty girl* ஒருநல்லசிறுக்கி.

அதுசிலவிசை பெயர்ச்சொல்லுக்குப்பின் வைக்கின்றன.

௧-வது. அது உறுதியாய்ச்சொல்லும்போது. உம். *Alexander the great* அலக்ஸாந்தர் பெரியவன், *Henry the fifth* ஏன்றிஐந்தாவது.

௨-வது. ஒருவாக்கியத்தின் பிரிவு பண்டைத்தாவும்போது உம். *a man true to his trust feed me with food convenient for me* ஒருவன்தன்உறுதிக்குஉண்மையாய்எனக்குத்தேவையான மட்டும்அன்னமளித்தான்.

௩-வது. மிகுந்தமுறைநிமித்தியம் உம். *O grace divine* ஆ, கிருபைக்கடவுளே.

பண்புநிகழ்காலவினை *to be* இருக்கைக்குமுன்னும் அல்லது பெயர்ச்சொல்லுக்குப்பின்னும் இரண்டிடத்தும்வைக்கின்றன. உம். *happy is the man* பாக்கியமனிதனாயிருக்கிறான், *God is gracious* கடவுள்கிருபையுள்ளவராயிருக்கிறார்.

இரண்டு அல்லது அதனபண்புகள் பெயர்ச்சொல்லுக்குக்கூடி அவைகள் அதுக்கு இருபுறமும நடக்கின்றன. உம். *a wise, learned,* and *pious man* புத்தி, கல்வி, பக்தியுள்ளவன், அல்லது *a man wise, learned,* and *pious* ஒருவன் புத்தி, கல்வி, பக்தியுமுள்ளவன். சிலவிசை ஒன்றுஇரண்டுபண்புகள்பெயர்ச்சொல்லுக்குமுன் நடந்து ஒன்று பின்தொடருமெனவாம். உம். *a goodly dwelling* and *a rich* செம்மையாய் வாழ்ந்தமகாராசன், *a goodly portly*

dwelling, and *a rich, a goodly portly man*, and *a corpulent shakespeare.*

man, and *a corpulent shakespeare* ஒருநல்லபலவானும் பருத்தஷெகஸ்பீரெனவாம்.

The adjective sometimes is expressed and the substantive omitted; as, *the twelve*, that is *apostles*, *the candid*, *the judicious*, that is, persons.

பண்பு சிலவிசை வெளிப்படையும் பெயர்ச்சொல் ஒழிந்தலாவன. உம். *the twelve* பன்னிருவர், அவை *apostles* அப்போஸ்தலர்கள், *the candid* பரிசுத்த, *the judicious* ஞாயமுள்ள, that is அவை மனிதர்கள்.

The construction of the distributive pronominal adjectives are used only in the singular numbers; as, *each man, every woman*, either of the two, either the man, or the woman.

பகுப்புடைக்குறிக்கும் பண்புகளின் கூட்டுறவு ஒருமை எண்ணில் மாத்திரம் வழங்கியிருக்கின்றதுகள். உம். *each man* ஒவ்வொருவன், *every woman* எல்லாப்பெண்சாதி, either of the two இரண்டிலொன்று, either the man or the woman மனிதன், அல்லது பெண்சாதி இரண்டிலொருவர்.

The construction of pronouns, as was observed above page, (9) are divided into four or rather into five classes, viz. personal, possessive, relative, demonstrative, and distributive.

பிரிதிச்சொற்களின் கூட்டுறவுமென(௯)ம் ஏட்டில்சொன்னபடி நான்கு அல்லது விசேஷஐந்துபிரிவுகளாய்வகுக்கப்படுகின்றதுகள். அவையாவன. Personal இடப்பிரிது, Possessive உடைமைப்பிரிது, relative சம்மந்தப்பிரிது, demonstrative சுட்டுப்பிரிது distributive பகுபபுப்பிரிதுனவாம்.

The personal pronouns, in the nominative case, are placed before finite verbs; as, *I read, thou writest, he plays, we run, &c.* In the oblique case they are placed after active or transitive verbs; as, *John sees me, James hears thee, William loves him, &c.*

இடப்பிரிதுகளெழுவாயில்முற்றுவினைகளுக்குமுன்வைக்கின்றதுகள். உம். *I read* படிக்கிறேன், *thou writest* எழுதுகிறாய், *he plays* விளையாடுகிறான், *we run &c.* ஓடுகிறோம், இவைமுதலியவை. செய்படுபொருள் வேற்றுமையில் அவைகள்செய்வினைக்கும் அல்லது புறஞ்செல்வினைகளுக்கும்பின்வைக்கின்றதுகள். உம். *John sees me* ஜான்என்னைப்பார்க்கிறான், *James hears thee* ஜெமிஸ் நீசொல்லுகிறதைக்கேட்க்கிறான், *William loves him* உல்லியம் அவனை இச்சிக்கிறான். இவைமுதலியவையாம்.

This will appear more clearly when we come to speak of the construction of verbs.

இதுவினையின்கூட்டுறவை நாம்பேசவரும்போதுமிகவும்விசிதமாய்த்தெரியவரும்.

The possessive pronouns are real adjectives, and are construed in the same manner as adjectives; as, *my book, your pen, his knife, &c.* the only difference is, that when they are separated from the substantives by a

உடைமைப்பிரிதுகள்சுத்தஉரிச்சொற்களாயிருக்கின்றன. அது அவ்விதமாய்ப்பண்புகள்போலுறவுசெய்கின்றதுகள். உம். *my book* என்புத்தகம், *your pen* உன்னுடையஇறகு, *his knife &c.* அவனுடைய கத்தி முதலியவை. இது தான் பேதமிருக்கின்றன. அதுவினையினுல் பெயரில்நின்று பிரிக்கும்போதும்

verb, or when they are used to answer a question, *my* becomes *mine*, *thy*, *thine*, *our*, *ours*, *your*, *yours*, *her*, *hers*, *their*, *theirs*; as, *whose* cap is this? It is *mine*, see page (10)

அல்லது கேழ்விக்குவிடைகொடுக்கும் போதும் அவைகள்வழங்கியதுகள். *my* என்பது *mine* ஆகின்றது. இயாவுமித் தன்மையதாய்த்திரிவன. உம். *whose* cap is this? இந்தக்குல்லா யாருடையது. விடை. it is mine அதென்னுது, (௰)ம் ஏட்டைப்பார்க்க.

The *relative* pronoun agrees with its antecedent; see page (11) in number and person; as, I *who* read, thou *who* writest, he *who* draws, we *who* dance, &c.

சம்பந்தப்பிரதி அதின்முன்மொழியுடன் எண்ணிலும் இடத்திலும் ஒத்திருகின்றன. (௰௧)ம் ஏட்டைப்பார்க்க. உம். I *who* read நானானவன் படிக்கிறேன், thou *who* writest நீயானவன் எழுதுகிறாய், he *who* draws அவனானவனிழுக்கிறான், we *who* dance &c. நாமானவர்கள் ஆடுகிறோம், இவைமுதலிய.

The relative *who*, relates to persons *which*, to things, *that*, *which*, is a relative as well as a demonstrative pronoun, relates, both to *persons*, and *things* what includes both the antecedent and the relative; as, *this is what I expected*, that is, *the thing which I expected*, *what*, further regards; the construction of relative pronouns, will be explained when we come to speak of the construction of verbs.

சம்பந்தப்பிரதி *who* என்பது மனிதர்களுக்குச்சொல்வது. *which* என்பது பொருள்கட்கு *that which* என்பதுகள்சம்பந்தப்பிரதியாயிருக்கின்றவைகள் சுட்டுப்பிரதிகள்போல மனிதருக்கும் பொருள்கட்கும் இரண்டிற்குஞ்சொல்வது *what* என்பது முன்மொழிக்குஞ் சம்பந்தப்பிரதிற்கும் இரண்டிற்குஞ் சேர்வன. உம். *this is what I expected* நானெதிர்ப்பார்த்தது இதுதான், that is அவை *the thing which I expected* நானெதிர்ப்பார்த்த பொருள், *what* என்பது துவேவைக்குறிக்கின்றது. சம்பந்தப்பிரதிகளின் கூட்டுறவு வினையின் கூட்டுறவைச்சொல்லவரும் போதுவிவரிக்கப்படும்.

The demonstrative and distributive pronouns are real adjectives, and the manner of construing them have shewn in speaknig of the construction of adjectives.

சுட்டுப்பிரதியும் பகுப்புப்பிரதியும் சுத்தபண்புகளாயிருக்கின்றன. அவைகளை உறவுசெய்யும் விதத்தை பண்புகளின் கூட்டுறவைசொல்வதில்காண்பித்திருக்கின்றன.

The construction of verbs and participles.

வினைகள்வினையெச்சங்களின் கூட்டுறவு.

A verb agrees with its nominative case in number and person; as, *I write, thou art taught, the ship sails, we sing, &c.*

ஒருவினை எண்ணிலும் இடத்திலும் அதினெழுவாயோடுபொருந்துவது. உம். *I write* எழுதுகிறேன், *thou art taught* சொல்லிக்கொடுக்கிறாய், *the ship sails* கப்பல்சவுர்ஆகின்றது, *we sing &c.* பாடுகிறோம், முதலியவை.

The nominative case known by the question *who*, or *what*: as, in the above examples *who* writes? *I*, *who* is taught? *thou*, *what* sails? *the ship*, *who* sings?

Who என்றும் *what* என்றுங்கேழ்வி கேழ்ப்பதினால்எழுவாய்தெரிவன. உம். மேற்சொல்லிய திருஷ்டாந்தத்தில் *who* writes ஆர் எழுதுவது, *I* நான். *who* is taught ஆர் சொல்லிக்கொடுப்படுவது, *thou* நீ, *what* sails என்னசவுர்

we, I, thou, the, ship, we, therefore, are the nominative cases to the verbs, *write, are taught, sails, sing.*

The nominative cases are usually placed before the verb; as, *I read, he writes, we run, &c.*

It is sometimes placed after the verb, and sometimes between the verb and the auxiliary.

1st When a question is asked; as, *say you so? did Cæsar conquer the Gauls?*

2nd When a command is given or a wish expressed; as, *go* thou *trifler, long live* the King, *may you be happy.*

3rd When a supposition is made without the conjunction *if*; as, *were I as rich as you? I would certainly assist him, had I known it, I would have told you.*

4th When a neuter verb is used; as, *In this house lived* your great grand father, *said I?* and *said he?*

5th When the neuter or passive verb is preceeded by the adverbs; *here, there, then, thence, hence, thus, &c.* as, *here have I been this hour and upwards; there were* more men *than* women; *then cometh* the end; *thence flow* all the calamities of

ஆகின்றது, *the ship* கப்பல, *who* sings ஆர்பாடுகிறது. *we* நாங்கள், *I, thou, the ship, we* என்பது *write, are taught, sail, sing* என்னும் வினைகளுக்கு எழுவாயாகையால்தெரிவன.

எழுவாய் வினைக்குமுன் சாதாரணமாய்வைப்பன. உம். *I read* படிக்கிறேன், *he writes* எழுதுகிறான், *we run &c.* ஓடுகிறோம், முதலியவையாம்.

அது சிலவிசைகள் வினைக்குப்பின்னுஞ்சிலவிசைகள் வினைக்கும் உதவிவினைக்குமிடத்தியிலும்வைக்கின்றன.

௧-வது. ஒருவினாகேழ்க்கும்போது உம். *say you so* நீ அப்படிச்சொல்லு *did Cæsar conquer the Gauls?* சீசார்என்பவன் காலிஸ்ஸென்றவனைசெயித்தானா?

௨-வது. ஒருகட்டளையிடும்போது அல்லது ஒருகோரிக்கையைச்சொல்லும்போது. உம். *go* thou *trifler* போ நீபொய்பேசுகிறாய், *long live* the King இராசா நீடித்திருக்கக்கடவது, *may you be happy* நீபாக்கியவானாயிருக்கலாம்.

௩-வது. *If* என்னுங்கூட்டிடையில்லாமலொன்றைநினைத்தலைச்செய்யும்போது. உம். *were I as rich as you* உன்னைப்போல மகராசனாயிருந்தேனா? *I would certainly assist him* நான் உண்மையாய் அவனுக்கு உதவிசெய்வேன், *had I known it, I would have told you* நானதையறிந்திருந்தாலுமக்குச்சொல்லியிருப்பேன்.

௪-வது. பொதுவினை வழங்கும்போது. உம் *In this house lived your great grand father* உன்னுடையபெரியபாட்டனிந்தவீட்டில் வாழ்ந்தானென்று *said I* நான் சொன்னேனா? *and said he* அவன்சொன்னானா?

௫-வது. பொதுவினை அல்லதுபடுவினையுரிகள் *here, there, then, thence, hence, thus, &c.* முதலியவைகளைக்கொண்டுநடக்கும்போது. உம். *here have I been this hour and upwards* இந்தவேளையிலெப்போதாவது நானிங்கேவந்திருந்தேனா? *there were more men than women* அவ்விடத்தில் ஸ்திரீகளைவிட அதிகபுருஷாளிருந்தார்கள். *then cometh the end* அப்போமுடிவுக்குவந்தது, *thence flow* all the calamities of this life அதுமுதலிந்தவாழ்க்கையின்

this life; *hence proceeds* his anger; *thus was fulfilled* the prophecy.

வருத்தங்களெல்லாம் நீங்கிற்று. *hence proceeds* his anger அவனுடைய கோபமிங்கு உண்டாயிற்று, *thus was fulfilled the* prophecy தவயிவ்விதமாய்நிறைவேறிற்று.

Two or more substantives singular are joined together by a conjunction, be the nominative to a verb, when the verb must be put in the plural number; as, *my father* and *mother* are at home; *my brother, sister*, and *cousin, are gone to school.*

இரண்டு அல்லது பலஒருமைப்பெயர்ச்சொற்கள் கூட்டிடையினால் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து ஒருவினைக்கு எழுவாயாயிருக்கின்றன. அப்போவினை பன்மை எண்ணிலிருக்கவேண்டும். உம். *my father* and *mother* are at *home* என்தகப்பனும் தாயாரும் வீட்டிலிருக்கிறார்கள், *my brother, sister*, and *cousin*, are gone *to school* என்னுடைய சகோதரன் தங்கை தாயாதியும் பள்ளிக்கூடத்திற்குப்போனார்கள்.

A noun implying number or multitude, is the nominative to the verb, when the verb may be either in the singular or plural number; as, *the army is well disciplined; the people are highly dissatisfied.*

ஒருபலஉருதரும்பெயர்ச்சொல் வினைக்கு எழுவாயாயிருக்கின்றன. அப்போதுவினை ஒருமையில் அல்லது பன்மையில் இரண்டிலொன்றிலிருக்கலாம் உம். *the army* is well *disciplined* ருனுவு நன்றாய்க்கைதிருந்தியிருக்கின்றன *the people* are *highly dissatisfied* மனிதர்மிகவும் அசமாதானமாயிருக்கிறார்கள்.

The relative is the nominative to the verb, if no other nominative comes between it and the verb; as, *the master who taught me.*

சம்பந்தப்பிரிதுக்கும் வினைக்கும் மத்தியில் வேறுஎழுவாய்வராவிட்டால் சம்பந்தப்பிரிதுவினைக்குஎழுவாயாயிருக்கின்றன. உம். *the master who taught me* உபாத்தியாரானவரெனக்குச்சொல்லிக்கொடுத்தார்.

If a nominative comes between the relative and the verb, the relative must be in that case which the verb governs, that is, in the obligue case; as, *the man whom I saw, the woman whom I met.*

சம்பந்தப்பிரிதுக்கும்வினைக்கும் மத்தியில் எழுவாய்வருமாயின் வினைஅவாவுகின்ற அந்தவேற்றுமையில் சம்பந்தப்பிரிது இருக்கவேண்டும். that is, அவை in the oblique case செயப்படுபொருள்வேற்றுமையில் உம். *the man whom I saw* நான்பார்த்தமனிதனிவன்தான், *the woman whom I met* நான்சந்தித்தபெண்சாதிஇவள்தான்.

A verb in the infinitive mood, or the clause of sentence, is the nominative to a verb; as, to play *is pleasant*, but to study *is more prudent*, to rise early, and go to bed betimes *is good for the health.*

ஒருவினைமுதநிலைப்பிரிவில் அல்லது வாக்கியத்தின் அணியில் வினைக்கு எழுவாயாயிருக்கின்றன. உம். to play *is pleasant* விளையாடுகிறதுவிருப்பமாயிருக்கின்றன, but to study *is more prudent* ஆறுல்கவனிக்கிறதுமிகவும்விவேகமாயிருக்கின்றன, to rise early and go to bed betimes *is good for the health* காலைமேலெழுந்திருந்து முன்னேரம்படுக்கைக்குப்போகிறது சுகத்திற்குநன்மையாயிருக்கின்றன.

One verb governs another in the infinitive mood; as, *I love* to ride, *he chooses* to walk.

ஒருவினை முதனிலைப்பிரிவில் வேறுவினையையவாவுகின்றது. உம். *I love* to ride நான்குதிரைசவாரிசெய்ய இச்சிக்கிறேன், he *chooses* to walk அவன்நடக்கஇஷ்டமாகிறான்.

An adjective likewise governs a verb in the infinitive mood; as, *fit* to command, *ready* to obey.

அல்லாமலும் ஒருபண்பு ஒருவினையைமுதநிலைப்பிரிவிலவாவுகின்றது. உம். *fit* to command கட்டளையிடத்தகும். *ready* to obey பணியத்தயார்.

The nominative case comes after neuter or passive verbs; as, It was *I*, and not *he*, that did *it*, I am *he*, that liveth, and was dead.

பெயர்வேற்றுமை பொதுவினைகளுக்கும்படுவினைகளுக்கும், பின்வருகின்றது. உம். it was *I* and not *he* அவனல்லநானிருந்தேன், that did *it* அதுசெய்தது, I am *he* that liveth, and was dead நானிருக்க அவன்வாழ்க அவனிறந்தான்.

The oblique case frequently comes after these verbs, but not very grammatically; as, *who is there? It is me*.

செயப்படுபொருள்வேற்றுமை இவ்வினைகளுக்குப்பின் அடிக்கடிவருவன. ஆனால்விதிப்பிரகாரமல்ல. உம். *who is there* வினா. ஆரங்கே? *it is me* விடை. நான்.

The oblique case only comes after active or transitive verbs; as, *you will oblige me, he loves her, she esteems him, he praised us, he blamed them.*

செயப்படுபொருள்வேற்றுமைமாத்திரஞ்செய்வினை அல்லது புறஞ்செல்வினைகளுக்குப்பின்வரும். உம். *you will oblige me* நீனெனக்குப்பாத்தியப்படுவாய், *he loves her* அவனவளையிச்சிக்கிறான், *she esteems him* அவளவனைமதிக்கிறாள், *he praised us* அவன்நம்மைப்புகழ்ந்தான், *he blamed them* அவனவர்களைப்பழிசெய்தான்.

The participles are sometimes considered as adjectives and then they are construed as such; as, *a learned* man, *a charming* woman.

வினையெச்சம் சிலவிசை பண்புகள் போல யோசிக்கப்படுவது அப்போது அவைகள் இவ்விதங்கூட்டுறவுசெய்வன. உம். *a learned* man கற்றவன், *a charming* woman விருப்பமுள்ளபெண்சாதி.

When they are not considered as adjectives, the participle present, with the verb, *to be*, supplies the place of the active verb through all its moods and tenses; and when it comes from a transitive verb, it takes the oblique case after it: as, *he is hearing me, he was teaching her, he has been praising him, he had been blaming us.*

அவைகள் பண்புகள்போல யோசிக்காதபோது நிகழ்காலவினையெச்சம் *to be* இருக்கையென்னும்வினையோடு அதின் எல்லாவேற்றுமைகள்காலங்கள்தோறுஞ் செய்வினையின் இடத்தைக்கொள்ளுகின்றன. அப்போ அது புறஞ்செல்வினையில்நின்றுவந்தால் அதற்குப்பின்செயப்படுபொருள் வேற்றுமைகொள்ளுகின்றன. உம். *he is hearing me* நான்சொல்வதைக்கேழ்க்கிறான். *he was teaching her* அவனவளுக்குச்சொல்லிக்கொடுத்திருந்தான். *he has been praising him* அவனவனைப்புகழ்ந்துக்கொண்டிருக்கிறான். *he had been blaming us* அவன் நம்மைப்பழிசெய்துகொண்டிருந்தான்.

When it is considered as an adjective the participle present or past construed with the verb, *to be*, and from the passive voice; as, *I am loved, I was loved, I have been loved, &c.*

அவைபண்புகள்போல யோகிக்கும் போது இறந்தகாலவினையெச்சம் *to be* இருக்கையென்னும்வினையோடு கூட்டுறவுசெய்ய இறந்தவினையாவன. உ-ம். *I am loved* இச்சித்திருக்கிறேன். *I was loved* இச்சித்திருந்தேன், *I have been loved &c.* இச்சித்திருந்திருக்கிறேன், முதலியவையாம்.

*

The participle present sometimes is changed into a substantive noun and then it has article *the* before it, and the preposition *of* after it; as, *there are* the *precepts* of *religion, by the observing of which you may be happy, in this life, and in that which is to come.*

நிகழ்காலவினையெச்சஞ்சிலவிசைகளி ஒருபெயர்ச்சொல்லாகமாறுமெனலாம். அப்போது *the* யென்னுஞ்சார்புச்சொல் அதற்குமுன்னும் *of* என்னும்முன்னிடைச்சொல் பின்னும் உடைத்தாயிருக்கின்றது. உ-ம். *these are* the *precepts of religion by the observing* of *which you may be happy in this life and in that which is to come.* மதாசாரத்தின் ஆக்கினைஉளதேனை அதுகவனிக்கில் இவ்வுலகத்திலும் இனிவருகின்ற பரலோகத்திலும் நீ பாக்கியவானாயிருக்கலாம்.

The construction of adverbs, prepositions, interjections and conjunctions.

வினையுரிகள் முன்னிடைச்சொற்கள் வியப்புகள்கூட்டிடைகளினது கூட்டுறவு.

The construction of *adverbs* have no concord nor regimen, that is, they neither agree with nor govern any other words. The only point to be determined with regard to their construction is, in what part of a sentence they ought to be placed near those words to which they relate.

வினையுரிகளின் கூட்டுறவு வழாநிலை அல்லது அவாநிலையுடைத்தில்லை அதாவது அவைகள் வேறுமொழிகளுடனொத்தும் அல்லது அவாவுவதுமில்லை. இருக்கின்ற அவைகளின் கூட்டுறவைக்குறித்துத்தீர்மானிக்க காரியமாயிருக்கின் வாக்கியத்தின்பிரிவில் எதுக்குச்சொல்லுகின்றதோ அந்தமொழிகளுக்கு அடுத்துவைக்கின்றது.

1st They are generally placed before adjectives; as, *he is a very good scholar, he is a very honest man.*

௧-வது. அவைகள்சாதாரணமாய்ப் பண்புகளுக்குமுன்வைக்கின்றன. உ-ம். *he is a very good scholar* அவன் மெத்தநல்லபள்ளிக்கூடத்துப்பிள்ளை, நன்றுப்படித்தவன், *he is very honest man* அவன்மெத்தநம்பிக்கையுள்ளவன்.

2nd After neuter verbs; as, *he walks slowly, he runs swiftly.*

௨-வது. பொதுவினைகளுக்குப்பின். உ-ம். *he walks slowly* அவன்மெதுவாய்நடக்கிறான், *he runs swiftly* அவன்துரிதமாய்ஓடுகிறான்.

3rd After the oblique case following an active verb; as, *he punished him severely, he praised her highly.*

௩-வது. செயப்படுபொருள்வேற்றுமைக்குப்பின் ஒருசெயப்படுவினை போடுதொடர்வன. உ-ம். *he punished him severely* அவனவனைக் குரூரமாயடித்தான், *he praised her highly* அவனவளைமெத்தப்புகழ்ந்தான்.

4th Between the auxiliary and

௪-வது. உதவிவினைக்கும் வினைக்குமத்தியில். உ-ம். *I was tenderly*

the verb; as, *I was tenderly educated, I was carefully instructed.*

educated நான்செம்மையாய்ப்படித்திருந்தேன், *I was carefully instructed* நான்சாக்கிரதையாய்க்கற்பித்திருந்தேன்.

The prepositions take the oblique case after them; as, *of me, to him, with him, from us, by them.*

முன்னிடைச்சொற்கள் அவைகளுக்குப்பின் செயப்படுபொருள் வேற்றுமைகொள்ளுகின்றன. உம். *of me* என்னில், *to him* அவனுக்கு, *with him* அவனோடு, *from us* நம்மில், *by them* அவர்களால்.

When it governs the relative it is sometimes placed differently.

அப்போது சம்பந்தப்பிறதை ஆளவும். அது சிலவிசை நானாவிதமாய் வைக்கின்றன.

The relative is always placed before the verb, the prepositions is sometimes placed after it; as, *that is the man* whom *I spoke to yesterdoy, this is the boy* whom *I talked with, we have now taken notice of those great evils* which *you are come to reserve us from.*

சம்பந்தப்பிறது எப்போதும்வினைக்குமுன்வைக்கின்றன முன்னிடைச்சொல்சிலவிசை வினைக்குப்பின்வைக்கின்றன. உம். *this is the man whom I spoke to yesterday* நான்நேற்றையதினம்பேசினமனிதனிவன்றான், *this is the boy whom I talked with* நான்பேசினபையன்இவன்றான், *we have now taken notice of those great evils* which *you are come to reserve us from* நீங்களாலடைகின்ற அந்தப்பெரிய பொல்லாங்குகளை விசாரித்திருக்கிறோம்.

The prepositions *to* and *for*, sometimes are omitted; as *reach me a pen*, i. e. *to me; buy me a book*, i. e. *for me; give every man his due*, i. e. *to every man.*

முன்னிடைச்சொற்கள் *to* என்பதும் *for* என்பதுஞ்சிலவிசைநீக்குகின்றன. உம். *reach me a pen* எனக்கொரு இறகையெட்டிக்கொள், i. e. அவை *to me* எனக்கு, *buy me a book* எனக்கொருபுத்தகம்வாங்கு, i. e. அவை *for me* எனக்காக *give every man his due* அவனவனுக்குக்கொடுக்கவேண்டியதுகொடு, i. e. அவை *to every man* அவனவனுக்கு.

The prepositions *on, in*, or *during*, likewise are omitted before some nouns, expressing time; as, *last evening, this morning, next week*: that is, *on last evening, on this morning, in or during next week.*

முன்னிடைச்சொற்கள் *on, in or* அல்லாமலும் *during* என்பது காலம்விளக்காநின்ற சிலபெயர்ச்சொற்கள் முன்நீக்குகின்றன. உம். *last evening* நேற்றுசாயந்திரம், *this morning* இன்றுகாலமே, *next week* வருகிறவாரம், that is அவை *on last evening, on this morning, in or during next week* என்பனபோல.

The interjections are only certain particles, or little indeclinable words, that are thrown in between the different parts of a sentence, they have not properly any construction; that is, they

வியப்புகள் அல்லது உளத்தியலிடைச்சொற்கள்வசம் அல்லது சொல்லக்கூடாத சிறுவார்த்தைகளாயுமிருக்கின்றன. அதுவாக்கியத்தின் நானாபிரிவுகள்மத்தியில் வைக்கின்றன. அவைகள் யுத்தமாயாதொருகூட்டுறவுவுடைத்

neither agree with, nor govern any other words.

தில்லை. அவையாவன அதுகள் யாதொரு மொழிகளுடன் பொருந்தலும் அவாவுதலுமில்லை.

The construction of conjunctions are coupled like cases together; as, *he and I will dine at home*: Here the conjunction *and*, couple *he and I* together in the nominative case, we must not say, *he and me will dine at home, he taught him and her to write*. Here the conjunction *and couples him and her*, together in the oblique case, we must not say, *he taught him and she to write.*

கூட்டிடைகளின் கூட்டுறவு இரண்டுசரியான வேற்றுமைகளை ஒன்றாய்ச் சேர்க்கின்றது. உம். *he and I will dine at home* அவனும் நானும்வீட்டில்சாப்பிடுவோம். இங்குகூட்டிடை *and* என்பது *he and I* அவன் நான் என்னும் பெயர் வேற்றுமையில் ஒன்றாய்ச்சேர்க்கின்றன. he *and* me *will dine at home* என்றுநாம்சொல்லவேண்டுவதல்ல. *he taught him and her to write* அவனுக்கும் அவளுக்கும் எழுதக்கற்பித்தான். இங்குகூட்டிடை *and* என்பது *him and her* அவனுக்குமவளுக்கும்என்னுஞ் செயப்படுவேற்றுமையில் ஒன்றாய்ச்சேர்க்கின்றன. *him and she to write* என்று நாம் சொல்லவேண்டுவதல்ல.

The conditional or hypothetical conjunctions, *if, though, unless, except, whether, &c.* take the subjunctive mood after them, when the sense is doubtful or uncertain; as, *If there be any thing, which makes human nature appear ridiculous It is pride*, guardian, *If it be true, that those persons are the happiest, who have the fewest wants*, the world, *though he live a thousand years.* Eccilesiasties. *Except the Lord build the house they labour in vain that built it.* Psalms. *Whether it were possible, that a man should be weary*

இருப்பு அல்லது தோற்றக்கூட்டிடைகள் *if, though, unless, except, whether &c.* முதலியவைதங்களுக்குப்பின் சந்தேகப்பிரிவு அல்லது தொடர்நிலைப்பிரிவைக் கொள்ளுகின்றன. அப்போகருத்து சந்தேகமுள்ளதாயும் அநிச்சயமாயுமிருக்கின்றன. உம். *If there be any thing which makes human nature appear ridiculous* அவ்விடம் யாதொன்று இருக்குமாயின் அதுமனிதசுபாவத்தைச்செய்து நகைப்புக்கிடமுள்ளதாய்க்காணும் *it is pride* guardian புகட்டிவசமாயிருக்கின்றது. *If it be true those persons are the happiest, who have the fewest wants* அவர்கள் பாக்கியவந்தாளாயிருக்கின்றது உண்மையாயிருக்குமாயின் அவாள்வேண்டியது கொஞ்சமுடைத்தாயிருக்கிறார்கள். the world உலகம் *though he lives a thousand years* அவன் ஆயிரம் வருஷம் வாழ்ந்தபோதிலும் Ecclesiastiesதெய்வஆதினம் except *the Lord build the house they labour in vain that built it* கர்த்தரன்றிவீடுகட்டட வீணில்வருத்தப்பட அவர்தைக்கட்டுகிறார், Psalms புண்ணியம், *whether it were possible that a man should be weary of a fortunate and healthy course of life* ஒருவன் தன்காலத்தில் பாக்கியமும் சவுக்கியமுமடைய வெறுக்கவேண்

of a fortunate and healthy course of life : guardian.

டியது கூடிமானதாயிருந்ததோ *guardian* வசம், தாதா.

The indicative mood is take after these conjunctions, when the sense is fixed and determined ; as, *though the danger of disappointment is always in proportion to the height of expectation adventurer.*

இந்தக்கூட்டிடைகளுக்குப்பின்கருத்துநிலை அல்லது குறித்தபோதுகாட்டப்பிரிவைக்கொள்ளுகின்றன. உம். *though the danger of disappointment is always in proportion to the height of expectation* மோசத்தினபாயம் எப்போது மெதிர்பார்க்குதலின் உயர்வுக்குச்சரியிவிருக்கின்றதும் *adventurer* துணிகரன்.

These conjunctions sometimes are take either the indicative, or subjunctive mood indifferently, and sometimes even in the same sentence ; as, *if pain comes into a heart, he is quickly followed by pleasure ; and if pleasure enter, you may be sure pain is not far off: spectator.*

இந்தக்கூட்டிடைகள் சிலவிசைகள் காட்டப்பிரிவு அல்லதுசந்தேகப்பிரிவு அபேதமாயுஞ் சிலவிசைகள் அதேவாக்கியத்திலும் இரண்டிலொன்றுகொள்ளுகின்றன. உம். *if pain comes into a heart, he is quickly followed by pleasure and if pleasure enter, you may be sure pain is not far off*, ஒருவன் தனது இருதயத்திற்குள் வருத்தமடைவானாகில் அவன் சடுதியிற்சந்தோஷமடைகிறான. பின்னுஞ்சந்தோஷமுற்றால் வருத்தந்தொலைவா யிராதென்று நீர் நிச்சயமாயிருக்கலாம். *spectator* வேடிக்கைபார்க்கிறவன்.

The conjunction, that, sometimes is understood ; as, *I beg you would speak to him*, i. e. *I beg that you would speak to him ; take care you do not forget it, i. e. take care that you do not forget it.*

That என்னுங்கூட்டிடை சிலவேளைகள்தொக்கியிருக்கின்றன. உம். *I beg you would speak to him* i. e. அவை *I beg that you would speak to him* அவனுக்கு நீபேசுவாயென்று நான் கோருகிறேன். *take care you do not forget it* i. e. அவை *take care that you do not forget it* பத்திரமதைநீமறக்காதே.

The above observations contains all the rules of syntax, but there are many exceptions from these rules, some of which I have already noted, and others of them are thrown together in the form of remarks, to be consulted by the readers, when they arrive at the greater maturity of judgment.

மேற்சொல்லியக்கிரமங்கள் தொடர்மொழியின் எல்லாவிதிகள் அடங்கியதுகள் ஆனால் இந்தவிதிகளில் அநேகந்தவிர அதிற்சிலது முன்னமேகண்டிருக்கிறேன். அவைகளில் மற்றதுகள்வாசிக்கின்றவர்களால் தாங்கள் மிகவும்பகுத்தறிய யோசினையில் வரும்போது யோசிக்க அந்தாட்சிகளின் ஏர்ப்பாட்டில் ஒருமிக்கவைத்திருக்கின்றன.

SYNTAX EXEMPLIFIED.

தொடர்மொழிகண்டெழுதியது.

The best method of understanding syntax is, to study the rules that are laid down above.

தொடர்மொழியறியுதலின் நல்லமார்க்கமானது மேற்சொல்லிய விதிகள்கவனிக்கவிருக்கின்றது.

We should endeavour to understand the construction of every part

நாம்படிப்பதில்பார்க்கும் பாஷையின் எல்லாப்பிரிவுகளின் கூட்டுறவு

of speech we meet with in reading, which will improve not only in syntax, but etymology.

அறியஆயித்தியப்படவேண்டும். அது தொடர்மொழியில்மாத்திரமல்லசொல்லிலக்கணத்திலும் நம்மைவிர்த்திசெய்யும்.

A few examples of Grammatical construction, in which the parts of speech are carefully explained.

இலக்கணஞானிலுடைய கூட்டிறவுகள் சில திருஷ்டாந்திரங்கள் அதில்பாஷையின் பிரிவுகள் சாக்கிரதையாய் சொல்லியிருக்கின்றதுகள்.

I believe in God, the Father Almighty, maker of heaven and earth;

I, is a personal pronoun, first person, singular number. Believe, an active verb, indicative mood, present tense, first person, singular, agreeing with its nominative I, in, a preposition. God, a substantive noun, singular number, oblique case, governed by in. The, the definite article. Father, a substantive noun, singular number, oblique case, agreeing with God. Almighty, a compound adjective, made up of all, and mighty, agreeing with Father. Maker, a substantive noun, singular number, oblique case, agreeing with God, or Father. Of, a preposition. Heaven, a substantive noun, singular number, oblique case, governed by of. And, a conjunction. Earth, a substantive noun, singular number, oblique case, and coupled to heaven by the conjunction and.

And in Jesus Christ, his only Son our Lord,

And, a conjunction. In, a preposition, Jesus, a proper substantive noun, or proper name, in the oblique case, governed by the preposition in. Christ, the same, agreeing with Jesus. His, a possessive pronoun, third person, singular number, masculine gender, agreeing with son. Only, an adjective, it is frequently an adverb Son, a substantive noun, singular number, oblique case, agreeing with Jesus. Our, a possessive pronoun, first person plural, oblique case, agreeing with Lord. Lord, a substantive noun, singular number, oblique case, agreeing with Jesus Christ, and Son.

Who was conceived by the Holy Ghost, born of the Virgin Mary, suffered under Pontious Pilate, was crucified, dead and buried.

Who, a relative pronoun, in the third person, singular number, agreeing with the antecedent Lord, and serving as nominative case to the verb. Was conceived, as there is no nominative between them, was conceived, a passive verb, indicative mood, preter imperfect tense, third person singular, agreeing with its nominative who. By, a preposition. The, definite article. Holy, an adjective. Ghost, a substantive noun, singular number, oblique case, governed by the preposition by. Born, the participle passive, of the irregular verb, to bear. Of, a preposition. The, definite article. Virgin, a substantive noun, singular number, oblique case, governed by of, Mary, the same, or a proper name, agreeing with Virgin. Suffered, a neuter verb, indicative mood, preter imperfect tense, third person singular, agreeing with its nominative who, for, who is the nominative to all the verbs in this sentence. Under, a preposition. Pontious Pilate, proper substantives, or proper names, in the oblique case, governed by under. Was crucified, a passive verb, indicative mood, preter imperfect tense, third person singular, agreeing with its nominative who. Dead, an adjective. And, a conjunction. Buried, the participle passive of the verb to bury.

He descended into hell; the third day he rose again from the dead.

He, a personal pronoun, third person singular, masculine gender, nominative case, supplying the place of Jesus. Descended, a neuter verb, indicative mood, preter imperfect tense, third person singular, agreeing with its nominative he. Into, a preposition. Hell, a substantive noun, singular number, oblique case, governed by into. The, as before. Third, an adjective, and an ordinal number, as there is a cardinal number. Day, a substantive, the third day answers to the question *when*: as, when did he rise? *The third day*, i. e. in or on the third day. The preposition *in* or *on*, therefore seems to be understood. He, as before. Rose, a neuter verb irregular, indicative mood, preter imperfect tense, third person singular, agreeing with its nominative he. Again, an adverb of time. From, a preposition. The, as before. Dead, an adjective: the substantive persons, are understood.

PROSODY.

யாப்பதிகாரம்.

Prosody is that part of Grammar, which teaches the true pronunciation of words, and the rules of the vercification.

யாப்பதிகாரமிலக்கண நூலின் பிரிவாயிருக்கின்றது அதுமொழிகளின் இனிய யோசையுஞ்செய்யுள்விதியுங் கற்பிக்கின்றது.

The true pronunciation of words, depends upon giving to every letter its proper sound and to every syllable its proper *quantity*, *accent*, *emphasis*, *pause*, and *tone*.

இயல்பாகிய மொழிகளினோசையெல்லாவெழுத்திற்குத்தரும் அதின் தகுதியொலியுமெல்லாவசையினது தகுந்தமாத்திரையுமெடுத்தலும் வலியுறுத்தலும் இசையறுப்புமோசைவேற்றுமையுஞ்சார்வன.

The sound is in the first part of this Grammar, which omitted as it is extensive.

ஒலியினதுபிரமாணம் இந்நூலின் முதற்பிரிவிலிருக்கவேண்டும் அது விரிவாயிருக்கின்றமையால் விட்டுவிடப்பட்டன.

The quantity of a syllable is the time taken up in pronouncing it; and hence syllables are divided into *long* and *short*.

ஓரசையின்மாத்திரையாவது உச்சரிப்பில்கொள்ளுங்காலமாங்கு அசைகள் நெட்டசைகுற்றசையென இருவகையாம்.

A long syllable is, *twice as long* in pronouncing as a *short* one, as, *fire*, *fir*, *tune*, *tun*, and the accents falls on the vowel; as, *fa'ble*, *fea'ture*.

நெட்டசையின்மாத்திரைகுற்றசை உச்சரிப்பதினிரட்டத்தனையாம். உம். *fire*, *fir*, *tune*, *tun*, உயிரொடுத்தவோசைபெற்றுவரில்நெட்டசையாம். உம். *fa'ble* கதை, *fea'ture* முகக்குறியென.

A short syllable is as the accent falls on the consonant; as, *mas'ter*, *let'ter*.

குற்றசையாவதுமெய்யெடுத்தவோசைபெற்றுவரின்குற்றசையாம். உம். *Master* எசமான், *let'ter* எழுத்து.

The emphasis is a particular stress of the voice, laid upon any word which we design to distinguish from the rest of the sentence; as, *whither shall I go*.

வலியுறுத்தலாவது ஒருவசனத்தின்கண்கேட்போர்செவிக்குப்பிறவற்றினும்பலப்படவிளக்கிக்கூற நாமெண்ணுகின்றஓர்மொழியைவலியுறுத்திக்கூறுதலாம். உம். *whither shall I go* நானெங்கேபோவேனென.

Pause or rest, is in speaking, and reading, is a total cessation of the voice for a measurable span of time.

There are two kinds of *pauses* the suspending, and closing.

The suspending pause is, used when the sense is incomplete, and *the closing pause*, when it is finished.

A tone is a pleasing variety of voice, which we employ in the expression of our sentiments.

THE RULES OF VERSIFICATION.

The versification is the arrangements of words in such a manner as to produce that melody which distinguishes verse from prose with rhyme and foot.

The rhyme is the correspondence of last sound of one verse to the last sound of another.

The foot is a certain number of syllables connected with.

Two or three syllables are consist to all feets in poetry.

All feets are reducible in eight kinds, four of two syllables, and four of three, as follows.

DISSYLLABLE.

Atrochee.
An lambus.
A spondee.
A pyrrchie.

TRISSYLLABLE.

A dactyl.
An amphibrach.
An anapæst.
Atribrach.

Some of them may be denominated principal *feet;* as, pieces of poetry may be wholly or chiefly formed of

இசையறுப்பாவது பேசுமிடத்தும் வாசகத்திடத்து மாங்கு அளவறிந்திசையறுத்துக்கூறுதலாம்.

நிறுத்திசையறுப்பு முடிப்பிசையறுப்புமெனவிருவகைப்படும்.

பொருள்முற்றுதவிடத்து நிறுத்திசையறுப்பும்முற்றியவிடத்து முடிப்பிசையறுப்பும்வழங்குமெனவாம்.

ஓசைவேற்றுமை நமதுள்ளத்திற்றோன்றும்வியப்புவிவு மகிழ்ச்சிமுதலியவற்றை யதற்குத்தகுதியாக ஓசையைவேறுபடுத்திக்கூறுவதாம்.

செய்யுள்விதி.

பாட்டாவது உரைவாசகத்தினின்றுபாட்டெனவேறுபடுத்தற்குரியவெதுகை சீரொடுசந்தத்தைத் தருகின்ற மொழிகளினடுக்காம்.

எதுகையாவது முன்னடியினிறுதியில்வருகின்ற ஓசையும் பின்னடியினிறுதியில்வருகின்ற ஓசையுமொத்துவருவதாம்.

சீராவது அசைகள் பலவாகக்கூடி வருவதாம்.

பாட்டுகளில்வருஞ் சீர்களனைத்தும் இரண்டசையுமூன்றசையுங்கொண்டு வரும்.

அச்சீர்களனைத்து மீரசைச்சீர்நான்கு மூவசைச்சீர்நான்குமாக இதற்கடியில் வருகின்றபிரகாரமெண்வகைப்படும்.

ஈரசைச்சீர்.

நேர்நிரை, கூவிளம்.
நிரைநேர், புளிமா.
நேர்நேர், தேமா.
நிரைநிரை, கருவிளம்.

மூவசைச்சீர்.

நேர்நிரைநிரை, கூவிளங்கனி.
நிரைநேர்நிரை, புளிமாங்கனி.
நிரைநிரைநேர், கருவிளங்காய்.
நிரைநிரைநிரை, கருவிளங்கனி.

இவற்றுள்சிலசீர்பாட்டிற்கு முதன்மையாகவருதலின்முதன்மைச்சீரெனப்பெயர்பெறும். மற்றவைமுதன்மை

any of them, such as the Iambus, trochee, dactyl, and anapæst. The others may be termed secondary feet; because their chief use is to diversify the numbers, and to improve the verse.

PUNCTUATION.

Punctuation is the art of dividing a written composition into sentences, or parts of sentences, by *points* or *stops* for the purpose of marking the different pauses which the sense, and an accurate pronunciation require.

The principal of them are called, the *comma*, *semicolun*, the *colun*, and *period*.

The comma	is marked	thus	,
The semicolun	,,	thus	;
The colun	,,	thus	:
The perod	,,	thus	.

The comma is used in the following cases.

1st A simple sentence, when it is a long one, and the nominative case is accompanied with inseparable adjuncts, it may admit of a pause immediately before the verb: as, "*the good taste of the present age, has not allowed us to neglect the cultivation of the English language;*" "*to be indifferent to praise or censure, is a real defect in character.*"

2nd When the connection of a simple sentence is interrupted by an imperfect phrase, a comma may be introduced at the beginning and end of this phrase; as, "*his work is in many respects, very imperfect; it is, therefore, not much proved.*" But when these interruptions are slight and unimportant, the comma is better omitted; as, "*flattery is certainly pernicious;*" *there is surely a pleasure in beneficence.*

3rd A succession of *nouns*, *adjectives*, *participles*, *verbs*, and *adverbs*, must be separated by commas; as.

ச்சீரோடுகலந்து பலசீராய்ப் பாட்டினடியை விரிந்துவருதலின் துணைச்சீரெனப்பெயர்பெறும்.

குறியீட்டியல்.

குறியீடுகருத்திற்குமியல்பாகியவோசைக்குந்தகுதியாகிய பலவிசையுறுப்புகளையுணரப்பொருட்டெழுதப்பட்டவுரைவாசகத்தைவசனங்களாகவும் வசனத்துறுப்புகளாகவுங் குறிகளிட்டுவருகின்றமுறையாம்.

அவற்றுள்முதன்மையாவன உறுப்பிசைக்குறியும், தொடரிசைக் குறியும், விளக்கிசைக்குறியும், முடிப்பிசைக் குறியுமாமென.

உறுப்பிசைக்குறி.

தொடரிசைக்குறி.

விளக்கிசைக்குறி.

முடிப்பிசைக்குறி.

உறுப்பிசைக்குறி இதனடியில்வருகின்றவேற்றுமைகளில்வருவன.

௧-வது. தனிவசனமாவதுநெடிதாகவும்அதனெழுவாய்பிரிக்கப்படாதவிசேஷத்தைப் பொருந்தியதாகவும் வருமிடத்துறுப்பிசைக்குறிபயனிலைக்குமுன்னடுத்துவரும். உம். இங்கிலீசுபாஷையானதிக்காலத்திலிய சிறப்புப்பெற்றிருக்கின்றமையாலதனையாமுயன்றுகற்றுணரவேண்டும். புகழுமிகழ்வுமொன்றென்றிருப்பது மனிதத்தன்மைக்குத்தகுதியன்று.

௨-வது. தனிவசனத்துள்வருமொழிகளிடையிற் பின்றொடர் வருமிடத்தத்தன் முன்னும்பின்னு முறுப்பிசைக்குறிவரும். உம். அவன்செய்தநூல்அநேகம்வகையில்மிகவும்வழுவுற்றதாம் ஆதலால்அதனைப்பெரும்பாலுமங்கீகரிப்பாரில்லை. ஆயினும் அத்தொடர்சிறிதாய்வருமிடத்து உறுப்பிசைக்குறி வருதலின்று. உம். முகஸ்துதியுள்ளபடிபொல்லாது. நன்றிசெய்வதில்நிச்சயமாகவின்பமுண்டு.

௩-வது. பெயரும் உரியும் வினையெச்சம் பெயரெச்சமும் வினையும் வினையுரியும்வேறுவேறுபலவாகத்தொடர்ந்துவருமிடத்துறுப்பிசைக்குறியாற்பிரிக்கப்பட்டுவரும். உம்.

Nouns are "*the husband, wife*, and *children* suffered extremely; "they took away their *furniture, clothes, and stock*, in trade."

பெயர்வருமாறு. கணவனும்மனைவியும்பிள்ளைகளும்மிகவும்வருந்தினார்கள். அவர்கள்தமதுசாமான்களையும் வஸ்திரங்களையும் வியாபாரமுதலையுமெடுத்துக்கொண்டுபோய்விட்டார்கள்.

Adjectives are "David was a *brave, wise*, and *pious* man; a child, *gentle, amiable*, and *docile*, is beloved by every body.

உரிகள்வருமாறு தாவீதென்பவன் சௌரியமும், புத்தியும், பக்தியுமுள்ளவன். அமரிக்கையும் விரும்பப்படுங்குணமுஞ் சொற்புத்திகேட்டலுமுடைய சிறுவனானவன் யாவராலும்நேசிக்கப்படுவான்.

Parictiples, are "A man *fearing, serving*, and *loving* his creator;" he was happy in being *loved, esteemed*, and *respected*.

வினையெச்சம் பெயரெச்சங்கள்வருமாறு. தன்னைப்படைத்தகடவுளுக்கு அஞ்சியவரைத்தொழுது நேசிக்கின்ற மனிதன் அவன்நேசிக்கப்பட்டுமெண்ணப்பட்டுமரியாதைசெய்யப்பட்டுமிருக்கச்சிறப்புள்ளவனாயிருந்தான்.

Verbs, are "Virtue *supports* in adversity and *moderates* in prosperity;" "In a letter we may advice, *exhort, comfort, request*, and *discuss*."

வினைகள்வருமாறுகுணமானதுஆபத்திலேதேற்றி செல்வத்திலேயடங்கி நடக்கச்செய்யும். காகிதத்தைக்கொண்டொருவனுக்குப்புத்திசொல்லவுந் துணிவுண்டாக்கவுந் தேறுதல்வருவிக்கவுமவனை வேண்டிக்கொள்ளவுமாராயவுங்கூடும்.

Adverbs, are "We are *fearfully, wonderfully*, framed;" success generally depends on *acting prudently, steadily*, and *vigorously*, in what we undertake."

வினையுரிகள்வருமாறு. காண்போர்அஞ்சவுமதிசயிக்கவும் நாம்படைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நாம்துடங்கியகாரியத்தையறிவுடனேயும்பிடிப்புடனேயும் வலுமையுடனேயுஞ் செய்யுமிடத்தும் பெரும்பாலும்வெற்றியுண்டாம்.

With exception to the above rules. When *two nouns, adjectives, verbs*, &c. are closely connected by a conjunction, the comma should be omitted; as, "*virtue and wise form a strong contrast to each other*;" "*we must be wise or foolish*," "*whether we eat or drink, labour or sleep, we should be moderate*," &c.

மேற்சொல்லியவிதிகளுக்குவேறுபாடாய்ப்பெயர்கள் உரிகள் வினைகள்முதலியன இரண்டாகக் கூட்டிடையாவிசைக்கப்பட்டுவருங்காலுறுப்பிசைக்குறிவருதலின்று. உம். நன்மையுந் தீமையுமொன்றுக்கொன்றுவிரோதமாம். நாமறிவுள்ளவராகவேனும் அறிவில்லாதவராகவேனு மிருக்கவேண்டும். நாமுண்டாலுங் குடித்தாலும் வேலைசெய்தாலுந் தூங்கினாலுங் கிரமத்துடனிருக்கவேண்டும் எனவரும்.

4th Any clause containing a finite verb, and coming between a nominative case and its verb may be distinguished by a comma: as, "*to improve time whilst we are blessed with health, will smooth the bed of sickness*;" *the man who is faithfully attached to religion may be relied on with confidence.*

ச-வது. முற்றுவினையையுடைய ஒருதொடரெழுவாய்க்குமதின் பயனிலைக்குமிடையில்வருங்காலுறுப்பிசைக்குறியாற் பிரிக்கப்பட்டுவரும். உம். தேகசுவக்கியத்துடனிருக்குங்காலத்தை வீணாக்காமையானதுநோயுற்றகாலத்தி லாற்றுவதாகும். வேதப்பிரமாணமுள்ளவனை விசுவாசத்துடன் நம்பலாம்.

5th When a *participle* is followed by something that depends on it, it is separated from the rest of the sentence by a comma: as, "*the king approving the plan, put it an execution*;" "*his talents formed for great enterprises, would not fail of rendering him conspicuous.*"

6th When the *conjunction*, is divided by a phrase or sentence from the verb to which it belongs, such intervening phrase has usually a comma at each extremity; as, "*they set out early, and before the close of the day, arrived at the destined place.*

7th An expression in a direct address, and a short observation, are separated from the rest of the sentence by a comma: as, "*my son give me heart*;" "*Plutarch calls lying, the vice of slaves.*"

8th The *absolute* and the *infinitive mood absolute*, are separated by commas: from the body of the sentence; as, "*His father dying, he succeeded to the estate,*" "*to confess the truth, I was much in fault.*

9th Nouns in opposition, that is, nouns added to other nouns in the case, by the way of explanation or illustration when accompanied with adjuncts are set off by commas; as, "*Paul the apostle of the Gentiles, was eminent for his zeal and knowledge.*" But if such noun are single, or only form a proper name they are not divided as, "*Paul the apostle,*" "*the emperor Antonious wrote an excellent book.*"

10th Simple numbers of sentences connected by comparatives are for the most part distinguished by a com-

௫-வது. வினையெச்சம் பெயரெச்சம் தம்மைச் சார்ந்துவரும் யாதொன்றுந் தொடரப்பட்டுவருங்காலது உறுப்பிசைக்குறியால் வசனத்தின் புறமொழிகளினின்று பிரிக்கப்பட்டுவரும். உம். சொன்னவாலோசனை யரசனேற்றுக்கொண்டந்தப்படி நிறைவேற்றினான். பெருங்கருமங்களை முடிப்பதற்குரியவனது திறமைதப்பாமல் அவனைச் சிறப்பித்தது.

௬-வது. கூட்டிடைகளுமதற்குரியவினைக்குமிடையில் வேறுதொடர் வருங்காலத்தொடரிருபுறமுமுறுப்பிசைக்குறிவரும். உம். அவர்கள்சூரியஉதயத்திற்குமுன்புறப்பட்டுச்சூரியன் மறைதற்குமுன்குறித்தவிடத்திற் சேர்ந்தார்கள்.

௭-வது. முன்னிலையாக்கிக்கூறும் வினைப்பெயருக்குச் சுட்டிக்கூறுமொழி தொடருமுறுப்பிசைக்குறியாற்பின் மொழிகள்நின்று பிரிக்கப்பட்டுவரும். உம். என்மகனேயுன்னிருதயத்தை எனக்குத்தா. பொய்யானது முறியர்க்குரியதுற்குணமென்று புளூத்தார்க்கென்பவன் சொல்லியிருக்கிறான்.

௮-வது. எச்சவினையுடையபெயருமற்றொன்றனையுஞ் சாராதுவருமுன்னிலைவினையுமுறுப்பிசைக்குறியால்வசனத்துப்புறமொழிகளின்று பிரிக்கப்பட்டுவரும். உம். தன்றந்தையிறக்கஆஸ்திக்கவனுரியவனானான். உண்மையைச்சொல்லவேண்டுமாகில்நான்மிகவும் வழுவியதுண்டு.

௯-வது. இயற்பெயரைவிளக்கவருஞ்சிறப்புப்பெயர்யாதொருவிசேஷத்தைப்பொருந்தியதாய் வருங்காலுறுப்பிசைக்குறியாற் பிரிக்கப்பட்டுவரும். உம். அஞ்ஞானிகட்குஅப்போஸ்தல ஆகியபாலென்பவர் தமதன்பினாலுங் கல்வியினாலும் பெயர்பெற்றிருந்தார். ஆயினுமப்பெயர்விசேஷணமின்றியியற்பெயருடன் பொருந்திவருங்கால் பிரிக்கப்படாதுவரும். உம். அப்போஸ்தல ஆகிய பாலென்பவர் அந்தோனியஸ் என்னுஞ் சக்கிரவர்த்தியானவனருமையான புஸ்தகமொன்றுசெய்தான்.

௰-வது. உவமையுருபைப்பொருந்திவரும் வசனங்களினது தனியுறுப்புகள்பெரும்பாலுமுறுப்பிசைக்குறியா

ma ; as, "*As the hart panteth after the water brooks, so doth my soul,* the comma is better omitted, as "*how much better is it to get wisdom than gold.*"

1st *The semicolun* is used when the preceding number of the sentences does not itself give a complete sense but depends on the following clause ; as, "*straws swim upon the surface, but pearls lie at the bottom.*"

2nd When there is some comparison in the sentence ; as, *as there is a worldly happiness which God perceives to be no other than disguised misery* : as *there are worldly honors which in his estimation are reproach, so there is a worldly wisdom which in his sight is foolishness.*"

3rd When a succession of circumstances are carried on : as, "*in the prospect of poverty, there is nothing but gloom and melancholy ; the mind and body suffer together ; its miseries bring no alleviation ; it is a state in which every virtue is observed ; and in which no conduct can avoid reproach.*"

1st *The colun* is applied in the two following cases when a number of sentence is complete in itself but followed by some supplement remark or further illustration of the subject ; as, "*do not flatter yourselves with the hope of perfect happiness : there is no such thing in the world.*"

2nd When an example a quotation or a speech is introduced ; as, "*the scriptures give us an amiable representation of the duty in this world. God is love.*"

The period is applied, when a sentence is complete, and independent and not connected in construction with the following sentence ; as, *fear*

திரிக்கப்பட்டுவரும். உம். தாகமுற்றமானானது நீர்வாய்க்காலைத் தேடுவதுபோலவென்றுத்துமாவானது உம்மைத் தேடுகின்றது. ஆயினுமவ்வுரூப்புகள் சிறியனவாயி னுறுப்பிசைக்குறியையொழிப்பது நன்று. உம். பொன்னைப்பார்க்கிலு மறிவைச் சம்பாதிப்பதெவ்வளவுத்தகும்.

௧-வது. தொடரிசைக்குறி வசனத்தின்கண்வரும் முதலுறுப்பிலே பொருள்முற்றாது அடுத்துவரு முறுப்பைச்சார்ந்துவருமிடத்துவரும். உம். வைக்கோல்சலத்தின் மீதுமிதக்கும். ஆயினுமுத்து சலத்தினுள்ளமுந்திக்கிடக்கும்.

௨-வது. வசனத்தின்கண் ணுவமையுருபுவருமிடத்தும்வரும். உம். உலகச்செல்வமானது மறைந்திருக்குந் துன்பமாகக்கடவுளுக்குத் தெரிந்திருப்பதுபோல வுலகப்பெருமைகளவரெண்ணத்தி லிகழ்வாகவிருப்பதுபோலும் அவர்கண்ணுக்குப் பேதமையாகத்தோன்றுமுலகவறிவொன்றுண்டு.

௩-வது. பலகாரியங்களை ஒன்றி [illegible] த்தொடர்ந்து [illegible] கூறுமிடத்தும்வரும். உம். வறுமையையாராய்ந்துபார்க்கின் விசனமுமனத்தளர்ச்சியுமன்றி வேறில்லை. அறிவுந் தேகமுமெலிந்து வினையுந்துன்பங்களாலாறுதலின்றிக் கல்விமுதலியனவெல்லாமழுங்கி யிகட்சியே பெறத்தகுந்தன்மைத்தாயிருக்கின்றதாம்.

௧-வது. விளக்கிசைக்குறியிரண்டிடத்தும்வருமவை வசனத்தின் முதலுறுப்பிற் பொருள்முற்றினுமதற்குவிளக்கத்தொடரொன்றடுத்து வருமிடத்துவரும் உம். குறைவற்றசெல்வமானதுண்டென்று நீராசைவைக்க வேண்டுவதில்லை. அவை. உலகத்திலப்படிப்பட்டதுகிடையாது.

௨-வது. உதாரமுதலியனவடுத்து வருமிடத்தும்வரும். உம். வேதமானது அன்பேகடவுளென்று அவர்தன்மையை நேசமுற நமக்குணர்த்துகின்றது.

முடிப்பிசைக்குறி வசனமானதுஅடுத்துவரு மற்றொருவசனத்தைச் சார்ந்துதன்னுட பொருண்முடியப் பெற்று வருமிடத்துவரும். உம். கடவுளுக்

God. Honour the King. Have charity towards all men."

There are others thus denote a different modulation of voice in correspondence to the sense.

Those points are called, the *interrogation*, the *exclamation*, and the *parenthesis*.

The *interrogation point* is marked thus ?

The *exclamation* ,, thus !

The *parenthesis* ,, thus ( )

The *interrogative* point is used at the end of an interrogative sentense; as, "*who will accompany me? shall we always be friend?*"

The *exclamation* is used after expressions of sudden *emotion*, *surprise*, *joy*, *grief*, &c. and also after *invocation* or *address*; as, *my friend! this conduct amazes me! bless the Lord, O my soul! and forget not all his benefits!*"

The parenthesis is a clause containing some necessary information or useful remark, introduced into the body of a sentence obliquely, and which may be omitted without injuring the grammatical construction: as, "*know then this truth (enough for man to know) virtue alone is happiness below.*"

A hyphen (-) is placed at the end of a line, shews, that the word is not finished, but that part of it begins the next line. It also serves to join compound words together; as, a man-servant, a maid-servant.

An asterisk (*) refers to some remark on the margin, or at the foot of the page, several of them are joined together to signify, that there is something deficient or immodest in the passage.

கு அரசனைக்கனஞ்செய், எல்லாரிடத்திலுமன்புசெலுத்து.

கருத்திற்கிசையபாஷையோசையைவேறுபடுத்தலையுணர்த்துவரும் வேறுகுறிகளுமுண்டாம்.

அக்குறிகள் வினாவிசைக்குறியும், மெய்ப்பாட்டிசைக்குறியும், இயைபிசைக்குறியுமாம்.

இவ்வாறு வினாவிசைக்குறி.

இவ்வாறு மெய்ப்பாட்டிசைக்குறி.

இவ்வாறு இயைபிசைக்குறியாம்.

வினாவிசைக்குறிவினாவசனத்தினீற்றில்வரும். உம். ஆரென்பின்றொடருவார்? நாமெப்போதுஞ் சிநேகிதராயிருப்போமா?

மெய்ப்பாட்டிசைக்குறிவியப்புமகிட்சிதுக்கமுதலியவற்றைசடுதியிலுணர்த்திவரும் வசனங்களினீற்றிலும் விளிப்பெயர்களினீற்றிலும்வரும். உம். என்னன்பனே, இந்தநடக்கையெனக்கதிசயமாயிருக்கின்றது, என்னாத்துமாவே கடவுளை வாழ்த்தக்கடவாய், அவருடையநன்றிகளனைத்தைமறவாதே.

இயைபிசைக்குறி தன்னையொழிக்கினுமிலக்கணநடையைவழுவாக்காததாயொருவசனத்தைப்பிரித்தியதனிடையிலுணர்த்தவேண்டுவதாகியபொருளையடக்கிக்கொண்டுவருந்தொடராம். உம். இவ்வுலகத்தில் நன்மையொன்றேசெல்வமென்னும் இவ்வுண்மையையறியக்கடவீர். அதனையறிவதுமனிதனுக்குப்போதும்.

மொழிகள்கூட்டிசைக்குறி வரிகளினிறுதியில் மொழியானது முடியாததாய்க்காண்பித்து ஆனால் அந்தமொழியின் பிரிவுமறுவரியிலாரம்பிக்க வைக்கின்றன. அது தொடர்வசனங்களொன்றாய்ச்சேர்க்கவுமுபயோகமாகின்றன. உம். வேலைக்காரன். வேலைக்காரிச்சி.

ஒருநட்சத்திரக்குறி ஏட்டினோரம்பக்கத்தில் அல்லது ஏட்டினடியில் சிலவடையாளங்குறிக்கவைக்கின்றன. அவைகளநேகமொன்றாய்ச்சேருமாயின் சிலதுவேற்றக்குறைச்சல் அல்லது நடையில்குறைவு இருக்க அனந்தமர்த்தந்தருவன.

An index (☞) or *fore finger pointing*, shews, that the passage, to which it is prefixed contains something remarkable.

A quotation (") is put at the beginning of any passage, that is cited out of another author.

The end of a quotation (") shews, that the passage cited is completely finished.

கைகாட்டிக்குறி குறியெதற்குவைக்கிது அடையாளமட யைக்காட்டுகின்றது.

பிறமொழிக்குறி துகண்டெ[illegible]யாதெ பத்திக் வைக்கின்றன

பிறமொழி முடிவுக் முழுதும் முடிந்திரு றது.

71400

MARAIMALAI ADIGAL LIBRARY MADRAS